

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 335



Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

60. évfolyam

2017. október 6.

Tartalom

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL
SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

2017/C 335/01

A bizottság közleménye kézikönyv az Európai elfogatóparancs kibocsátásáról és végrehajtásáról 1

HU

IV

(Tájékoztatások)

**AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK**

A bizottság közleménye kézikönyv az Európai elfogatóparancs kibocsátásáról és végrehajtásáról

(2017/C 335/01)

TARTALOMJEGYZÉK

	<i>Oldal</i>
Rövidítések jegyzéke	5
ELŐSZÓ	9
BEVEZETÉS	10
1. Az európai elfogatóparancs (EEP) áttekintése	10
1.1. Az EEP-re vonatkozó háttér-információk	10
1.2. Az EEP fogalom meghatározása és főbb jellemzői	10
1.3. Az EEP-formanyomtatvány	11
I. RÉSZ: EEP KIBOCSÁTÁSA	12
2. Az EEP kibocsátásának követelményei	12
2.1. Az EEP alkalmazási köre	12
2.1.1. Büntetőeljárás lefolytatása	12
2.1.2. Szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása	12
2.1.3. A végrehajtható bírósági határozat követelménye	13
2.2. Azon 32 bűncselekmény listája, amelyek esetében a kettős büntethetőség mérlegelése nélkül átadásra kerül sor	13
2.3. Járulékos bűncselekmények	14
2.4. Arányosság	14
2.5. A büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén létező uniós jogi eszközök alapján rendelkezésre álló más intézkedések	15
2.5.1. Európai nyomozási határozat (ENYH)	16
2.5.2. A fogvatartottak átszállítása	16
2.5.3. Az igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozat	17
2.5.4. A próbára bocsátást elrendelő határozatok és alternatív szankciók átadása	17
2.5.5. Pénzbüntetések	18
2.5.6. A büntetőeljárás átadása	18
2.6. A specialitás szabálya – lehetséges büntetőeljárás más bűncselekmények miatt	18

3.	Az EEP kibocsátására irányuló eljárás	19
3.1.	Azonos személyre vonatkozó más folyamatban lévő büntetőeljárások és EEP-k	19
3.1.1.	A kibocsátó tagállamban	19
3.1.2.	Másik tagállamban	20
3.2.	Az EEP-formanyomtatvány kitöltése	20
3.2.1.	A minden esetben szükséges információk	20
3.2.2.	A kibocsátó igazságügyi hatóság hasznos kiegészítő információi	20
3.3.	Az EEP továbbítása	21
3.3.1.	A keresett személy tartózkodási helyének ismeretlensége esetén	21
3.3.2.	A keresett személy tartózkodási helyének ismertsége esetén	22
3.3.3.	Az EEP továbbítása azon tagállamoknak, amelyek nem használják a schengeni információs rendszert (SIS)	22
3.4.	Az EEP fordítása	22
3.5.	A keresett személy elfogását követően: a végrehajtó tagállam illetékes hatóságaival való együttműködés és kommunikáció	22
II. RÉSZ: AZ EEP VÉGREHAJTÁSA		23
4.	Az EEP végrehajtására irányuló eljárás	23
4.1.	Az EEP végrehajtására vonatkozó határozat meghozatalának határidői	23
4.2.	A keresett személy átadására vonatkozó határidők (az EEP végrehajtására vonatkozó határozat meghozatalát követően)	23
4.3.	Az EEP fordítása	24
4.4.	A tagállamok illetékes igazságügyi hatóságai közötti kommunikáció az átadásról szóló határozatot megelőzően	24
4.4.1.	Mikor kell kommunikálni?	24
4.4.2.	Hogyan kell kommunikálni?	25
4.5.	A végrehajtó igazságügyi hatóságnak a kibocsátó igazságügyi hatóság felé fennálló tájékoztatási kötelezettsége az átadásról szóló határozat meghozatalát követően	26
4.5.1.	Az átadásra vonatkozó határozatról szóló tájékoztatás	26
4.5.2.	A fogva tartásban töltött időre vonatkozó tájékoztatás	26
4.6.	A keresett személy fogva tartásának fenntartása a végrehajtó tagállamban	27
5.	Határozat az átadásról	28
5.1.	Az EEP-k végrehajtására vonatkozó általános kötelezettség	28
5.2.	Azon 32 bűncselekmény listája, amelyek esetében a kettős büntethetőség mérlegelése nélkül átadásra kerül sor	28
5.3.	Járulékos bűncselekmények	28
5.4.	A végrehajtás megtagadásának okai	29
5.4.1.	A végrehajtás kötelező megtagadásának okai	29

5.4.2.	A végrehajtás megtagadásának mérlegelhető okai	30
5.5.	Az érintett személy távollétében tartott tárgyalások	31
5.6.	A végrehajtó igazságügyi hatóság alapjogi megfontolásai	33
5.7.	Arányosság – a végrehajtó tagállam szerepe	34
5.8.	A kibocsátó tagállam által adandó biztosítékok	34
5.8.1.	Az életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetés vagy az életfogytig tartó szabadságelvonással járó intézkedés felülvizsgálata	35
5.8.2.	Állampolgárok és lakosok visszaszállítása	35
5.9.	Felfüggesztés vagy ideiglenes átadás	35
5.9.1.	Súlyos emberiességi okok	35
5.9.2.	Folyamatban lévő büntetőeljárás vagy szabadságvesztés-büntetés végrehajtása	36
5.9.3.	Halasztás helyett ideiglenes átadás	36
5.9.4.	Az EEP elhalasztása a keresett személlyel szembeni embertelen vagy megalázó bánásmód valós kockázatának megállapítása esetén	36
5.10.	Azonos személyre vonatkozó több EEP	36
5.10.1.	A végrehajtandó EEP-ről való döntés	36
5.10.2.	„Párhuzamos eljárások”	37
6.	A végrehajtó tagállamban töltött fogva tartás beszámítása	37
7.	További átadás	38
7.1.	Másik tagállamba	38
7.2.	Harmadik államnak	39
8.	Harmadik országokkal szemben fennálló kötelezettségek	39
8.1.	Ugyanazon személyre vonatkozó egyidejű EEP-k és kiadási kérelmek	39
8.1.1.	Megkeresések harmadik államoktól	39
8.1.2.	A Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) megkeresései	40
8.2.	Korábbi kiadás harmadik államból és a specialitás szabálya	40
9.	Átszállítás	40
9.1.	Átszállítás másik tagállamon keresztül	40
9.2.	Az átszállítási tagállam állampolgárai és lakosai	41
9.3.	Kiadás harmadik államból egy tagállamba	41
10.	EEP-k, amelyek végrehajtását megtagadták	41
10.1.	Annak biztosítása, hogy a személyt nem tartóztatják le újra ugyanabban a tagállamban	41
10.2.	Tájékoztatás a kibocsátó tagállamnak	41
10.3.	A kibocsátó igazságügyi hatóság mérlegelése az EEP fenntartása tekintetében	41

10.4.	A régóta fennálló EEP-k felülvizsgálata a SIS-ben	41
11.	A keresett személy eljárási jogai	42
11.1.	A tolmácsoláshoz és fordításhoz való jog	42
11.2.	A tájékoztatáshoz való jog	42
11.3.	Az ügyvédi segítség igénybevételéhez való jog	43
11.4.	Valamely harmadik személynek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jog	43
11.5.	A harmadik személyekkel folytatott kommunikációhoz való jog	43
11.6.	A konzuli hatóságokkal folytatott kommunikációhoz való jog	43
11.7.	A gyermekek különleges jogai	44
11.8.	A költségmentességhez való jog	44
I. MELLÉKLET –	Az EEP-kerethatározat, nem hivatalos egységes szerkezetbe foglalt változata	45
II. MELLÉKLET –	Az EEP-kerethatározat mellékletében szereplő EEP-FORMANYOMTATVÁNY	60
III. MELLÉKLET –	IRÁNYMUTATÁS AZ EEP-FORMANYOMTATVÁNY KITÖLTÉSÉHEZ	65
IV. MELLÉKLET –	AZ EEP FOGADÁSA TEKINTETÉBEN A TAGÁLLAMOK ÁLTAL ELFOGADOTT NYELVEK	74
V. MELLÉKLET –	A BÍRÓSÁGNAK AZ EEP-KERETHATÁROZATRA VONATKOZÓ ÍTÉLETEINEK LISTÁJA	76
VI. MELLÉKLET –	A BÍRÓSÁGNAK A NE BIS IN IDEM ELVVEL KAPCSOLATOS ÍTÉLETEI	77
VII. MELLÉKLET –	STANDARD FORMANYOMTATVÁNY EURÓPAI ELFOGATÓPARANCSRÓL (EEP) SZÓLÓ HATÁROZATHOZ	80
VIII. MELLÉKLET –	AZON TAGÁLLAMOK JEGYZÉKE, AMELYEK JOGRENDSZERE LEHETŐVÉ TESZI AZ EEP- KERETHATÁROZAT 2. CIKKÉNEK (1) BEKEZDÉSÉBEN MEGHATÁROZOTT KÜSZÖBNÉL ALACSONYABB SZANKCIÓVAL BÜNTETHETŐ BŰNCSELEKMÉNYEK MIATTI ÁTADÁST, AMENNYIBEN EZEK AZ EEP FŐ BŰNCSELEKMÉNYÉNEK/BŰNCSELEKMÉNYEINEK JÁRULÉKOS BŰNCSELEKMÉNYEI ...	82
IX. MELLÉKLET –	AZ EEP ALAPJÁN LETARTÓZTATOTTAK RÉSZÉRE ÁTADANDÓ, JOGOKRÓL SZÓLÓ TÁJÉKOZTATÓ TÁJÉKOZTATÓ JELLEGŰ MINTÁJA	83

Rövidítések jegyzéke

SMVE	A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény
ET	Európa Tanács
EEP	Európai elfogatóparancs
ENYH	Európai nyomozási határozat
EIH	Európai Igazságügyi Hálózat
ESO	Az igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozat
EEP-kerethatározat	A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról
SIRENE	Supplementary Information Request at the National Entries (kiegészítő információ kérése a nemzeti kapcsolattartó pontoktól)
SIS	Schengeni Információs Rendszer
EUMSZ	Az Európai Unió működéséről szóló szerződés

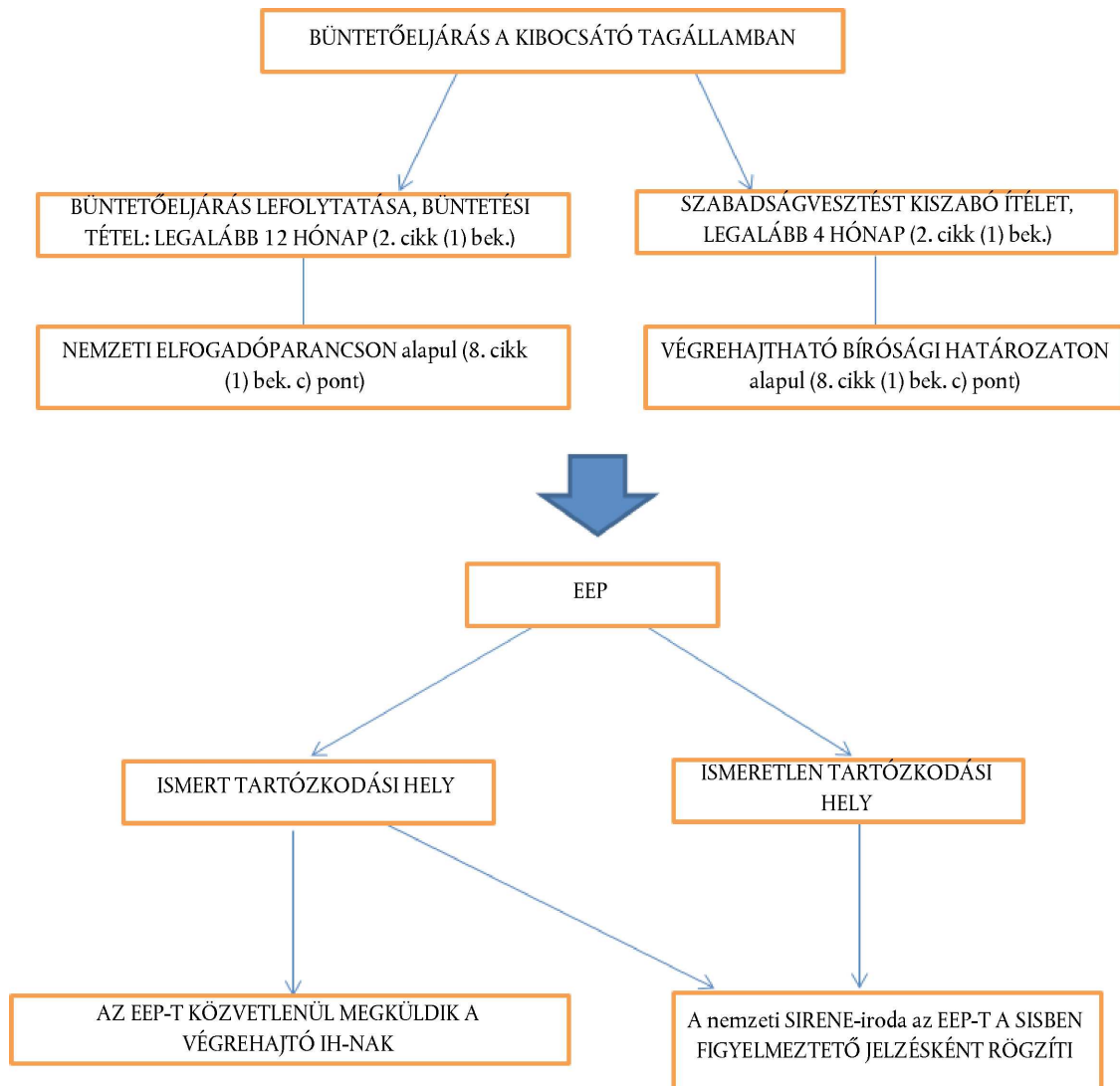
Jogi nyilatkozat:

Ez a kézikönyv jogilag nem kötelező erejű és nem kimerítő jellegű. Nincs kihatással a meglévő uniós jogszabályokra és azok jövőbeli változásaira. Nincs kihatással továbbá az Európai Unió Bírósága által az uniós joggal kapcsolatos kérdésekben adott hivatalos értelmezésre.

AZ EURÓPAI ELFOGATÓPARANCS KIBOCSÁTÁSA

Fő lépések

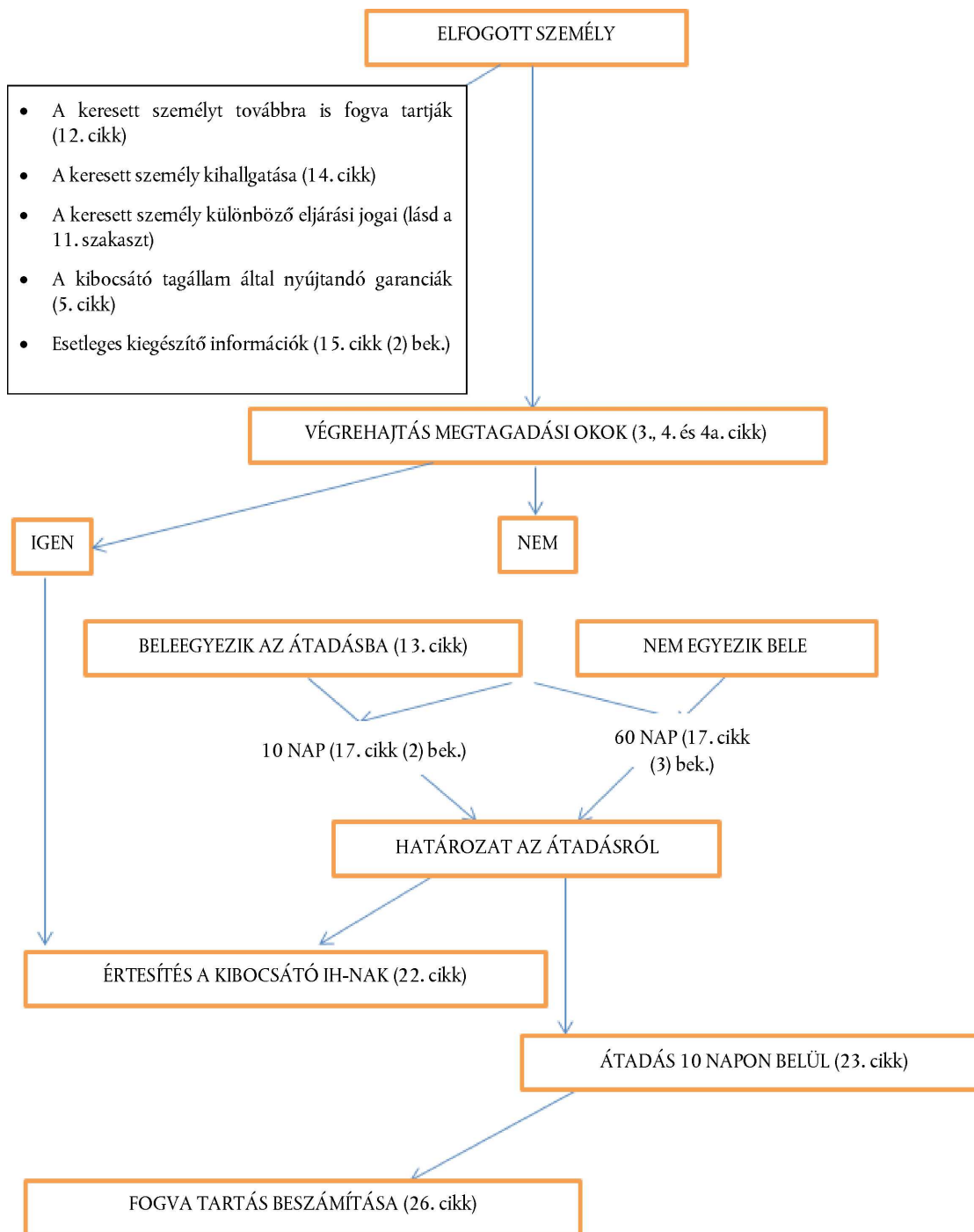
(IH = Igazságügyi hatóság)



AZ EURÓPAI ELFOGATÓPARANCS VÉGREHAJTÁSA

Fő lépések

(IH = Igazságügyi hatóság)



ELŐSZÓ

Ez a kézikönyv a Tanács által 2008-ban kibocsátott ⁽¹⁾ és 2010-ben felülvizsgált ⁽²⁾, az európai elfogatóparancs kibocsátásának módjáról szóló kézikönyv felülvizsgált változata. A lisszaboni szerződés szerinti, az úgynevezett korábbi harmadik pillérbeli eszközökre ⁽³⁾ – beleértve az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározatot ⁽⁴⁾ (a továbbiakban: az EEP-kerethatározat) – vonatkozó ötéves átmeneti időszak végét követően a Bizottság átvette a kézikönyv aktualizálásának és felülvizsgálatának feladatát.

Ez a kézikönyv figyelembe veszi az európai elfogatóparancs Unión belüli alkalmazásának elmúlt 13 éve során szerzett tapasztalatokat. Ennek a felülvizsgálatnak az a célja, hogy naprakésszé, átfogóbbá és a felhasználók számára könnyebben használhatóvá tegye a kézikönyvet. A kézikönyv eme újabb változatának elkészítése érdekében a Bizottság számos érdekelt féllel és szakértővel konzultált, beleértve az Eurojustot, az Európai Igazságügyi Hálózat titkárságát, valamint tagállami kormányzati szakértőket és igazságügyi hatóságokat.

A kézikönyv az Unió valamennyi hivatalos nyelvén elérhető a világhálón a következő címen: <https://e-justice.europa.eu>

⁽¹⁾ 8216/2/08 REV 2 COPEN 70 EJM 26 EUROJUST 31.

⁽²⁾ 17195/1/10 REV 1 COPEN 275 EJM 72 EUROJUST 139.

⁽³⁾ 36. jegyzőkönyv az átmeneti rendelkezésekről.

⁽⁴⁾ HL L 190., 2002.7.18., 1. o.

BEVEZETÉS

1. AZ EURÓPAI ELFOGATÓPARANCS (EEP) ÁTTEKINTÉSE

1.1. Az EEP-re vonatkozó háttér-információk

Az EEP-kerethatározatot a Tanács 2002. június 13-án fogadta el, és a tagállamoknak meg kellett tenniük a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy e kerethatározatnak 2003. december 31-ig megfeleljenek. 2004. január 1-jétől a kiadatási rendszert – néhány kivételtől eltekintve – az új átadási rendszer váltotta fel. A tagállamok közötti átadás tekintetében az új rendelkezések az alábbi egyezmények megfelelő rendelkezéseinek helyébe lépnek:

- a) az 1957. december 13-i európai kiadatási egyezmény (ETS 24. sz.), ennek 1975. október 15-i kiegészítő jegyzőkönyve (ETS 86. sz.), 1978. március 17-i második kiegészítő jegyzőkönyve (ETS 98. sz.), valamint a terrorizmus visszaszorításáról szóló, 1977. január 27-i európai egyezménynek (ETS 90. sz.) a kiadatással kapcsolatos rendelkezései;
- b) az Európai Közösségek tizenkét tagállama közötti, a kiadatási kérelmek továbbítási módszereinek egyszerűsítéséről és korszerűsítéséről szóló, 1989. május 26-i megállapodás;
- c) az Európai Unió tagállamai közötti egyszerűsített kiadatási eljárásról szóló, 1995. március 10-i egyezmény ⁽¹⁾;
- d) az Európai Unió tagállamai közötti kiadatásról szóló, 1996. szeptember 27-i egyezmény ⁽²⁾;
- e) a közös államhatárokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-i egyezmény ⁽³⁾ III. címének IV. fejezete.

1.2. Az EEP fogalommeghatározása és főbb jellemzői

Az EEP az Európai Unióban végrehajtható olyan igazságügyi hatósági határozat, amelyet valamely tagállam bocsátott ki, és amelyet a kölcsönös elismerés elve alapján egy másik tagállamban hajtanak végre.

Amint azt a Bíróság a C-452/16. PPU. sz. *Poltorak*-ügyben ⁽⁴⁾ és a C-477/16. PPU. sz. *Kovalkovas*-ügyben ⁽⁵⁾ megállapította, az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat 1. cikkének (1) bekezdéséből az következik, hogy az európai elfogatóparancs „igazságügyi hatósági határozatnak” minősül, amelyet a 6. cikk (1) bekezdésének értelmében „igazságügyi hatóságnak” kell kiállítania. A Bíróság ítélete szerint az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat 6. cikkének (1) bekezdésében szereplő „igazságügyi hatóság” kifejezés nem szorítkozik kizárólag a tagállami bírák vagy bíróságok kijelölésére, hanem megengedi, hogy – tágabb értelemben – a hatálya alá tartozzanak az érintett jogrendben az igazságszolgáltatásban részt venni köteles hatóságok is. A Bíróság ugyanakkor megállapította, hogy az „igazságügyi hatóság” e rendelkezésben említett fogalma nem értelmezhető úgy, hogy az kiterjed valamely tagállam rendőrségére vagy végrehajtó szervére, mint például minisztériumára, és hogy az ilyen hatóságok által kibocsátott jogi aktusok nem tekinthetők „igazságügyi hatósági határozatoknak”.

Az EEP a hagyományos kiadatási rendszert felváltotta a keresett személyek büntetőeljárás lefolytatása vagy szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából történő átadásának egyszerűbb és gyorsabb mechanizmusával. Elfogatóparancs bocsátható ki:

- a) büntetőeljárás lefolytatása céljából olyan cselekmények esetében amelyeknél a nemzeti jog szerint a büntetési tétel felső határa legalább tizenkét havi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés (a nyomozati, vizsgálati és tárgyalási szakaszban, a jogerős ítélet meghozataláig);
- b) a legalább négyhónapnyi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából.

Az előbbi a) és b) pontban írt esetek nem halmozhatók.

A kérelmek egyszerűbbé és teljesíthetőbbé tétele érdekében azokat most már egységes formában, EEP-formanyomtatvány kitöltése útján bocsátják ki. Ugyanakkor mindig szükséges, hogy a végrehajtható nemzeti ítéletet, nemzeti elfogatóparancsot vagy más hasonló bírósági határozatot az EEP-től különállóan és azt megelőzően bocsássák ki (lásd a 2.1.3. szakaszt).

A korábban a kiadatási eljárásban jelentős szerepet betöltő központi hatóságok fő szabályként nem vehetnek részt az EEP kibocsátására irányuló eljárásokban való határozathozatali folyamatban. Az EEP-kerethatározat 7. cikke azonban úgy rendelkezik, hogy az igazságügyi hatóságok támogatására – különösen az EEP-k hatósági továbbításával és fogadásával kapcsolatosan – minden tagállam kijelölhet központi hatóság(oka)t.

⁽¹⁾ HL C 78., 1995.3.30., 2. o.

⁽²⁾ HL C 313., 1996.10.23., 12. o.

⁽³⁾ HL L 239., 2000.9.22., 19. o.

⁽⁴⁾ A Bíróság C-452/16. PPU. sz. *Poltorak*-ügyben 2016. november.10-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2016:858.

⁽⁵⁾ A Bíróság C-477/16. PPU. sz. *Kovalkovas*-ügyben 2016. november 10-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2016:861.

Azokban a tagállamokban, amelyekben a Schengeni Információs Rendszer (SIS) működik (e kézikönyv kiadásának időpontjában az összes tagállam, Írország és Ciprus kivételével), a nemzeti SIRENE-irodák fontos szerepet játszanak az EEP folyamatában, ha a SIS-ben megfelelő figyelmeztető jelzést hoztak létre. Az EEP alapján történő letartóztatásra vonatkozó figyelmeztető jelzésekkel kapcsolatos tagállami együttműködésre vonatkozó szabályokat és eljárásokat a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létrehozásáról, működtetéséről és használatáról szóló 2007/533/IB tanácsi határozat (a SIS II határozat) 24–31. cikkei ⁽¹⁾ és a SIRENE-kézikönyv 3. pontja ⁽²⁾ tartalmazza.

Az EEP-kerethatározat a közös igazságügyi térségben való integráció filozófiáját tükrözi. Ez az első jogi eszköz, amely a tagállamok között büntetőügyekben folytatott olyan együttműködést feltételez, amely a kölcsönös elismerés elvén alapul. A kibocsátó tagállam határozatát további alaki követelmények nélkül, kizárólag igazságügyi kritériumok alapján kell elismerni.

A saját állampolgárok átadása alapelv és általános szabály, néhány kivétellel. E kivételek a szabadságvesztéssel járó büntetések végrehajtására vonatkoznak az egyén hazájában, és azonos módon alkalmazandók az ott tartózkodókra. A gyakorlatban az Unión belüli összes átadás körülbelül egyötöde az országok saját állampolgárait érinti.

A végrehajtás megtagadásának okai korlátozottak és azokat az EEP-kerethatározat 3., 4. és 4a. cikke kimerítően felsorolja. Megszűnt a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése, mint a végrehajtás és az átadás megtagadásának indoka az EEP-kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdésében felsorolt 32 bűncselekményszakfajta – a kibocsátó tagállam meghatározása szerint – vonatkozásában, amennyiben a bűncselekmények esetében a kibocsátó tagállamban a büntetési tétel felső határa legalább háromévi szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés.

Amennyiben a szóban forgó bűncselekményeket a kibocsátó tagállam illetékes hatósága nem tekinti az EEP-kerethatározat 2. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó bűncselekménynek, a kettős büntethetőség továbbra is alkalmazható. A Bíróság a C-289/15. sz. Grundza-ügyben ⁽³⁾ hozott ítéletében kimondta, hogy a kettős büntethetőség értékelése során a végrehajtó tagállam illetékes hatóságának meg kell vizsgálnia, hogy a bűncselekmény alapjául szolgáló tényállási elemek önmagukban is büntetőjogi szankció hatálya alá tartoznak-e a végrehajtó tagállamban, amennyiben a végrehajtó tagállamterületén követnék el azokat (lásd az 5.2. szakaszt).

2011. március 28-tól a 2009/299/IB tanácsi kerethatározat ⁽⁴⁾ módosította az EEP-kerethatározatot azzal, hogy törölte az 5. cikk (1) bekezdését, és az érintett személy távollétében hozott határozatokról szóló új, 4a. cikket iktatott be (az érintett személy távollétében lefolytatott eljárás).

1.3. Az EEP-formanyomtatvány

Az EEP az EEP-kerethatározat mellékletében meghatározott formanyomtatvány formájában kibocsátandó igazságügyi hatósági határozat. A formanyomtatvány az Unió valamennyi hivatalos nyelvén elérhető. Csak **ez a formanyomtatvány használható**, bárminemű változtatás nélkül. A Tanács célja egy olyan munkaeszköz létrehozása volt, amely a kibocsátó igazságügyi hatóságok által könnyen kitölthető, a végrehajtó igazságügyi hatóságok által pedig könnyen felismerhető.

A formanyomtatvány használata elkerülhetővé teszi a hosszú és költséges fordításokat, és megkönnyíti az információkhoz való hozzáférést. Mivel e formanyomtatvány elvben a keresett személy letartóztatásának és azt követő átadásának egyedüli alapját képezi, különös gondossággal kell kitölteni a kiegészítő információk iránti szükségtelen kérések elkerülése érdekében.

A formanyomtatványt ki lehet tölteni közvetlenül online az Európai Igazságügyi Hálózat (EIH) Compendium e-eszközén keresztül, amely elérhető az EIH honlapján, vagy Word formátumú formanyomtatványként, amely letölthető az EIH honlapjának „Judicial Library” (Igazságügyi könyvtár) részéből (<https://www.ejn-crimjust.europa.eu>).

Az e-eszköz használata ugyanolyan könnyű, mint a Word formátumú formanyomtatvány kitöltése, de több modern, hasznos és felhasználóbarát elemmel is rendelkezik, mint például:

- a) az illetékes végrehajtó igazságügyi hatóság közvetlen beillesztésének lehetősége az EIH Igazságügyi Atlaszából;
- b) a végrehajtó tagállam által elfogadott nyelv(ek) szerinti formanyomtatvány használata;
- c) a formanyomtatvány lementése és e-mailben történő elküldése.

⁽¹⁾ HL L 205., 2007.8.7., 63. o.

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2016/1209 végrehajtási határozata (2016. július 12.) a SIRENE-kézikönyvről és a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) további intézkedéseiről szóló 2013/115/EU bizottsági végrehajtási határozat mellékletének felváltásáról (HL L 203., 2016.7.28., 35. o.).

⁽³⁾ A Bíróság C-289/15. PPU. sz. Grundza-ügyben 2017. január 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:2017:4) 38. pontja.

⁽⁴⁾ A Tanács 2009/299/IB kerethatározata (2009. február 26.) a 2002/584/IB, a 2005/214/IB, a 2006/783/IB, a 2008/909/IB és a 2008/947/IB kerethatározatoknak a személyek eljárási jogainak megerősítése, valamint a kölcsönös elismerés elvének az érintett személy megjelenése nélkül lefolytatott eljárásokat követően hozott határozatokra való alkalmazásának előmozdítása tekintetében történő módosításáról (HL L 81., 2009.3.27., 24. o.).

I. RÉSZ: EEP KIBOCSÁTÁSA

2. AZ EEP KIBOCSÁTÁSÁNAK KÖVETELMÉNYEI

2.1. Az EEP alkalmazási köre

Az igazságügyi hatóságok két célból bocsáthatnak ki EEP-t (az EEP-kerethatározat 1. cikkének (1) bekezdése):

- a) büntetőeljárás lefolytatása, vagy
- b) szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása.

Az a) pont szerinti esetben a keresett személy ellen indítható büntetőeljárásokról van szó. A b) pont szerinti esetben bíróság által kibocsátott, szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedést elrendelő határozatokról van szó. Az EEP kibocsátása nem minden bűncselekmény esetében lehetséges, hanem csak – a lentebb kifejtetteknek megfelelően – a kellően súlyosakkal kapcsolatosan.

Egyes tagállami jogrendszerekben a szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtására akkor is kibocsátható EEP, ha az ítélet nem jogerős és bírósági felülvizsgálat tárgya lehet. Más tagállamok jogrendszeireiben ez a típusú EEP csak akkor bocsátható ki, ha a szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés jogerős. Javasolt, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság ismerje el az EEP végrehajtása céljából a kiállító hatóság besorolását, még akkor is, ha az e tekintetben nem felel meg saját jogrendszerének.

Ebben az összefüggésben meg kell jegyezni, hogy a kibocsátó igazságügyi hatóságok számára ajánlott annak vizsgálata, hogy a konkrét esetben az EEP kibocsátása arányos lenne-e (lásd a 2.4. szakaszt), és hogy a megfelelő eredmény elérése érdekében bármilyen kevésbé kényszerítő jellegű uniós intézkedés alkalmazható-e (lásd a 2.5. szakaszt).

2.1.1. Büntetőeljárás lefolytatása

Büntetőeljárás lefolytatása céljából EEP olyan cselekmények esetében bocsátható ki, amelyeknél a nemzeti jog szerint a büntetési tétel felső határa **legalább tizenkét havi** szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés (az EEP-kerethatározat 2. cikkének (1) bekezdése).

Ez a rendelkezés a bűncselekményre kiszabott büntetési tételnek a kibocsátó tagállam nemzeti jogában meghatározott lehetséges felső határára hivatkozik. A végrehajtó tagállam jogában meghatározott büntetési tétel felső határa nem releváns e vonatkozásban.

A Bíróság C-463/15. PPU. sz., Openbaar Ministerie kontra A. ügyben hozott végzése ⁽¹⁾

„A (...) 2002/584 tanácsi kerethatározat 2. cikkének (4) bekezdését és 4. cikkének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az, ha az európai elfogatóparancs alapján történő átadásnak a végrehajtó tagállamban nem csupán az a feltétele, hogy az ezen elfogatóparancs kibocsátásának alapjául szolgáló cselekmény e tagállam jogában bűncselekménynek minősüljön, hanem az is, hogy ugyanezen jog szerint a büntetési tétel felső határa legalább tizenkét hónapig terjedő szabadságvesztés legyen.”

„A büntetőeljárás lefolytatása” magában foglalja a büntetőeljárás tárgyalás előtti szakaszát is. Ugyanakkor az EEP célja nem az érintettek gyanúsítottkénti meghallgatása céljából történő átadása. E célra más intézkedéseket, így például az európai nyomozási határozatot (ENYH) is meg lehet fontolni. A 2.5. szakaszban röviden ismertetjük az egyéb igazságügyi együttműködési intézkedéseket.

2.1.2. Szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása

EEP kibocsátható szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtására, amennyiben ezek időtartama **legalább négy hónap** (az EEP-kerethatározat 2. cikkének (1) bekezdése). Ugyanakkor olyan helyzetekben, amikor a büntetésből csak rövid letöltendő idő marad, az illetékes igazságügyi hatóságoknak mérlegelniük célszerű, hogy egy EEP kibocsátása **arányos** intézkedés lenne-e (lásd a 2.4. és 2.5. szakaszt).

A korai vagy feltételes szabadlábra helyezésre, a próbaidőre vonatkozó nemzeti szabályok vagy más hasonló szabályok, amelyek a kibocsátó tagállamnak való átadást követően alkalmazhatóak lehetnek és rövidebb tényleges fogva tartást eredményezhetnek, nem relevánsak a négy hónapos minimális időtartam meghatározása szempontjából.

Nincs kapcsolat a tényleges és a lehetséges büntetés időtartama között. Ez azt jelenti, hogy amennyiben egy személyt több bűncselekmény vonatkozásában összbüntetésben szabadságvesztésre ítélték, és ez négy hónapos vagy azt meghaladó időtartamú, az EEP-t ki lehet bocsátani, függetlenül attól, hogy az egyes bűncselekmények esetében mi a büntetési tétel lehetséges maximuma.

⁽¹⁾ A Bíróság C-463/15. PPU. sz., Openbaar Ministerie kontra A.-ügyben 2015. szeptember 25-én hozott végzése, ECLI:EU:C:2015:634.

Amennyiben a személyről ismert, hogy egy másik tagállamban rendelkezik lakóhellyel, a kibocsátó tagállam illetékes hatóságai fontolják meg – EEP kibocsátása helyett – a végrehajtható büntetésnek a lakóhely szerinti tagállam részére történő átadásának lehetőségét, figyelembe véve az érintett személy társadalmi kapcsolatait és más követelményeket a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonnással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározattal ⁽¹⁾ összhangban (lásd a 2.5.2. szakaszt).

2.1.3. A végrehajtható bírósági hatósági határozat követelménye

A kibocsátó igazságügyi hatóságoknak minden esetben biztosítaniuk kell, hogy az EEP kibocsátását megelőzően rendelkezésre álljon egy végrehajtható hazai bírósági határozat. E határozat jellege az EEP céljától függ. Amennyiben az EEP-t büntetőeljárás lefolytatása céljából bocsátották ki, az EEP kibocsátását megelőzően a kibocsátó tagállam hatáskörrel rendelkező igazságügyi hatóságának nemzeti elfogatóparancsot vagy bármely más, azonos joghatással bíró végrehajtható bírósági határozatot (az EEP-kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja) kell hoznia. A Bíróság a C-241/15. sz., Bob-Dogi ügyben hozott ítéletében ⁽²⁾ megerősítette, hogy a nemzeti elfogatóparancs vagy más bírósági határozat az EEP-től különálló. Amikor az EEP-t szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonnással járó intézkedés végrehajtása céljából bocsátották ki, azonos joghatással bíró végrehajtható hazai ítéletnek kell rendelkezésre állnia.

Amint a Bíróság ebben az ügyben megjegyezte, az EEP-rendszer a keresett személyt megillető eljárási jogok és alapvető jogok védelmének kettős szintjét foglalja magában: az első szinten nemzeti bírósági határozat (például a nemzeti elfogatóparancs) segítségével biztosított bírósági jogvédelmet, valamint a második szinten az EEP kibocsátásával nyújtott védelmet. Ez a kétszintű igazságügyi védelem hiányzik olyan esetekben, amikor nincs olyan, egy nemzeti igazságügyi hatóság által az EEP kibocsátását megelőzően hozott hazai igazságügyi határozat, amelyen az EEP alapulna.

A Bíróság C-241/15. sz. Bob-Dogi-ügyben 2016. június 1-jén hozott ítélete

„A (...) 2002/584 kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy amennyiben valamely – az e rendelkezés értelmében vett „elfogatóparancs” rendelkezésre állásán alapuló – európai elfogatóparancs nem tartalmazza a nemzeti elfogatóparancs rendelkezésre állásának tanúsítását, a végrehajtó igazságügyi hatóság az európai elfogatóparancsot nem hajthatja végre, ha a módosított 2002/584 kerethatározat 15. cikke (2) bekezdésének alkalmazásával rendelkezésre bocsátott információkra, valamint minden más információra tekintettel, amellyel rendelkezik, e hatóság azt állapítja meg, hogy az európai elfogatóparancs nem érvényes, mivel anélkül bocsátották ki, hogy ténylegesen kibocsátottak volna az európai elfogatóparancstól elkülönült nemzeti elfogatóparancsot.”

A Bíróság a C-453/16. PPU. sz. Özçelik-ügyben hozott ítéletében ⁽³⁾ még jobban tisztázta a „bírósági határozat” fogalmát (amely az EEP-től elkülönül), amikor is megállapította, hogy „bírósági határozatnak” minősül a valamely rendőrség által korábban büntetőeljárás lefolytatása céljából kibocsátott nemzeti elfogatóparancsok – amelyen az EEP alapul – az ügyészség általi jóváhagyása.

A Bíróság a C-453/16. PPU. sz. Özçelik-ügyben hozott ítélete

„A (...) 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontját akként kell értelmezni, hogy az e rendelkezés értelmében vett „bírósági határozatnak” minősül a valamely rendőrség által korábban büntetőeljárás lefolytatása céljából kibocsátott nemzeti elfogatóparancsok az ügyészség általi, az alapügyben szóban forgóhoz hasonló jóváhagyása.”

A hazai bírósági határozat vagy elfogatóparancs meglétét az EEP kibocsátásakor fel kell tüntetni az EEP formanyomtatványában (az EEP-kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének c) pontja és lásd e kézikönyv 3.2. szakaszát). A határozatot vagy az elfogatóparancsot nem kell az EEP-hez csatolni.

2.2. Azon 32 bűncselekmény listája, amelyek esetében a kettős büntethetőség mérlegelése nélkül átadásra kerül sor

Az EEP kibocsátását megelőzően az illetékes igazságügyi hatóságnak meg kell határoznia, hogy a bűncselekmények közül egy vagy több abba a 32 tételes kategóriába tartozik-e, amelyre nézve a kettős büntethetőség mérlegelése nem alkalmazandó. Ez a lista az EEP-kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdésében és az EEP formanyomtatványán is szerepel, amelyen a listán szereplő bűncselekményeket be kell jelölni (ki kell „pipálni”).

⁽¹⁾ HL L 327., 2008.12.5., 27. o.

⁽²⁾ A Bíróság C-241/15 sz. Bob-Dogi-ügyben 2016. június 1-jén hozott ítélete, ECLI:EU:C:2016:385.

⁽³⁾ A Bíróság C-453/16. PPU. sz. Özçelik-ügyben 2016. november 10-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2016:860.

A kibocsátó tagállam joga szerint kell ezt megállapítani. A C-303/05. sz., *Advocaten voor de Wereld* ügyben hozott ítéletében ⁽¹⁾ a Bíróság megerősítette, hogy az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdése nem összeegyeztethetetlen a bűncselekmények és büntetések törvényességének elvével, valamint nem sérti az egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség elveit.

A végrehajtó tagállam illetékes hatósága csak a 32 bűncselekményen kívüli bűncselekmények esetében ellenőrizheti a kettős büntethetőséget (lásd az 5.2. szakaszt).

2.3. Járulékos bűncselekmények

Az 1957. évi európai kiadatási egyezmény tartalmaz a járulékos bűncselekményekre vonatkozó rendelkezést:

„2. cikk – Kiadatási bűncselekmények

- (1) Kiadatásnak azon bűncselekmények esetén van helye, amelyek a megkereső Fél és a megkeresett Fél törvényei értelmében olyan szabadságvesztés büntetéssel vagy biztonsági intézkedéssel büntetendő, amelyek felső határa legalább egy év, vagy ennél súlyosabb büntetés. Amennyiben az elítélés vagy a biztonsági intézkedésről szóló határozat meghozatala a megkereső Fél területén történt, a kiszabott büntetés tartamának legalább négy hónapnak kell lennie.
- (2) Ha a kiadatási kérelem több önálló bűncselekményre vonatkozik, és ezek mindegyike a megkereső Fél és a megkeresett Fél törvényei értelmében szabadságvesztés büntetéssel, szabadságelvonással járó intézkedéssel büntetendő, azonban közülük valamelyik nem felel meg a kiszabható büntetés mértékére vonatkozó feltételnek, a megkeresett Félnek jogában áll engedélyezni a kiadást ez utóbbi bűncselekményre nézve is.”

Az EEP kerethatározatban nincs hasonló rendelkezés. Nem szabályozza a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott küszöbértéknél alacsonyabb szankcióval büntethető bűncselekmények esetében az átadást, amikor azok az e küszöböt elérő fő bűncselekményekhez kapcsolódnak. A gyakorlatban néhány tagállam úgy döntött, hogy lehetővé teszi az ilyen átadást, más tagállamok azonban nem.

Az VIII. melléklet tartalmazza azon tagállamok jegyzékét, amelyek jogrendje járulékos bűncselekmények esetén lehetővé teszi az átadást.

A kibocsátó igazságügyi hatóság az ilyen jellegű járulékos bűncselekményeket feltüntetheti az EEP-formanyomtatványban azzal a céllal, hogy megszerezze a végrehajtó tagállam hozzájárulását az e bűncselekményekre vonatkozó büntetőeljárás megindításához. Ugyanakkor minden esetben szükséges, hogy az EEP-t legalább egy olyan bűncselekmény vonatkozásában bocsássák ki, amely megfelel az EEP-kerethatározat 2. cikkének (1) bekezdésében megállapított küszöbnek.

Amennyiben a végrehajtó tagállam nem ad át járulékos bűncselekmények esetén, a specialitás szabálya (az EEP-kerethatározat 27. cikke) kizárhatja a kibocsátó tagállamot az e bűncselekmények büntetőeljárás alá vonásából (lásd e kézikönyv 2.6. szakaszát).

2.4. Arányosság

Az EEP-nek mindig céljával arányosnak kell lennie. Még ha az ügy körülményei az EEP-kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak is, a kibocsátó igazságügyi hatóságoknak akkor is célszerű mérlegelniük, hogy az EEP kibocsátása indokolt-e a konkrét ügyben.

Tekintettel az EEP végrehajtásának a keresett személy szabadságának és szabad mozgásának korlátozásával járó, súlyos következményeire, az EEP kibocsátásáról szóló döntés meghozatala előtt a kibocsátó igazságügyi hatóságoknak mérlegelniük kell néhány fontos szempont értékelését annak eldöntéséhez, hogy az EEP kibocsátása indokolt-e.

Különösen az alábbi tényezőket lehet figyelembe venni:

- a) a bűncselekmény súlyát; például az okozott kárt vagy veszélyt;
- b) a valószínűsíthető büntetést, amennyiben a személyt bűnösnek találják a feltételezett bűncselekmény tekintetében; például azt a tényt, hogy szabadságvesztéssel járó büntetés van-e kilátásban;
- c) a személy fogva tartásának valószínűségét az átadást követően a kibocsátó tagállamban; valamint
- d) a bűncselekmény sértettjének érdekeit.

⁽¹⁾ A Bíróság C-303/05 sz., *Advocaten voor de Wereld* ügyben 2007. május 3-án hozott ítéletének 48–61. pontjai, ECLI:EU:C:2007:261.

Ezen túlmenően a kibocsátó igazságügyi hatóságoknak mérlegelniük kell, hogy más igazságügyi együttműködési intézkedés alkalmazható-e az EEP kibocsátása helyett. A büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés egyéb uniós jogi eszközei más olyan intézkedéseket is biztosítanak, amelyek sok esetben hatékonyak, de kevésbé kényszerítő jellegűek (lásd a 2.5. szakaszt).

Általánosabban tekintve az arányosság ellenőrzése az EEP kibocsátása előtt megerősítheti a tagállamok illetékes hatóságai közötti kölcsönös bizalmat. Ezért ez jelentősen hozzájárul az EEP megfelelő működéséhez az Unió egész területén.

2.5. A büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén létező uniós jogi eszközök alapján rendelkezésre álló más intézkedések

Az EEP kibocsátása előtt a kibocsátó igazságügyi hatóságok számára ajánlott a más lehetséges intézkedések megfelelő mérlegelése.

Számos olyan, a kölcsönös elismerés elvén alapuló intézkedés áll rendelkezésre a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés területén létező uniós jogi eszközök alapján, amelyek kiegészítik az EEP-t. Egyes helyzetekben ezek az intézkedések megfelelőbbek lehetnek az EEP-nél. Ezen intézkedések közé tartozik különösen:

- a) az európai nyomozási határozat;
- b) a fogvatartottak átszállítása;
- c) a próbára bocsátást elrendelő határozatok és alternatív szankciók átadása;
- d) az igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozat;
- e) a pénzbüntetések végrehajtása.

Ezen intézkedések hatályát a 2.5.1–2.5.2. szakaszokban röviden ismertetjük. Ezen túlmenően az illetékes hatóságok figyelembe vehetik az egyéb nemzetközi intézkedések biztosította lehetőségeket – például az Európa Tanácsnak a büntetőeljárások átadásáról szóló, 1972. május 15-i egyezményét (ETS 073. sz.) –, ahogy azt a 2.5.6. szakasz röviden ismerteti.

A büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó uniós jogi eszközök gyakorlati alkalmazásáról további információk az EIH honlapján találhatóak: www.ejn-crimjust.europa.eu

Az EIH honlapján az Igazságügyi Könyvtár (Judicial Library) rész átfogó és gyakorlati jellegű információkat tartalmaz valamennyi jogi eszközről, ideértve az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett szövegeket, módosító jogszabályokat, az átültetés helyzetét, Word formátumú formanyomtatványokat, értesítéseket, nyilatkozatokat, jelentéseket, kézikönyveket és más gyakorlati információkat. Az igazságügyi együttműködési uniós jogi eszközökhöz és a tagállamokban azok átültetésének helyzetére vonatkozó információkhoz való könnyű hozzáférés érdekében külön belépési pontok (rövidítések) találhatóak az EIH honlapján.

Különösen az alábbi intézkedéseket érdemes megfontolni a büntetőeljárás tárgyalási szakaszát megelőző szakaszban:

- a) európai nyomozási határozat (ENYH) kibocsátása egy másik tagállamban tartózkodó gyanúsított video-kapcsolaton keresztül történő kihallgatása érdekében;
- b) európai nyomozási határozat (ENYH) kibocsátása egy másik tagállamban tartózkodó gyanúsított azon tagállam illetékes hatóságai által történő kihallgatása érdekében;
- c) európai nyomozási határozat (ENYH) kibocsátása a tárgyalási szakaszt megelőző szakaszban egy, a gyanúsítottra nézve szabadságelvonnással nem járó felügyeleti intézkedés végrehajtása érdekében a gyanúsított tartózkodási helye szerinti tagállam által;
- d) figyelmeztető jelzés kibocsátása a SIS-ben egy gyanúsított tartózkodási helye vagy lakóhelye megállapítása céljából (a SIS II határozat 34. cikke). Ezek a figyelmeztető jelzések eltérnek a jelen kézikönyv 3.3.1. szakaszában leírt, letartóztatásra irányuló figyelmeztető jelzésektől. Amint a tartózkodási helyet vagy a lakóhelyet a kibocsátó igazságügyi hatóság rendelkezésére bocsátották, e hatóság köteles megtenni a szükséges nyomkövetési intézkedéseket (mint például a gyanúsítottnak a büntetőeljárás lefolytatására illetékes hatóság előtti megjelenésre kötelezését), és a SIRENE-kézikönyv 6.5. pontjával összhangban törli a figyelmeztető jelzést a SIS-ből;
- e) a végrehajtó tagállamban található gyanúsítottnak a kibocsátó tagállamban a büntetőeljárás lefolytatására illetékes hatóság előtti megjelenésre való kötelezése; valamint
- f) valamely személy felhívása arra, hogy önkéntesen vegyen részt a büntetőeljárásban.

Különösen az alábbi intézkedéseket érdemes megfontolni a büntetőeljárás tárgyalási szakaszát követő szakaszban az ítélethozatalt követően:

- a) a szabadságvesztéssel járó büntetés átadása az elítélt személy lakóhelye szerinti tagállamnak abból a célból, hogy az a tagállam hajtsa végre;
- b) alternatív szankció (pl. közérdekű munka) vagy próbára bocsátás átadása az elítélt személy lakóhelye szerinti tagállamnak abból a célból, hogy az a tagállam hajtsa végre.

2.5.1. Európai nyomozási határozat (ENYH)

Az Európai Parlament és a Tanács 2014/41/EU irányelve (2014. április 3.) a büntetőügyekben kibocsátott európai nyomozási határozatról ⁽¹⁾

Az ENYH használható egy másik tagállamtól származó bizonyíték megszerzésére. Az ENYH kiterjed minden nyomozási cselekményre, a közös nyomozócsoportok létrehozásának kivételével. A cél annak lehetővé tétele a tagállamok számára, hogy egy másik tagállamot a kölcsönös elismerés elve alapján felkérhessenek nyomozási cselekmények elvégzésére. Az olyan nyomozási cselekményekre vonatkozó ENYH, amelyek nem léteznek vagy nem állnak rendelkezésre a végrehajtó tagállamokban, alternatív nyomozási cselekmény igénybevételével végrehajthatók.

Az ENYH felváltja a az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményt ⁽²⁾, valamint az e területre vonatkozó korábbi töredezett jogszabályi rendelkezéseket. A meglévő intézkedések egyetlen új eszközzé váló beillesztésének célja a nyomozásokkal kapcsolatos igazságügyi együttműködés gyorsítása és hatékonyabbá tétele. A ENYH felhasználható a büntetőeljárásokban, de azon közigazgatási hatóságok által kezdeményezett, igazságügyi felülvizsgálatú eljárásokban is, amelyeknek büntetőjogi dimenziója van. A tagállamoknak 30 napon belül határozniuk kell az ENYH elismeréséről vagy végrehajtásáról és a határozat meghozatalát követő 90 napon belül el kell végezniük a nyomozási cselekményt.

Egyes esetekben az ENYH a gyanúsított video-kapcsolaton keresztül történő kihallgatására is kibocsátható annak megállapítása érdekében, hogy büntetőeljárás alá vonás céljából EEP-t bocsássanak-e ki.

1. példa: Pierre a közelmúltban „A” tagállamból „B” tagállamba költözött. Bizonyíték áll fenn arra nézve, hogy egy „A” tagállamban elkövetett súlyos bűncselekmény bűnrésze volt. Ugyanakkor „A” tagállam hatóságainak ki kell őt kérdeznie azelőtt, hogy döntést hoznának az ellene történő vádemelésről. „A” tagállam igazságügyi hatósága kibocsáthat egy ENYH-t Pierre video-kapcsolaton keresztül történő kihallgatására „B” tagállamban.

2. példa: Másik lehetőség az 1. példa tényeinek fényében, hogy „A” tagállam igazságügyi hatósága ENYH-t bocsát ki, amellyel „B” tagállam hatóságait Pierre kihallgatására és a kihallgatásról írásbeli jegyzőkönyv készítésére kéri.

2.5.2. A fogvatartottak átszállítása

A Tanács 2008/909/IB kerethatározata (2008. november 27.) a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról

A 2008/909/IB kerethatározat létrehoz egy rendszert az elítélt fogvatartottaknak az állampolgárságuk, szokásos tartózkodási helyük szerinti vagy más olyan uniós tagállamba való visszaszállítására, amellyel szoros kapcsolatuk áll fenn. A 2008/909/IB kerethatározat akkor is alkalmazandó, amikor az elítélt személy már ebben a tagállamban tartózkodik. Az elítélt személy átszállításba való beleegyezése már nem minden esetben előfeltétel. Ez a kerethatározat valamennyi uniós tagállam vonatkozásában felváltotta az Európa Tanácsnak az elítélt személyek átszállításáról szóló, 1983. március 21-i egyezményét (ETS 112. sz.) és annak 1997. december 18-i kiegészítő jegyzőkönyvét (ETS 167. sz.).

Bizonyos helyzetekben ahelyett, hogy EEP-t bocsátanak ki az adott személy átadására annak érdekében, hogy büntetését az azt kiszabó tagállamban töltsen le, a 2008/909/IB kerethatározat használható lehetne a büntetésnek az elítélt személy lakóhelye szerinti letöltésére, ahol jobb eséllyel lenne rehabilitálható.

⁽¹⁾ HL L 130., 2014.5.1., 1. o.

⁽²⁾ A Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően létrehozott egyezmény az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről (HL C 197., 2000.7.12., 3. o.).

A 2008/909/IB kerethatározat 25. cikke külön rendelkezést tartalmaz a szabadságvesztéssel járó büntetések végrehajtó tagállambeli végrehajtásáról is az EEP-kerethatározat 4. cikkének 6. pontja és 5. cikkének (3) bekezdése szerinti esetekben (lásd e kézikönyv 5.4.2. és 5.8.2. szakaszát). Azokban az esetekben, amikor az EEP-kerethatározat 4. cikkének 6. pontja és 5. cikkének (3) bekezdése alkalmazandó, a 2008/909/IB kerethatározatot is alkalmazni kell a büntetés végrehajtásának a végrehajtó tagállam részére történő átadására.

1. példa

Jerzy „B” tagállam állampolgára és itt van szokásos lakóhelye is. „A” tagállamban tett látogatása során Jerzy bűncselekményt követ el. „A” tagállamban 2 évi börtönbüntetésre ítélik.

„A” tagállam hatóságai átadhatják „B” tagállam részére a büntetést végrehajtásra Jerzy beleegyezése nélkül is, ha ez javítja az elítélt rehabilitációs esélyeit és a 2008/909/IB kerethatározat egyéb feltételeinek megfelel.

2. példa

Gustav „B” tagállam állampolgára, de „A” tagállamban él, ahol állandó munkahelye van és családja is itt lakik. „B” tagállamban adóbűncselekményért elítélik, és szabadságvesztéssel járó büntetést szabnak ki rá. Az ítélet végrehajtására kibocsátott EEP helyett „B” tagállam hatóságai átadhatják a szabadságvesztéssel járó büntetés letöltését „A” tagállamnak.

2.5.3. Az igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozat

A Tanács 2009/829/IB kerethatározata (2009. október 23.) a kölcsönös elismerés elvének az Európai Unió tagállamai közötti, az előzetes letartóztatás alternatívájaként felügyeleti intézkedéseket elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról ⁽¹⁾

A 2009/829/IB kerethatározat megteremti a lehetőséget a szabadságelvonással nem járó felügyeleti intézkedések „áttételére” abból a tagállamból, ahol az ott lakóhellyel nem rendelkező személyt bűncselekmény elkövetésével gyanúsítják, az érintett szokásos lakóhelye szerinti tagállamba. Ez lehetővé teszi, hogy az érintettet a másik tagállamban lefolytatandó tárgyalás megkezdéséig szokásos környezetében vonják felügyeleti intézkedés hatálya alá. Az igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozat (ESO) valamennyi szabadságelvonással nem járó, a tárgyalási szakaszt megelőző felügyeleti intézkedésre használható, például az utazási korlátozásokra és rendszeres megjelenési kötelezettségre.

A felügyelet átadására vonatkozó határozat meghozataláról a büntetőeljárást lefolytató tagállam dönt. A lefedett felügyeleti intézkedések típusait a 2009/829/IB kerethatározat és az egyes tagállamok későbbi nyilatkozatai (amelyek az EIH honlapján megtalálhatóak) sorolják fel. A felügyeleti intézkedés átadásához szükséges annak a személynek a beleegyezése, akire az intézkedés vonatkozik.

Példa: Sonia „B” tagállamban él és dolgozik. Átmenetileg „A” tagállamban tartózkodik, ahol csalás gyanújával nyomozást folytatnak ellene. „A” tagállam igazságügyi hatósága tudja, hogy Sonia lakóhelye hol van „B” tagállamon belül, és úgy ítéli meg, hogy a szökés veszélyének kockázata alacsony. Az „A” tagállamban történő előzetes letartóztatása helyett az „A” tagállambeli igazságügyi hatóság kibocsáthat egy végzést, amellyel Soniát „B” tagállam rendőrségénél való rendszeres megjelenésre kötelezi. Annak érdekében, hogy Sonia hazatérhessen és „B” tagállamban maradhasson az „A” tagállamban lefolytatott tárgyalásig, az „A” tagállambeli illetékes hatóság – Sonia beleegyezésével – igazságügyi felügyeletet elrendelő európai határozatot bocsáthat ki, hogy a megjelenési kötelezettséget „B” tagállamban elismertesse és végrehajtsa.

2.5.4. A próbára bocsátást elrendelő határozatok és alternatív szankciók átadása

A Tanács 2008/947/IB kerethatározata (2008. november 27.) a kölcsönös elismerés elvének az ítéletekre és próbaidőt megállapító határozatokra való, a próbaidő alatti magatartási szabályok és alternatív szankciók felügyelete céljából történő alkalmazásáról ⁽²⁾

A 2008/947/IB kerethatározat bevezeti a kölcsönös elismerés elvének alkalmazását a fogva tartás alternatíváira és a korai szabadlábra helyezést elősegítő intézkedésekre.

Az eljárás tárgyalást követő szakaszához kapcsolódik, és azt teszi lehetővé, hogy a próbára bocsátásról szóló határozatot vagy más alternatív szankciót az érintett személy beleegyezésével az elítélést hozó tagállamtól eltérő tagállamban hajthassák végre.

Példa: Anna „A” tagállam állampolgára, de „B” tagállamban nyaral, ahol elítélik egy bűncselekmény miatt, és szabadságvesztéssel járó büntetés helyett közérdekű munkára ítélik. Visszatérhet „A” tagállamba, ahol az ottani hatóságok kötelesek elismerni a közérdekű munkát kiszabó végzést és felügyelni azt, hogy Anna a büntetésnek eleget tegyen.

⁽¹⁾ HL L 294., 2009.11.11., 20. o.

⁽²⁾ HL L 337., 2008.12.16., 102. o.

2.5.5. Pénzbüntetések

A Tanács 2005/214/IB kerethatározata (2005. február 24.) a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról ⁽¹⁾

A 2005/214/IB kerethatározat a kölcsönös elismerés elvét alkalmazza az igazságügyi vagy közigazgatási hatóságok által kiszabott pénzbüntetésekre. A cél az ilyen büntetéseknél a büntetés kiszabása szerinti tagállamtól eltérő tagállamban való végrehajtásának megkönnyítése. Ez lehetővé teszi az igazságügyi vagy közigazgatási hatósága számára, hogy közvetlenül továbbítsák a pénzbüntetést egy másik tagállam hatóságának, és ezt a büntetést minden további alaki követelmény nélkül elismerjék és végrehajtsák.

A 2005/214/IB kerethatározat hatálya kiterjed valamennyi bűncselekményre (az 1. cikk a) pontjának i. és ii. alpontja), valamint a „szabálysértésekre” is, azzal a feltétellel, hogy fellebbezés lehetséges „büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bíróság” előtt (a Bíróság az utóbbi fogalmat különösen a C-60/12. sz. Baláz-ügyben hozott ítéletének ⁽²⁾ 39. és 40. pontjában fejtette ki).

Az eljárás határokon átnyúló helyzetekben alkalmazandó, amennyiben valamely tagállamban pénzbüntetést szabnak ki, és azt az elkövető lakóhelye, illetve vagyonának vagy jövedelemének helye szerinti tagállamban szándékozzák végrehajtatni.

Egyes tagállamok rendszereiben a meg nem fizetett pénzbüntetést át lehet változtatni szabadságvesztés büntetéssé. Ilyen helyzetekben a szabadságvesztéssel járó büntetés végrehajtására EEP-t lehet kibocsátani. Javasoljuk, hogy amennyiben lehetséges, a 2005/214/IB kerethatározatot a pénzügyi szankció szabadságvesztéssé való átváltoztatását megelőzően tekintsék a megfizetés kikényszerítése egyik módszerének, és ily módon elkerülhető lehet az EEP kibocsátásának szükségessége.

2.5.6. A büntetőeljárás átadása

A büntetőeljárás átadása a gyanúsított lakóhelye szerinti tagállamnak szintén megfontolandó a releváns ügyekben. Az átadás jogalapja a büntetőeljárások átadásáról szóló 1972. évi egyezmény. Azon tagállamok esetében, amelyek nem ratifikálták ezt az egyezményt, az átadás a fogadó tagállamban a nyomozás megindítására vonatkozó rendes joghatóságon alapulhat. Ez utóbbi esetben a kérelem rendszerint az Európa Tanács kölcsönös büntügyi jogsegélyről szóló, 1959. április 20-i európai egyezményének (ETS 30. sz.) 21. cikkén alapul.

2.6. A specialitás szabálya – lehetséges büntetőeljárás más bűncselekmények miatt

Általában véve az átadott személy ellen az átadása előtt elkövetett, az átadásának alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző egyéb bűncselekmény miatt nem indítható büntetőeljárás, nem ítéltető el, és egyéb módon sem fosztható meg szabadságától. A specialitás ezen szabályát az EEP-kerethatározat 27. cikke tartalmazza.

A specialitás szabálya alól számos kivétel van. Az EEP-kerethatározat lehetőséget biztosít a tagállamok számára olyan értesítésre, hogy más, ugyanilyen értelmű nyilatkozatot tett tagállamokkal fenntartott kapcsolataikban lemondjanak a specialitás szabályáról, amennyiben az adott esetben a végrehajtó igazságügyi hatóság az átadásról szóló határozatában másképpen nem rendelkezik (lásd az EEP-kerethatározat 27. cikkének (1) bekezdését). A Bizottság rendelkezésére álló információk szerint csak Észtország, Ausztria és Románia küldött ilyen értesítést.

Ezen túlmenően az EEP-kerethatározat 27. cikkének (3) bekezdése felsorolja azokat a helyzeteket, amikor a specialitás szabálya nem alkalmazható:

- „a) ha a személy a végleges szabadon bocsátását követő 45 napon belül nem hagyja el annak a tagállamnak a területét, amelynek átadták, noha erre lehetősége lett volna, vagy elhagyása után visszatér oda;
- b) ha a bűncselekmény szabadságvesztés-büntetéssel nem büntethető vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel nem fenyegetett;
- c) ha a büntetőeljárás nem vezet a személyi szabadságot korlátozó intézkedés alkalmazására;
- d) ha a személyt szabadságelvonással nem járó büntetésnek vagy intézkedésnek, különösen pénzbüntetésnek vagy azt helyettesítő intézkedésnek vethetik alá, még akkor sem, ha a büntetés vagy intézkedés személyi szabadságának korlátozását eredményezheti;

⁽¹⁾ HL L 76., 2005.3.22., 16. o.

⁽²⁾ A Bíróság C-60/12 sz. Baláz-ügyben 2013. november 14-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2013:733.

- e) ha a személy – a 13. cikkkel összhangban – beleegyezett átadásába, adott esetben egyidejűleg lemondott a specialitás szabályának alkalmazásáról;
- f) ha a személy átadása után, az átadását megelőzően elkövetett meghatározott cselekmények vonatkozásában kifejezetten lemondott a specialitás szabályának alkalmazásához fűződő jogáról. A lemondó nyilatkozatot a kibocsátó tagállam illetékes igazságügyi hatóságai előtt kell megtenni, és azt az adott állam belső jogának megfelelően kell jegyzőkönyvbe venni. A lemondó nyilatkozatot úgy kell megfogalmazni, hogy abból egyértelműen kitűnjön, hogy azt az érintett személy önként és az abból adódó következmények teljes tudatában tette. E célból a személynek jogában áll védőt igénybe venni.”

Más esetekben az eredeti végrehajtó tagállam hozzájárulását kell kérni az egyéb bűncselekmények büntetőeljárás alá vonásához vagy végrehajtásához (az EEP-kerethatározat 27. cikke (3) bekezdésének g) pontja). Hozzájárulásra szükség van akkor, ha a bűncselekmény, amelyre nézve a hozzájárulást kérik, az EEP-kerethatározat rendelkezései szerint önmagában is átadási kötelezettséget von maga után, hacsak a végrehajtás megtagadásának kötelező vagy nem kötelező esetei nem állnak fenn.

Adott esetben a végrehajtó igazságügyi hatóság az EEP-kerethatározat 5. cikkében (lásd az 5.8. szakaszt) meghatározott feltételek egyikéhez kötheti hozzájárulását életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetésre, valamint az állampolgárok és lakosok visszaszállítására vonatkozóan. Ezekben az esetekben a kibocsátó tagállamnak megfelelő biztosítékokat kell adnia (az EEP-kerethatározat 27. cikkének (4) bekezdése).

A specialitás szabályáról a végrehajtó igazságügyi hatóság hozzájárulásával való lemondásra vonatkozó eljárás

A hozzájárulás iránti kérelmet azonos eljárásban kell benyújtani, és ugyanazokat az információkat kell tartalmaznia, mint egy normál EEP esetében. Ezért az illetékes igazságügyi hatóság közvetlenül továbbítja a hozzájárulás iránti kérelmet a személyt átadó végrehajtó igazságügyi hatóságnak. A kérelemben foglalt információkat – az EEP-kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének előírása szerint – az EEP-re vonatkozó azonos szabályok szerint kell lefordítani. A végrehajtó igazságügyi hatóságnak a kérelem kézhezvételétől számított 30 napon belül meg kell hoznia a határozatot (az EEP-kerethatározat 27. cikkének (4) bekezdése).

A Bíróság a C-388/08. PPU. sz., Leymann és Pustovarov ügyben hozott ítéletében ⁽¹⁾ megvizsgálta, miként lehet megállapítani, hogy az átadott személy ellen az átadásának alapjául szolgáltól különböző, az EEP-kerethatározat 27. cikkének (2) bekezdése szerinti „egyéb bűncselekmény” miatt folyik-e a büntetőeljárás, ami szükségessé teszi EEP-kerethatározat 27. cikke (3) bekezdésének g) pontjában és (4) bekezdésében szabályozott hozzájárulási eljárás alkalmazását. A Bíróság a következőket állapította meg:

„...azt kell megvizsgálni, hogy a bűncselekmény tényállási elemei a kibocsátó tagállam által ez utóbbiról készített jogi leírás szerint ugyanazok-e, mint amelyek miatt a személyt átadták, és megfelelő mértékben egyeznek-e az elfogatóparancsban szereplő adatok a későbbi eljárási iratban szereplőkkel. Az idővel és a helyszínnel kapcsolatos körülmények változásai megengedettek, amennyiben azok a kibocsátó tagállamban az elfogatóparancsban ismertetett magatartásra vonatkozóan folytatott eljárás folyamán szerzett információkból erednek, nem módosítják a bűncselekmény jellegét, és nem tartalmaznak olyan okot, amely miatt az említett kerethatározat 3. és 4. cikke alapján a végrehajtás megtagadásának van helye.”

3. AZ EEP KIBOCSÁTÁSÁRA IRÁNYULÓ ELJÁRÁS

3.1. Azonos személyre vonatkozó más folyamatban lévő büntetőeljárások és EEP-k

3.1.1. A kibocsátó tagállamban

Az EEP kibocsátása előtt az illetékes igazságügyi hatóság fontolja meg annak ellenőrzését, hogy indult-e a kibocsátó tagállamban más büntetőeljárás vagy bocsátottak-e ki másik EEP-t a keresett személyre vonatkozóan.

Amennyiben más büntetőeljárás van folyamatban vagy végrehajtható szabadságvesztés függőben a keresett személlyel szemben a kibocsátó tagállamban, tanácsos az EEP kibocsátása előtt a többi nemzeti hatósággal kommunikálni és – amennyiben lehetséges – koordinációt folytatni. Fontos biztosítani, hogy az EEP minden olyan bűncselekményre kiterjedjen, amelyért a keresett személyt a kibocsátó tagállamban büntetőeljárás alá vonják vagy elítélték. Ez különösen a specialitás szabálya miatt tanácsos, amely megakadályozhatja büntetőeljárás indítását vagy bűncselekmény miatti elítélést azon bűncselekmények elkövetése vonatkozásában, amelyek különböznek azoktól amelyek miatt a végrehajtó tagállam átadta a keresett személyt (lásd a 2.6. szakaszt). Bár a keresett személy vagy a végrehajtó tagállam hozzájárulása az e bűncselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárás megindításához vagy ítélet végrehajtásához megkérhető az átadást követően (lásd az EEP-kerethatározat 27. cikke (3) bekezdésének f) és g) pontját), a gyakorlat azt mutatja, hogy az ilyen hozzájárulás megszerzése lassú vagy nehézkes lehet.

⁽¹⁾ A Bíróság C-388/08. PPU. sz., Leymann és Pustovarov ügyben 2008. december 1-jén hozott ítélete, ECLI:EU:C:2008:669.

Amennyiben lehetséges, az EEP-nek valamennyi bűncselekményt tartalmaznia kell, mivel ez az eljárást gyorsabbá és hatékonyabbá teszi a végrehajtó tagállamban. Amennyiben ugyanazon személy tekintetében van előzetes EEP, ezt az EEP-t lehetőség szerint új EEP-vel kell felváltani, amely kiterjed mind a korábbi EEP-ben foglalt bűncselekményekre mind az új bűncselekményekre. Amennyiben az érintett személlyel kapcsolatban letartóztatásra vonatkozó előzetes figyelmeztető jelzés szerepel, azt az új EEP feltüntetése érdekében naprakésszé kell tenni. Letartóztatásra vonatkozó figyelmeztető jelzésenként egynél több EEP-t is be lehet vinni (lásd a SIRENE-kézikönyv 3.1. pontját).

3.1.2. Másik tagállamban

Amennyiben más büntetőeljárás van folyamatban vagy végrehajtható szabadságvesztés függőben a keresett személlyel szemben egy másik tagállamban vagy tagállamokban, tanácsos lehet felvenni a másik tagállam(ok) hatóságaival a kapcsolatos az EEP kibocsátása előtt. Ezek az esetekben a különböző tagállamok hatóságai felderíthetnék azt a lehetőséget, hogy koordinálják az (első) EEP-t kibocsátó tagállam meghatározását és a büntetőeljárások egy vagy legalábbis kevesebb tagállamnak történő átadását.

Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell a SIS-ben, hogy ugyanazon személy tekintetében kibocsátott-e másik tagállam letartóztatásra vonatkozó figyelmeztető jelzést. Több tagállam is bevihet letartóztatásra vonatkozó figyelmeztető jelzést ugyanazon személyre vonatkozóan. Letartóztatás esetén a végrehajtó tagállam SIRENE-irodája egyidejűleg tájékoztatja az érintett tagállamokat (lásd a SIRENE-kézikönyv 3.2. pontját).

Az illetékes hatóságok kapcsolatba léphetnek az Eurojusttal és/vagy az EIH kapcsolattartó pontjaival is, vagy közvetlenül kapcsolatba léphetnek a másik tagállam illetékes hatóságával⁽¹⁾.

Meg kell jegyezni, hogy amikor a végrehajtó tagállam több EEP-t kapott a keresett személlyel kapcsolatosan, minden esetben el kell döntenie, hogy hol kell először átadni a keresett személyt (lásd az 5.10. szakaszt). Ezért hatékonyabb lenne, ha a kibocsátó igazságügyi hatóságok még azelőtt megállapodnának arról, melyik tagállamnak kell a keresett személyt először átadni, hogy több EEP kibocsátására sor kerülne. Bár a végrehajtó igazságügyi hatóságot nem kötik a kibocsátó igazságügyi hatóságok között a versenyző EEP-kre vonatkozó megállapodások, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak ezeket figyelembe kellene vennie.

Ezért ajánlatos az EEP formanyomtatványának e megállapodásokra vonatkozó „f” részét (az ügyre vonatkozó egyéb lényeges körülmények) is kitölteni annak érdekében, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóságok azonnal tudomást szerezzenek azokról.

3.2. Az EEP-formanyomtatvány kitöltése

Az EEP-formanyomtatvány kitöltésére vonatkozó részletes útmutató a III. mellékletben található.

3.2.1. A minden esetben szükséges információk

A végrehajtó igazságügyi hatóságnak mindig rendelkeznie kell azzal a minimálisan szükséges információval, amely lehetővé teszi számára az átadásra vonatkozó döntés meghozatalát (lásd az EEP- kerethatározat 15. cikkének (2) bekezdését). A végrehajtó igazságügyi hatóságnak kifejezetten képesnek kell lennie a személy személyazonosságának megerősítésére és annak értékelésére, hogy a végrehajtás megtagadásának bármely oka fennáll-e. Ezért a kibocsátó igazságügyi hatóságnak különös figyelmet kell fordítania az EEP-formanyomtatványban szereplő bűncselekmény(ek) leírására.

A megadandó információk pontos köre minden egyes ügyben az adott körülményektől függ. Ugyanakkor célszerű észben tartani, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság keveset vagy semmit nem tud az EEP hátterét jelentő ügyről vagy a kibocsátó tagállam jogrendszeréről. Ezért létfontosságú, hogy a kibocsátó igazságügyi hatóságok biztosítsák, hogy az EEP-ben szereplő információk egyértelműek, pontosak és átfogóak legyenek. Amennyiben az EEP-formanyomtatványt megfelelően töltik ki, nincs szükség további dokumentumokra.

A tapasztalatok szerint a kibocsátó igazságügyi hatóságok és a végrehajtó igazságügyi hatóságok közötti további információk iránti kérelmek jelentik az EEP-k késedelmes végrehajtásának egyik legfőbb okát. Ez gyakran az EEP-kerethatározatban meghatározott határidők túllépését eredményezi (lásd a 4.1. szakaszt a határidőkről).

3.2.2. A kibocsátó igazságügyi hatóság hasznos kiegészítő információi

A keresett személy fényképét és ujjlenyomatát – amennyiben vannak ilyenek – hozzá kell adni a SIS figyelmeztető jelzéshez. Mindig meg kell adni továbbá az ügyeleti iroda és a felelős személy elérhetőségét és mobiltelefonszámát, hogy a keresett személy megtalálása esetén azonnal, a nap bármely szakában értesíthetők legyenek.

⁽¹⁾ Az Eurojust és az EIH feladatainak általános leírásához lásd az „Assistance in International Cooperation in Criminal Matters for Practitioners – European Judicial Network and Eurojust – What can we do for you?” (A gyakorló szakemberek számára a nemzetközi bűnügyi együttműködéshez nyújtott segítség – Európai Igazságügyi Hálózat és Eurojust – Mit tehetünk Önért?) című dokumentumot az EIH (<https://www.ejn-crimjust.europa.eu>) és az Eurojust honlapján (<http://www.eurojust.europa.eu>).

Amennyiben valószínűsíthető, hogy a végrehajtó tagállam az EEP-kerethatározat 5. cikke alapján a kibocsátó tagállamtól biztosítékokat kér majd, célszerű az EEP-hez csatolni a vonatkozó információkat. Például a kibocsátó igazságügyi hatóság már jelezheti hozzájárulását a keresett személynek a végrehajtó tagállamba történő visszaszállításához meghatározott feltételek fennállása mellett (lásd az 5.8. szakaszt).

3.3. Az EEP továbbítása

Az EEP továbbítására vonatkozó eljárás attól függ, hogy a kibocsátó igazságügyi hatóság ismeri-e a keresett személy tartózkodási helyét (az EEP-kerethatározat 9. cikke). A legtöbb esetben a személy tartózkodási helye ismeretlen vagy bizonytalan, és az EEP-t valamennyi tagállam számára továbbítani kell a SIS-en keresztül. Még ha a keresett személy tartózkodási helye ismert is, a kibocsátó igazságügyi hatóság dönthet úgy, hogy figyelmeztető jelzést ad ki a SIS-ben (az EEP-kerethatározat 9. cikkének (2) bekezdése).

3.3.1. A keresett személy tartózkodási helyének ismeretlensége esetén

Amikor a keresett személy tartózkodási helye ismeretlen, az EEP-t valamennyi tagállamnak továbbítani kell. E célból a SIS II határozat 26. cikkével összhangban letartóztatásra vagy átadásra vonatkozó figyelmeztető jelzést kell létrehozni a SIS-ben. Fontos hangsúlyozni, hogy a kibocsátó igazságügyi hatóságnak a figyelmeztető jelzés SIS-be történő bevitelére előtt ki kell bocsátania az EEP-t.

A kibocsátó igazságügyi hatóság adott esetben az illetékes rendőri hatóságon keresztül elküldi az eredeti EEP egy példányát és a személyre vonatkozó valamennyi információt a nemzeti SIRENE-irodának.

A kibocsátó tagállam SIRENE-irodája ellenőrzi, hogy az információ teljes-e (például, hogy fényképek és ujjlenyomatok rendelkezésre állnak és csatolhatóak) az eredeti EEP másolatát és – amennyiben rendelkezésre áll – a fordítását csatolja a figyelmeztető jelzéshez, és érvényesíti a figyelmeztető jelzés bevitelét a SIS-ben. Ezenkívül a SIRENE-iroda a kiegészítő információk cseréjén keresztül („A” formanyomtatvány) közli az EEP tartalmát a többi SIRENE-irodával. Az „A” formanyomtatványt angol nyelven állítják ki. Fontos jelezni az „A” formanyomtatványon (311. mező), ha a személy keresése csak bizonyos tagállamok területére korlátozódik (földrajzi keresés).

Az „A” formanyomtatvány kézhezvételét követően az összes többi SIRENE-iroda ellenőrzi, hogy az „A” formanyomtatványon és az EEP-ben megadott információk teljesek-e. A SIS II határozat 25. cikkével összhangban a SIRENE-irodák bírósági felügyelet mellett ellenőrizhetik azt is, hogy az EEP végrehajtását nyilvánvalóan meg kell-e tagadni, és ha igen, a figyelmeztető jelzést a letartóztatás megakadályozása érdekében „megjelöléssel” kell ellátni. Az ellenőrzés során nem szabad korlátozni, hogy a figyelmeztető jelzés a felhasználók rendelkezésére álljon. Amennyiben egy tagállam nem hajtja végre az EEP-t, és ezért úgy dönt, hogy megjelöli a figyelmeztető jelzést, a figyelmeztető jelzés a felhasználók számára látható marad. Ez az intézkedés nem a keresett személy letartóztatására irányul, hanem a személy hollétének megállapítására (a SIRENE-kézikönyv 3.6. szakasza).

A megkeresett SIRENE-irodák a nemzeti adatbázisokat – például a rendőrségi és a büntetés-végrehajtási rendszereket – is ellenőrzik annak megállapítása érdekében, hogy az adott személy már ismert-e számukra, vagy akár már fogva tartják-e más bűncselekmény miatt. Amennyiben a személyt egy ilyen ellenőrzés alapján megtalálják, a SIRENE-iroda továbbítja az „A” formanyomtatványban található információkat az EEP-t végrehajtó illetékes hatóságnak.

A letartóztatásra vonatkozó figyelmeztető jelzés valamennyi tagállam illetékes hatósága (általában a bűnüldöző és igazságügyi hatóságok) számára látható. Amennyiben a személyt a SIS figyelmeztető jelzés alapján egy másik tagállamban észlelik és letartóztatják, a kibocsátó igazságügyi hatóságot a nemzeti SIRENE-irodán keresztül tájékoztatják.

A SIS-ben a letartóztatásra vonatkozó figyelmeztető jelzés, amely az eredeti EEP egy példányát tartalmazza, az EEP-vel azonos hatással bír (SIS II határozat, 31. cikk (1) bekezdés). A SIS második generációjának üzembe helyezése óta az EEP eredeti papíralapú példányának továbbítása már nem szükséges, mivel az eredeti EEP másolatát közvetlenül csatolják a figyelmeztető jelzéshez. Ugyanakkor mivel az eredeti EEP-t a kibocsátó állam nyelvén, az „A” formanyomtatványt pedig angol nyelven állítják ki, továbbra is szükséges lehet, hogy a kibocsátó igazságügyi hatóság a lefordított EEP-t megküldje a végrehajtó tagállamnak a keresett személy letartóztatását követően. Az EEP-nek az EU egy vagy több hivatalos nyelvén készült fordítását szintén azonnal csatolni lehet a figyelmeztető jelzéshez.

Az EIH honlapja (<http://www.ejn-crimjust.europa.eu>) tartalmazza a tagállamok által elfogadott nyelvek listáját (lásd a 3.4. szakaszt).

A kibocsátó igazságügyi hatóságnak biztosítania kell, hogy a SIS-be bevitt figyelmeztető jelzést csak addig tárolják, ameddig az a bevitel céljának eléréséhez szükséges (SIS II határozat, 44. cikk (1) bekezdés). Ez azt jelenti, hogy a figyelmeztető jelzést törölni kell az EEP visszavonásakor (lásd a 10.4. szakaszt) vagy az átadás követően (a SIRENE-kézikönyv 3.11. szakasza).

3.3.2. A keresett személy tartózkodási helyének ismertsége esetén

Amennyiben a személy tartózkodási helye ismert, a kibocsátó igazságügyi hatóság közvetlenül megküldheti az EEP-t a végrehajtó tagállam illetékes hatóságának végrehajtás végett (az EEP-kerethatározat 9. cikkének (1) bekezdése).

Ha a kibocsátó igazságügyi hatóság számára nem ismert az illetékes végrehajtó igazságügyi hatóság, akkor tájékozódnia kell – különösen az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartó pontjain keresztül –, hogy a végrehajtó tagállamtól megszerezze ezt az információt (az EEP-kerethatározat 10. cikkének (1) bekezdése). Az EIH honlapján (<http://www.ejn-crimjust.europa.eu>) található Atlasz eszköz is tartalmaz információt és elérhetőségeket valamennyi tagállam illetékes hatóságához.

A keresett személy szökési kockázatának csökkentése érdekében a kibocsátó igazságügyi hatóság az EEP-t a SIS-en keresztül a többi tagállam részére való továbbítás céljából a nemzeti SIRENE-irodához is megküldi (lásd a 3.3.1. szakaszt). A SIS figyelmeztető jelzés lehetővé teszi a tagállamok rendőri hatóságai számára, hogy tisztában legyenek azzal, hogy a személyt letartóztatás végett keresik. Ugyanakkor azt valamennyi SIRENE-iroda számára egyértelműen jelezni kell, hogy a személy tartózkodási helye ismert-e annak elkerülése érdekében, hogy szükségtelenül ellenőrizzék, hogy az adott személy területükön ismert vagy jelenlévő-e.

3.3.3. Az EEP továbbítása azon tagállamoknak, amelyek nem használják a schengeni információs rendszert (SIS)

Jelenleg a következő uniós tagállamok nem használják a SIS-t: Írország és Ciprus. Amennyiben szükség van az ezen tagállamok részére történő továbbításra, az EEP-t közvetlenül, vagy a megfelelő Interpol nemzeti irodán keresztül lehet elküldeni. Az EEP-kerethatározat 10. cikkének (3) bekezdése teremt jogalapot az Interpolnak a továbbításra való felkérésére.

Megjegyzendő azonban, hogy egyes tagállamokban az Interpol figyelmeztető jelzése nem teremt alapot a letartóztatásra. Ezért fontos egyértelműen jelezni az EEP meglétét a figyelmeztető jelzésben, mivel az EEP mindig maga után vonja a keresett személy elfogásának kötelezettségét.

3.4. Az EEP fordítása

Az EEP-formanyomtatványt a végrehajtó tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén kell kitölteni vagy arra lefordítani. Az EEP-t azonban az Unió intézményeinek valamely hivatalos nyelvére is le lehet fordítani, ha a végrehajtó tagállam nyilatkozatban kijelentette, hogy elfogadja az ilyen nyelven készült fordítást is (az EEP-kerethatározat 8. cikkének (2) bekezdése).

Az EIH honlapja (<http://www.ejn-crimjust.europa.eu> – *Fiches belges* eszköz) tartalmazza a tagállamok által elfogadott nyelvek listáját.

Amennyiben az EEP-t a SIS-en keresztül továbbítják, a kibocsátó tagállam az EEP fordításának másolatát az uniós intézmények egy vagy több hivatalos nyelvén is csatolhatja a SIS II határozat 27. cikkének (2) bekezdése szerinti figyelmeztető jelzéshez. E fordításoknak és az „A” formanyomtatványoknak elegendő alapot kell biztosítaniuk a jelen kézikönyv 3.3.1. szakaszában előírt ellenőrzések elvégzéséhez. Meg kell jegyezni, hogy ez nem érinti az EEP-nek a végrehajtó tagállam által elfogadott nyelvre történő lefordítására vonatkozó kötelezettséget.

Amennyiben a keresett személy letartóztatásának helyszíne előre látható, célszerű lehet az EEP-t előre lefordítani e tagállam nyelvére. Ez megkönnyíti, hogy az az EEP végrehajtására előírt rövid határidőket be lehessen tartani.

Amennyiben az EEP-t közvetlenül egy végrehajtó igazságügyi hatóságnak küldik meg, ahhoz fordítást kell mellékelni. Mivel az EEP-eket soron kívül intézik és hajtják végre (az EEP-kerethatározat 17. cikkének (1) bekezdése), a kibocsátó tagállamnak a lehető leghamarabb, de minden esetben a tagállam által az EEP fordításának kézhezvételére meghatározott határidőn belül el kell küldenie a fordítást (lásd e kézikönyv 4.3. szakaszt).

A fordítást az EEP formanyomtatványának használatával kell elvégezni, amely az EU mind a 24 hivatalos nyelvén rendelkezésre áll. A formanyomtatvány valamennyi nyelvi változata megtalálható az EIH honlapján (Judicial Library and Compendium, pdf és Word formátumban egyaránt).

3.5. A keresett személy elfogását követően: a végrehajtó tagállam illetékes hatóságaival való együttműködés és kommunikáció

Miután a keresett személyt egy másik tagállamban elfogták, a kibocsátó tagállam illetékes hatóságainak gyorsan meg kell válaszolniuk a végrehajtó tagállam hatóságainak információkra vonatkozó vagy más jellegű megkereséseit. A kibocsátó tagállam illetékes hatóságainak érdemes az e kézikönyv II. részében foglalt, a végrehajtó tagállam illetékes hatóságaival való jó együttműködésre és kommunikációra vonatkozó iránymutatásokat tanulmányozni. Az EIH vagy az Eurojust segítséget nyújthat a kommunikáció során felmerülő problémák megoldásában. A SIRENE-irodák szintjén rendszeresen megkönnyítik a kommunikációt, amennyiben a személyt a SIS letartóztatásra vonatkozó figyelmeztető jelzést követően tartóztatták le.

Amennyiben a kibocsátó igazságügyi hatóság úgy dönt, hogy visszavonja az EEP-t, erről haladéktalanul értesítenie kell a végrehajtó igazságügyi hatóságot, különösen akkor, ha a keresett személyt megfosztották a szabadságától, továbbá biztosítania kell a SIS-be bevitt figyelmeztető jelzés törlését.

A kibocsátó igazságügyi hatóság bármilyen további hasznos információt bármikor megküldhet a végrehajtó igazságügyi hatóságnak (az EEP-kerethatározat 15. cikkének (3) bekezdése).

II. RÉSZ: AZ EEP VÉGREHAJTÁSA

4. AZ EEP VÉGREHAJTÁSÁRA IRÁNYULÓ ELJÁRÁS

4.1. Az EEP végrehajtására vonatkozó határozat meghozatalának határidői

Az EEP végrehajtására szigorú határidőket állapítottak meg. A határidők attól függenek, hogy a keresett személy hozzájárul-e az átadáshoz. Hangsúlyozni kell, hogy a határidők ellenére valamennyi EEP-t **soron kívül** kell intézni és végrehajtani (az EEP-kerethatározat 17. cikkének (1) bekezdése).

Amennyiben a keresett személy beleegyezik az átadásába, az EEP végrehajtásáról szóló végleges határozatot a **beleegyezést követő 10 napon** belül kell meghozni (az EEP-kerethatározat 17. cikkének (2) bekezdése).

Ha a keresett személy nem egyezett bele az átadásba, az EEP végrehajtásáról szóló végleges határozatot a keresett személy **elfogását követő 60 napon** belül kell meghozni (az EEP-kerethatározat 17. cikkének (3) bekezdése).

Az EEP-kerethatározat értelmében főszabály szerint a beleegyezés nem vonható vissza. Ugyanakkor bármely tagállam előírhatja, hogy a beleegyezés – és adott esetben a specialitás szabályára való jogosultságról lemondás (lásd a 2.6. szakaszt) – a belső joga szerint alkalmazandó szabályokkal összhangban visszavonható. Ha a személy visszavonja beleegyezését, a kezdeti 10 napos határidő már nem alkalmazandó, és átfordul a letartóztatás napjától számított 60 napos határidővé (az EEP-kerethatározat 13. cikkének (4) bekezdése). A beleegyezés dátuma és visszavonásának dátuma közötti időszakot a határidők számításakor nem veszik figyelembe.

Kivételes esetben, amennyiben valamely konkrét esetben az EEP-t nem lehet a fent említett alkalmazandó határidőkön belül végrehajtani, e határidők **további 30 nappal** meghosszabbíthatók. Ebben az esetben a végrehajtó igazságügyi hatóság a késedelem okainak közlése mellett haladéktalanul tájékoztatja erről a kibocsátó igazságügyi hatóságot (az EEP-kerethatározat 17. cikkének (4) bekezdése).

A Bíróság által a C-168/13. PPU. sz. Jeremy F.-ügyben hozott ítélet ⁽¹⁾ értelmében a felfüggesztő hatállyal rendelkező átadási határozat elleni bármely, nemzeti jogszabályok által lehetővé tett fellebbezésnek minden esetben meg kell felelnie az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározatban előírt jogerős határozat meghozatalára vonatkozó határidőknek.

A C-237/15. PPU. sz. Lanigan-ügyben hozott ítéletében ⁽²⁾ a Bíróság megállapította, hogy az európai elfogatóparancs végrehajtására vonatkozó határozat meghozatalára előírt határidők lejárta nem mentesíti az illetékes bíróságot azon kötelezettsége alól, hogy e tekintetben határozatot hozzon, és önmagában nem zárja ki a keresett személy fogva tartásának fenntartását. El kell azonban rendelni a keresett személy szabadon bocsátását a szökés megakadályozásához szükséges intézkedésekkel együtt, ha a fogva tartás időtartama túlzottan hosszú.

Az Eurojust késedelmekről való tájékoztatására vonatkozó kötelezettség

Ha egy tagállam nem tudja betartani a határidőket, az illetékes hatóságok a késedelem okainak közlése mellett tájékoztatják erről az Eurojustot (az EEP-kerethatározat 17. cikkének (7) bekezdése). Tekintettel arra, hogy az EEP alkalmazására vonatkozó határidők betartása alapvető jelentőségű, az Eurojust – tájékoztatása esetén – figyelemmel kíséri azok az eseteket, amikor ezeket a határidőket nem lehetett betartani. Ennek alapján az Eurojust segíthet a késedelmeket okozó problémák azonosításában. Az Eurojust számos esetben segítheti az illetékes hatóságokat a határidők betartásában, például az illetékes hatóságok közötti információcsere megkönnyítésével.

4.2. A keresett személy átadására vonatkozó határidők (az EEP végrehajtására vonatkozó határozat meghozatalát követően)

A személy átadására vonatkozó határidők közvetlenül az EEP végrehajtására vonatkozó határozat meghozatalát követően indulnak. Az érintett hatóságoknak a lehető leghamarabb meg kell állapodniuk a személy átadásáról és gondoskodniuk kell ennek lebonyolításáról (az EEP-kerethatározat 23. cikkének (1) bekezdése). Az átadásnak minden esetben legkésőbb az EEP végrehajtásáról szóló végleges határozatot követő **10 napon** belül meg kell valósulnia (az EEP-kerethatározat 23. cikkének (2) bekezdése). Emiatt szükséges az átadás gyakorlati részleteiről késedelem nélkül megállapodni.

⁽¹⁾ A Bíróság C-168/13. PPU. sz. Jeremy F.-ügyben 2013. május 30-án hozott ítélete, ECLI:EU:C:2013:358.

⁽²⁾ A Bíróság C-237/15. PPU. sz. Lanigan-ügyben 2015. július 16-án hozott ítélete, ECLI:EU:C:2015:474.

Ha a keresett személy átadása a 10 napos határidőn belül a tagállamok bármelyikének hatóköre kívül eső elháríthatatlan akadály miatt nem lehetséges, a végrehajtó és a kibocsátó igazságügyi hatóságnak haladéktalanul fel kell vennie a kapcsolatot egymással és új átadási időpontban kell megállapodniuk. Ebben az esetben az átadásra az e megállapodás szerinti új időpontot követő 10 napon belül kerül sor (az EEP-kerethatározat 23. cikkének (3) bekezdése).

A C-640/15. sz. Vilkas-ügyben⁽¹⁾ hozott ítéletében a Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a végrehajtó és a kibocsátó igazságügyi hatóság új átadási időpontban egyezhet meg, még akkor is, ha az előző két átadási kísérlet a keresett személy ismételt ellenállása miatt nem volt lehetséges, feltéve, hogy a hatóságok ezt az ellenállást nem láthatták előre, és az ellenállásnak az átadásra gyakorolt következményeit az említett hatóságok a legnagyobb gondossággal mellett sem kerülhették el, aminek a vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata. Az említett hatóságok továbbra is kötelesek megállapodni az átadás új időpontjáról, még akkor is, ha a 23. cikkben előírt határidők lejártak.

Az átadás kivételesen ideiglenesen felfüggeszthető súlyos emberiességi okokból, például akkor, ha a keresett személy súlyos beteg, lásd az 5.9.1. szakaszt.

4.3. Az EEP fordítása

A végrehajtó igazságügyi hatóság az EEP fordításának kézhezvételére határidőt állapíthat meg. Az EEP-t a végrehajtó tagállam egyik vagy másik hivatalos nyelvére vagy egy olyan nyelvre kell lefordítani, amelyet az állam mint elfogadható megadott. A végrehajtó igazságügyi hatóságokat határozottan ösztönzik arra, hogy ezt a határidőt **6–10 naptári napban** határozzák meg.

A tapasztalat azt mutatja, hogy a hat napnál rövidebb határidő gyakran túl rövid a (megfelelő minőségű) fordítás biztosításához. A 10 napot meghaladó időtartamról feltehető, hogy az eljárás túlzott elhúzódtásához vezetne, különösen akkor, ha a keresett személyt fogva tartják.

4.4. A tagállamok illetékes igazságügyi hatóságai közötti kommunikáció az átadásról szóló határozatot megelőzően

4.4.1. Mikor kell kommunikálni?

Az átadásról szóló határozat meghozatalához szükséges kiegészítő információ

A kiegészítő információk iránti kérelmeknek kivételesnek kell lenniük. Erre a kommunikációra a SIRENE-irodákon keresztül, a meghatározott formanyomtatvány („M” formanyomtatvány) használatával kell sort keríteni. Az EEP azon általános vélelmen alapul, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság az EEP-ben szereplő információk alapján döntést tud hozni az átadásról. Ez a vélelem a kölcsönös elismerés elvén és annak szükségességén alapul, hogy az átadásról gyorsan döntsenek. Mindazonáltal bizonyos helyzetekben szükség van az EEP végrehajtására vonatkozó kötelezettség teljesítéséhez kiegészítő információk bekérésére.

Ha a kibocsátó tagállam által közölt információk nem elégségesek ahhoz, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság az átadás kérdésében határozzon, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak kommunikálnia kell a kibocsátó igazságügyi hatósággal annak érdekében, hogy a szükséges kiegészítő információkat beszerezhesse. Fontos megjegyezni, hogy az EEP-kerethatározat ezt a végrehajtó igazságügyi hatóság **feladataként** határozza meg (15. cikk (2) bekezdés).

A kibocsátó és a végrehajtó igazságügyi hatóságok közötti kommunikációnak az átadásra vonatkozó határozat meghozatala előtt elsősorban az átadásról való döntés szempontjából lényeges kiegészítő információkra kell vonatkoznia (lásd az 5.6. szakaszt). Ezért a kiegészítő információk iránti kérelmeknek különösen az EEP-formanyomtatványban előírt azon tartalomra kell vonatkozniuk, amelyre szükség van az EEP végrehajtása lehetőségének és bármely megtagadási indok fennállásának értékeléséhez.

A kölcsönös elismerés elvével összhangban a végrehajtó igazságügyi hatóság nem kérdőjelezheti meg a kibocsátó tagállam igazságügyi hatóságai által hozott határozatok érdemi részét.

A kommunikációról mindig a lehető leggyorsabban, és minden esetben az EEP-kerethatározat 17. cikkében meghatározott határidőn belül kell gondoskodni.

Tipikus esetek, amikor kiegészítő információk bekérése válhat szükségessé:

- a) az EEP-formanyomtatvány releváns részét nem töltötték ki;
- b) az EEP tartalma nem egyértelmű;
- c) nyilvánvaló hiba áll fenn az EEP-ben;
- d) nem egyértelmű, hogy a megfelelő személyt tartóztatták-e le az EEP alapján.

⁽¹⁾ A Bíróság C-640/15 sz. Vilkas-ügyben 2017. január 25-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2017:39.

Megtagadási indokra hivatkozás előtt

Sok esetben a végrehajtó igazságügyi hatóság kapcsolatba léphet a kibocsátó igazságügyi hatósággal, mielőtt úgy dönt, hogy a végrehajtás megtagadására vonatkozó indokra hivatkozik. Ez például hasznos lehet annak megállapításához, hogy vannak-e olyan egyéb igazságügyi együttműködési intézkedések, amelyeket alkalmazni lehet, ha az EEP-t nem lehet végrehajtani.

A kommunikáció egyéb okai

További kommunikációra is szükség lehet, például:

- a) a kibocsátó tagállamtól a végrehajtó tagállamban végrehajtandó életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetésekre vagy az állampolgárok vagy lakosok visszaszállítására vonatkozó biztosítékok beszerzése érdekében (lásd az 5.8. szakaszt); valamint
- b) az azonos személyre vonatkozó több EEP esetében (lásd az 5.10. szakaszt).

4.4.2. Hogyan kell kommunikálni?

Az EEP az illetékes hatóságok közötti közvetlen kapcsolat elvén alapul. A kibocsátó és a végrehajtó igazságügyi hatóságok közötti közvetlen kommunikáció előnye, hogy gyors és megbízható.

A tájékoztatásra azonban a központi hatóságon keresztül kell sort keríteni, amennyiben az adott tagállam élt annak lehetőségével, hogy az EEP-kerethatározat 7. cikk alapján központi hatóságot jelöljön ki a hivatalos levelezés céljából. Az e lehetőséggel élő tagállamokra vonatkozó információk az EIH honlapján (<https://www.ejn-crimjust.europa.eu>) található.

Igazságügyi Atlasz (elérhetőségek)

Az illetékes tagállami hatóságok elérhetőségei fellelhetők az EIH honlapján (<http://www.ejn-crimjust.europa.eu>) található Atlasz eszközben. Az Atlaszt annak érdekében fejlesztették ki, hogy meghatározhassák a végrehajtandó határozat átvételére illetékes helyi hatóságot, és felvehessék a kapcsolatot a releváns személlyel az EEP-vel és a kölcsönös elismerés egyéb eszközeivel kapcsolatos gyakorlati kérdések megvitatása céljából.

Az értesítés módja

Az EEP-kerethatározat nem tartalmaz különös szabályokat az EEP kézhezvételét követő kommunikációs formákra vagy eljárásokra vonatkozóan. A kommunikáció bármely rendelkezésre álló, megfelelően biztonságos eszközzel (pl. telefon vagy e-mail útján) végezhető. A leghatékonyabb a minimális követelmények mellett folytatott közvetlen kommunikáció és – lehetőség szerint – megállapodás szerinti közös nyelv használata.

Az írott kommunikáció nyelvezetének a lehető legegyszerűbbnek kell lennie. El kell kerülni vagy ki kell fejteni azokat a kifejezéseket és fogalmakat, amelyek eltérő jelentéssel rendelkezhetnek a különböző jogrendszerekben. Ennek segítségével elkerülhetők a félreértések és a fordításokkal kapcsolatos problémák.

A jó kommunikáció segít az eljárás gyorsaságának megőrzésében, a félreértések elkerülésében és az EEP-kerethatározat 17. cikkében meghatározott rövid határidők tiszteletben tartásában (lásd e kézikönyv 4.1. és 4.2. szakaszát a határidőkről).

Mindig sürgős

A kibocsátó igazságügyi hatóságnak a kiegészítő információkra vonatkozó kérélmeket sürgősséggel kell kezelnie. A végrehajtó igazságügyi hatóság (észszerű) határidőt állapíthat meg e tájékoztatás kézhezvételére, figyelembe véve az EEP-kerethatározat 17. cikkében szereplő határidők betartásának szükségességét (az EEP-kerethatározat 15. cikkének (2) bekezdése).

Az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a további információk kérelmezése során esetleg okozott késedelmeket, és törekedniük kell ezek minimálisra csökkentésére.

Az Eurojust vagy az EIH kapcsolattartó pontjai megkönnyíthetik a kommunikációt

Az EIH kapcsolattartó pontjai vagy az Eurojust nemzeti tagjai elősegíthetik a többi tagállam hatóságaival való kommunikációt. Mind az EIH, mind az Eurojust gyors és informális kommunikációt biztosíthat a tagállamok jogrendszereinek képviselői között.

Az EIH vagy az Eurojust konkrét feladataikkal összhangban történő igénybevétele különösen ajánlatos sürgős helyzetekben, vagy a megfelelő hatóság nehézkes elérésekor.

Például az EIH honlapján található eszközök (az Igazságügyi Atlasz, a *Fiches belges*) és az EIH kapcsolattartó pontok segítséget nyújthatnak az illetékes végrehajtó igazságügyi hatóságok azonosításában és tájékoztathatnak a végrehajtó tagállam konkrét követelményeiről, míg az Eurojust nemzeti tagját be kell vonni az ismétlődő késedelemmel, a végrehajtás megtagadásával vagy az egymást átfedő európai elfogatóparancsokkal kapcsolatos ügyekben. Emellett az EIH biztonságos távközlési kapcsolatát is igénybe vehetik, amely az európai elfogatóparancs továbbítására szolgál az EEP-kerethatározat 10. cikkének (2) bekezdése szerint. Bevált gyakorlat, hogy az EEP-formanyomtatványon fel kell tüntetni, ha az EIH kapcsolattartó pontjai vagy az Eurojust nemzeti tagjai vagy az ügygel megbízott más személyek részt vettek az európai elfogatóparancs elkészítésében ⁽¹⁾.

A SIRENE-irodák szerepe

A SIS-ben kiadott, letartóztatásra vonatkozó figyelmeztető jelzések esetében a SIRENE-irodák felelősek a személy megtalálásának (a „találat”) időpontját követő információcseréért legalább a hivatalos átadási eljárás megkezdéséig. Az igazságügyi hatóságoknak tájékoztatniuk kell a SIRENE-irodát a találat és az EEP végrehajtásáról szóló jogerős határozat között bekövetkező bármilyen fejleményről.

4.5. A végrehajtó igazságügyi hatóságnak a kibocsátó igazságügyi hatóság felé fennálló tájékoztatási kötelezettsége az átadásról szóló határozat meghozatalát követően

A keresett személy átadására vonatkozó határozat meghozatalát követően a végrehajtó igazságügyi hatóságnak kötelessége tájékoztatni a kibocsátó tagállamot a határozatról, valamint a fogva tartás időtartamáról.

4.5.1. Az átadásra vonatkozó határozatról szóló tájékoztatás

A végrehajtó igazságügyi hatóságnak tájékoztatnia kell a kibocsátó igazságügyi hatóságot az átadásra vonatkozó határozatról. Függetlenül attól, hogy a keresett személy átadásra kerül-e, ezt az értesítést **közvetlenül a határozat meghozatala után** kell megtenni annak érdekében, hogy a kibocsátó tagállam hatóságai megtehessek a megfelelő intézkedéseket. A kibocsátó tagállam értesítésének e kötelezettsége közvetlenül az EEP-kerethatározat 22. cikkéből ered.

E célból ajánlatos az e kézikönyv VII. mellékletében szereplő formanyomtatvány használata. Szintén ajánlott, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság a határozatot **közvetlenül** közölje a kibocsátó igazságügyi hatósággal, mivel ez megkönnyíti a gyors és egyértelmű kommunikációt (lásd a 4.4.2. szakaszt).

Az EEP végrehajtásának megtagadását indokolni kell (az EEP-kerethatározat 17. cikkének (6) bekezdése).

Fontos, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóságok **egyértelműen jelezzék, hogy mely bűncselekmény(ek)re vonatkozt az átadásra vonatkozó határozat**. Ez az EEP-kerethatározat 27. cikkében foglalt specialitás szabálya miatt releváns (lásd e kézikönyv 2.6. szakaszt). A specialitás szabálya megakadályozhatja a kibocsátó tagállamot az átadás előtt elkövetett bűncselekmény vonatkozásában a büntetőeljárás megindításában azon bűncselekmény(ek) kivételével, amely(ek) vonatkozásában a keresett személyt átadták.

Azon esetekben, amikor az EEP-t bevitték a SIS-be, a végrehajtó igazságügyi hatóság határozatáról tájékoztatja tagállamának SIRENE-irodáját.

4.5.2. A fogva tartásban töltött időre vonatkozó tájékoztatás

A keresett személy EEP alapján történt fogva tartásának időtartamára vonatkozó minden információt továbbítani kell a kibocsátó igazságügyi hatóságnak. Az EEP-kerethatározat (26. cikk (2) bekezdés) előírja, hogy ezt az információt az **átadás időpontjában** kell továbbítani. Ezt az információt a végrehajtó igazságügyi hatóságon vagy a kijelölt központi hatóságon keresztül lehet továbbítani.

Fontos, hogy a kibocsátó tagállam hatóságai tisztában legyenek a fogva tartás pontos időtartamával. Ezt az időtartamot be kell számítani a kiszabott szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés következtében letöltendő szabadságvesztés teljes időtartamába (az EEP-kerethatározat 26. cikkének (1) bekezdése).

A VII. mellékletben található formanyomtatvány erre szolgáló részében lehet megtenni a fogva tartással töltött idővel kapcsolatos tájékoztatást.

⁽¹⁾ Az Eurojust és az EIH feladatainak általános leírásához lásd az „Assistance in International Cooperation in Criminal Matters for Practitioners – European Judicial Network and Eurojust – What can we do for you?” (A gyakorló szakemberek számára a nemzetközi bűnügyi együttműködéshez nyújtott segítség – Európai Igazságügyi Hálózat és Eurojust – Mit tehetünk Önért?) című dokumentumot az EIH (<https://www.ejn-crimjust.europa.eu>) és az Eurojust honlapján (<http://www.eurojust.europa.eu>).

A C-294/16. PPU. sz. JZ-ügyben hozott ítéletében ⁽¹⁾ a Bíróság a következőket állapította meg:

„47. (...) a 2002/584 kerethatározat 26. cikke (1) bekezdésének értelmében vett »fogva tartás« fogalmát úgy kell értelmezni, mint amely a szabadságvesztésen kívül minden olyan, az érintett személlyel szemben foganatosított intézkedésre vagy intézkedések összességére vonatkozik, amely fajtájánál, időtartamánál, hatásainál és végrehajtási szabályainál fogva a szabadságvesztéshez hasonló módon fosztja meg az érintett személyt a szabadságától.

(...)

53. A 2002/584 kerethatározat 26. cikke (1) bekezdésének a végrehajtásakor az európai elfogatóparancsot kibocsátó tagállam igazságügyi hatóságának vizsgálnia kell, hogy az érintett személlyel szemben a végrehajtó tagállamban foganatosított intézkedések azonos megítélés alá esnek-e a jelen ítélet 47. pontja szerinti szabadságelvonással, és ennél fogva az e 26. cikk (1) bekezdésének értelmében vett fogva tartásnak minősülhetnek-e. Ha e vizsgálat keretében ezen igazságügyi hatóság arra a következtetésre jut, hogy ez a helyzet, az említett 26. cikknek (1) bekezdése azt követeli meg, hogy az európai elfogatóparancsot kibocsátó tagállamban e személy által letöltendő szabadságelvonás időtartamába számítsák be azt a teljes időtartamot, amíg ezen intézkedéseket alkalmazták.

(...)

55. Mindazonáltal, mivel az említett 26. cikknek (1) bekezdése az európai elfogatóparanccsal érintett személy alapvető jogai tekintetében minimális szintű védelem előírására korlátozódik, e rendelkezést – amint azt a főtanácsnok az indítványának 72. pontjában megállapította – nem lehet úgy értelmezni, mint amely kizárja azt, hogy az ezen elfogatóparancsot kibocsátó tagállam igazságügyi hatósága kizárólag a nemzeti jog alapján beszámítsa az érintett személy által e tagállamban letöltendő szabadságelvonás teljes időtartamába azon időtartam egy részét vagy egészét, amely során e személlyel szemben a végrehajtó tagállamban nem szabadságelvonással, hanem szabadságkorlátozással járó intézkedéseket foganatosítottak.

56. Emlékeztetni kell végül arra, hogy a jelen ítélet 53. pontjában szereplő vizsgálat során az európai elfogatóparancsot kibocsátó tagállam igazságügyi hatósága a 2002/584 kerethatározat 26. cikkének (2) bekezdése alapján a végrehajtó tagállam illetékes hatóságától minden olyan információt megkérhet, amelynek továbbítását szükségesnek ítéli.”

4.6. A keresett személy fogva tartásának fenntartása a végrehajtó tagállamban

A keresett személynek az EEP alapján történő letartóztatását követően a végrehajtó igazságügyi hatóságnak el kell döntenie, hogy az érintett személyt az EEP végrehajtásáról szóló határozat meghozataláig fogva kell-e tartani vagy szabadon engedik. A fogva tartás tehát nem feltétlenül szükséges, és a végrehajtó tagállam belső jogának megfelelően a személyt ideiglenesen bármikor szabadon lehet bocsátani (az EEP-kerethatározat 12. cikke).

Amikor a személyt szabadon bocsátják, a végrehajtó tagállam illetékes hatósága köteles minden szükségesnek ítélt intézkedést megtenni a személy szökésének megakadályozása érdekében (az EEP-kerethatározat 12. cikke). Ezen intézkedések közé tartozhatnak például az utazási tilalmak vagy a rendszeres megjelenési kötelezettség és az elektronikus megfigyelés.

A fogva tartásról szóló határozatot a nemzeti joggal és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 6. cikkével összhangban hozzák meg, amely kimondja, hogy mindenkinek joga van a személyi szabadsághoz és a személyi biztonsághoz, valamint feltételeket és korlátozásokat határoz meg az előzetes letartóztatásnak az EEP-hez kapcsolódó eljárásokban való alkalmazására vonatkozóan.

A C-237/15. PPU. sz. Lanigan-ügyben hozott ítéletében a Bíróság a következőket állapította meg:

„A (...) 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 15. cikkének (1) bekezdését és 17. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóságnak az e 17. cikkben megállapított határidők lejárta után is meg kell hoznia az európai elfogatóparancs végrehajtásáról szóló határozatot.

A kerethatározatnak a 17. cikkével összefüggésben, illetve a Charta 6. cikkének fényében értelmezett 12. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az ilyen helyzetben nem ellentétes azzal, hogy a keresett személyt továbbra is fogva tartás a végrehajtó tagállam jogának megfelelően, még akkor sem, ha e személy fogva tartásának teljes időtartama e határidőket meghaladja, amennyiben ez az időtartam – tekintettel az alapeljárásban szóban forgó ügyben folytatott eljárás jellemzőire – nem bizonyul eltúlzott jellegűnek, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia. Ha a végrehajtó igazságügyi hatóság úgy határoz, hogy az említett személy fogva tartását megszünteti, akkor e hatóságnak e személy ideiglenes szabadon bocsátásakor minden szükségesnek ítélt intézkedést meg kell tennie szökésének megakadályozása érdekében, és gondoskodnia kell arról, hogy a tényleges átadásához szükséges érdemi feltételek mindaddig biztosítva legyenek, amíg az európai elfogatóparancs végrehajtásáról végleges határozatot nem hoznak.”

⁽¹⁾ A Bíróság C-294/16. PPU. sz. JZ-ügyben 2016. július 28-án hozott ítélete, ECLI:EU:C:2016:610.

5. HATÁROZAT AZ ÁTADÁSRÓL

5.1. Az EEP-k végrehajtására vonatkozó általános kötelezettség

A végrehajtó igazságügyi hatóság minden EEP-t a kölcsönös elismerés elve alapján és az EEP-kerethatározat rendelkezéseinek (1. cikk) megfelelően végrehajt. E rendelkezéseket e kézikönyv 5–8. szakasza ismerteti. Az átadásra vonatkozó határozatot a 4. szakaszban említett határidőkön belül kell végrehajtani.

Ezen túlmenően az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a keresett személy eljárási jogait tiszteletben tartsák, ahogy arról a 11. szakaszban szó esik.

5.2. Azon 32 bűncselekmény listája, amelyek esetében a kettős büntethetőség mérlegelése nélkül átadásra kerül sor

A végrehajtó igazságügyi hatóságnak ellenőriznie kell, hogy a kibocsátó igazságügyi hatóság által meghatározott bármely bűncselekmény az EEP-kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdésében felsorolt bűncselekményfajták egyikébe tartozik-e. A végrehajtó igazságügyi hatóság csak a 32 bűncselekményen kívüli bűncselekmények esetében ellenőrizheti a kettős büntethetőséget.

Hangsúlyozni kell, hogy a bűncselekmények vonatkozásában csak a kibocsátó tagállam törvényi tényállása és maximális büntetési tétele bír jelentőséggel. A végrehajtó igazságügyi hatóságnak el kell ismernie a kibocsátó igazságügyi hatóság által az EEP-ben feltüntetetteket tényeket.

A C–289/15. sz. Grundza-ügyben hozott ítéletében a Bíróság értelmezte a 2008/909/IB kerethatározat 7. cikkének (3) bekezdését és 9. cikke (1) bekezdésének d) pontját (nevezetesen azt, hogy miként kell értékelni a kettős büntethetőség feltételét). A Bíróság a következőképpen határozott:

„38. (...) a kettős büntethetőség értékelésekor a végrehajtó állam illetékes hatóságának feladata annak vizsgálata, hogy a bűncselekménynek a kibocsátó állam illetékes hatósága által hozott ítéletben tükröződő tényállási elemei, amennyiben a végrehajtó állam területén követnék el azokat, ebben az államban is büntetendők lennének-e.

(...)

49. (...) a kettős büntethetőség értékelésekor a végrehajtó állam illetékes hatóságának nem azt kell vizsgálnia, hogy a kibocsátó állam által védett érdek sérült-e, hanem azt, hogy amennyiben a szóban forgó bűncselekményt abban a tagállamban követik el, amelynek hatálya alá e hatóság tartozik, úgy lehetne-e tekinteni, hogy e tagállam nemzeti joga által védett hasonló érdek sérült.”

Abban az esetben, ha a végrehajtó igazságügyi hatóság úgy ítéli meg, hogy e tekintetben nyilvánvaló hiba áll fenn, javasolt, hogy vegye fel a kapcsolatot a kibocsátó igazságügyi hatósággal (lásd a kommunikációról szóló 4.4. szakaszt).

5.3. Járulékos bűncselekmények

A „járulékos bűncselekmények” olyan bűncselekmény(ek)re utal, amelyekre az EEP-kerethatározat 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott küszöbnél alacsonyabb büntetés szabható ki. Az ilyen bűncselekményeket az EEP-ben járulékos bűncselekményként fel lehet tüntetni. A kibocsátó igazságügyi hatóság az EEP-formanyomtatványon az ilyen bűncselekményeket akkor is feltüntetheti, ha azok nem tartoznak az EEP hatálya alá (lásd a 2.3. szakaszt).

Ugyanakkor az EEP-t legalább egy olyan bűncselekmény vonatkozásában kell kibocsátani, amely megfelel az EEP-kerethatározat 2. cikkének (1) bekezdésében megállapított küszöbnek.

Az EEP-kerethatározat nem rendelkezik arról, hogy mi a teendő a járulékos átadás kérdésében. Néhány tagállam úgy döntött, hogy lehetővé teszi azt, más tagállamok azonban nem. Amennyiben a végrehajtó tagállam nem ad át járulékos bűncselekmények esetén, a specialitás szabálya kizárhatja a kibocsátó tagállamot az e bűncselekmények büntetőeljárás alá vonásából (lásd a 2.6. szakaszt a specialitás szabályáról).

Amennyiben az EEP járulékos bűncselekményeket is tartalmaz, ajánlott, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság egyértelműen jelezze az átadásra vonatkozó határozatban, hogy az átadás a járulékos bűncselekményeket is érinti-e. A járulékos bűncselekmények esetén lefolytatott átadás a kibocsátó tagállam részére e bűncselekmények vonatkozásában is joghatóságot biztosít a büntetőeljárás lefolytatására vagy egy szabadságvesztés-büntetés végrehajtására.

A VIII. melléklet tartalmazza azon tagállamok jegyzékét, amelyek járulékos bűncselekmények esetén is lehetővé teszik az átadást.

5.4. A végrehajtás megtagadásának okai

Az EEP-k végrehajtására vonatkozó (az EEP-kerethatározat 1. cikkének (2) bekezdésében foglalt) általános kötelezettséget az EEP végrehajtása kötelező vagy mérlegelhető *megtagadásának* okai (az EEP-kerethatározat 3., 4. és 4a. cikke) korlátozzák. Fontos megjegyezni, hogy az EEP-kerethatározat értelmében kizárólag ezek azok az okok, amelyekre a végrehajtó igazságügyi hatóság a végrehajtás megtagadásának alapjaként hivatkozhat. Ami a végrehajtás mérlegelhető megtagadásának okait illeti, a végrehajtó igazságügyi hatóság csak azokra hivatkozhat, amelyeket nemzeti jogába átültetett. A Bíróság egyértelművé tette, hogy az okok listája **kimerítő jellegű** (nevezetesen a C-123/08. sz. Wolzenburg-ügyben hozott ítélet 57. pontjában, valamint a C-404/15 és C-659/15. PPU. sz., Aranyosi és Căldăraru egyesített ügyekben hozott ítélet 80. pontjában) ⁽¹⁾.

A végrehajtó igazságügyi hatóság kapcsolatba léphet a kibocsátó igazságügyi hatósággal, mielőtt úgy dönt, hogy megtagadja az átadást. Ez tanácsos lehet akkor, ha bizonytalanság áll fenn a végrehajtás bármely megtagadási okának alkalmazását illetően. A végrehajtó igazságügyi hatóság a megtagadásról szóló határozat meghozatala előtt más intézkedések lehetőségeit is kommunikálhatja, mint például a fogvatartottak átszállítását (lásd a kommunikációról szóló 4.4. szakaszt és a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés terén a más uniós intézkedésekről szóló 2.5. szakaszt).

Az átadás megtagadásáról szóló határozat meghozatalát követően a keresett személyt az EEP alapján már nem lehet fogva tartani.

5.4.1. A végrehajtás kötelező megtagadásának okai

Amikor a végrehajtás kötelező megtagadásának egy vagy több oka fennáll, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak meg kell tagadnia az EEP végrehajtását (az EEP-kerethatározat 3. cikke). Ennélfogva, amint a végrehajtó igazságügyi hatóság megállapította, hogy a megtagadás egyik oka fennáll, a végrehajtást meg kell tagadnia. Ezeket az okokat az EEP-kerethatározat 3. cikke sorolja fel:

Közkegyelem (3. cikk 1. pont)

Az EEP alapjául szolgáló bűncselekmény a végrehajtó tagállamban közkegyelem alá esik. Előírás az is, hogy ennek az államnak saját büntetőjoga szerint joghatósága legyen a bűncselekmény üldözésére.

Ne bis in idem (3. cikk 2. pont)

A végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezésére álló információkból az derül ki, hogy a keresett személyt valamely tagállam ugyanazon cselekményért már jogerősen elítélte. Előírás az is, hogy a személy elítélése esetén a büntetést már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az ítélező tagállam joga szerint az már nem hajtható végre.

A Bíróság a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény (SMVE) 54. cikkével kapcsolatban több ítéletet hozott a *ne bis in idem* elvének értelmezésével kapcsolatos ügyekben. Ezek az ítéletek az EEP-kerethatározatra a C-261/09. sz. Mantello-ügyben ⁽²⁾ hozott ítélet értelmében alkalmazandóak, és pontosítják az olyan fogalmakat, mint a „jogerős határozat”, az „ugyanazon cselekmény” és a „büntetést már végrehajtották”. A C-129/14. PPU. sz. Spasic-ügyben ⁽³⁾ hozott ítéletében a Bíróság kimondta, hogy az SMVE 54. cikke összeegyeztethető az Európai Unió Alapjogi Chartájának 50. cikkével, amelyben ezt az elvet rögzítették.

A VI. melléklet a Bíróság *ne bis in idem* elvvel kapcsolatos ítéleteinek összefoglalóit tartalmazza.

Az SMVE 54. cikke

„Az ellen a személy ellen, akinek a cselekményét a Szerződő Felek egyikében jogerősen elbírálták, ugyanazon cselekmény alapján nem lehet egy másik Szerződő Fél területén büntetőeljárást indítani, amennyiben elítélés esetén a büntetést már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az ítélet meghozatalának helye szerinti Szerződő Fél jogszabályainak értelmében azt többé nem lehet végrehajtani.”

Az Alapjogi Charta 50. cikke

„A kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalma

Senki sem vonható büntetőeljárás alá és nem büntethető olyan bűncselekményért, amely miatt az Unióban a törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.”

⁽¹⁾ A Bíróság C-123/08. sz. Wolzenburg-ügyben 2009. október 6-án hozott ítélete, ECLI:EU:C:2009:616, valamint a C-404/15. és C-659/15. PPU. sz., Aranyosi és Căldăraru egyesített ügyekben 2016. április 5-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2016:198.

⁽²⁾ A Bíróság C-261/09 sz. Mantello-ügyben 2010. november 16-án hozott ítélete, ECLI:EU:C:2010:683.

⁽³⁾ A Bíróság C-129/14. PPU. sz. Spasic-ügyben 2014. május 27-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2014:586.

A büntethetőségi korhatár alatti életkor (3. cikk 3. pont)

Ha a keresett személy a végrehajtó tagállam joga szerint életkora miatt nem vonható büntetőjogi felelősségre az EEP alapjául szolgáló cselekményért.

A tagállamok jogszabályai eltérő módon határozzák meg a büntetőjogi felelősség alsó korhatárát. Továbbá az az időpont is változó, amikor ezt a életkort egy adott ügyben figyelembe kell venni: az adott időpont lehet például a bűncselekmény elkövetésének időpontja, illetve az az időpont, amikor az érintett személy ellen vádat emelnek.

A végrehajtás megtagadásának okai alkalmazandók, ha a keresett személy életkora miatt a keresett személlyel szemben a végrehajtó tagállamban csak polgári peres vagy közigazgatási eljárás indítható, de büntetőeljárás nem.

5.4.2. A végrehajtás megtagadásának mérlegelhető okai

Amennyiben a nemzeti jogba átültetett, a végrehajtás megtagadására vonatkozó bármely mérlegelhető ok fennáll, a végrehajtó igazságügyi hatóság az eset körülményeitől függően megtagadhatja az EEP végrehajtását. Ezeket az okokat az EEP-kerethatározat 4. cikke sorolja fel:

A kettős büntethetőség hiánya (4. cikk 1. pont)

Az EEP alapjául szolgáló cselekmény a végrehajtó tagállam joga szerint nem bűncselekmény.

Ez csak olyan bűncselekményekre vonatkozik, amelyek nem szerepelnek az EEP-kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdésében felsorolt azon bűncselekmények listájában, amelyek esetében a kettős büntethetőséget nem kell mérlegelni. Ha azonban a cselekmény az EEP-kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdésében felsoroltak egyikének meg is felel, de a kibocsátó tagállam joga szerint a kibocsátó tagállamban a büntetési tétel felső határa kevesebb, mint háromévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés, és ez a cselekmény a végrehajtó tagállam joga szerint nem minősül bűncselekménynek, a végrehajtás megtagadásának e mérlegelhető oka alkalmazható lehet. A C-289/15. sz. Grundza-ügyben hozott ítéletében a Bíróság egyértelműsítette, hogy miként kell értékelni a kettős büntethetőség feltételét (lásd az 5.2. szakaszt).

Nem tagadható meg az EEP végrehajtása adókkal és illetékekkel, vámokkal és devizával kapcsolatos ügyekben azon az alapon, hogy a végrehajtó tagállam joga nem ír elő ugyanolyan adót vagy illetéket, vagy nem tartalmaz ugyanolyan típusú szabályokat az adó-, illeték-, valamint vám- és devizasabályozás terén, mint a kibocsátó tagállam joga.

A végrehajtó tagállamban folyamatban lévő büntetőeljárás (4. cikk 2. pont)

Az EEP-ben érintett személy ellen a végrehajtó tagállamban ugyanazon cselekmény miatt, amelyen az EEP alapul, büntetőeljárás van folyamatban.

Ugyanazon bűncselekmény miatt a végrehajtó tagállamban folyamatban lévő büntetőeljárás kizárása (4. cikk 3. pont)

A végrehajtó tagállam igazságügyi hatóságai úgy határoztak, hogy nem indítanak büntetőeljárást vagy megszüntetik azt az EEP alapjául szolgáló bűncselekmény tekintetében, vagy ha egy tagállamban a keresett személy ellen ugyanazon cselekmény miatt jogerős határozatot hoztak, ami a további büntetőeljárás akadályát képezi.

Lásd még a *ne bis in idem* elvről szóló 5.4.1. szakaszt.

A büntethetőség vagy a büntetés elévült (4. cikk 4. pont)

A végrehajtó tagállam joga szerint a büntethetőség vagy a büntetés elévült, és a cselekmények e tagállam büntetőjoga szerint saját joghatósága alá tartoznak.

Lásd még a *ne bis in idem* elvről szóló 5.4.1. szakaszt.

Harmadik állambeli jogerős ítélet (4. cikk 5. pont)

A végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezésére álló információkból az derül ki, hogy a keresett személyt egy harmadik állam ugyanazon cselekmény miatt jogerősen elítélte, feltéve, hogy elítélése esetén a büntetést már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az ítélező állam joga szerint az már nem hajtható végre.

A végrehajtó tagállam vállalja az ítélet végrehajtását (4. cikk 6. pont)

Ha az EEP-t szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából bocsátották ki, amennyiben a keresett személy a végrehajtó tagállamban tartózkodik, vagy ezen tagállamnak állampolgára vagy lakosa, a végrehajtó igazságügyi hatóság mérlegelheti, hogy a saját tagállamában hajtsák végre a büntetést vagy a szabadságelvonással járó intézkedést az érintett személy kibocsátó tagállamnak történő átadása helyett.

A 2008/909/IB kerethatározat 25. cikke külön rendelkezést is tartalmaz a szabadságvesztéssel járó büntetések végrehajtó tagállambeli végrehajtásáról az EEP-kerethatározat 4. cikkének 6. pontja szerinti esetekben (lásd e kézikönyv 2.5.2. szakaszát). A 2008/909/IB kerethatározat felváltotta az 1983. évi egyezményt és annak kiegészítő jegyzőkönyvét. Ezért a 2008/909/IB kerethatározatot kell alkalmazni a büntetésnek a végrehajtás helye szerinti tagállamra történő átadása érdekében.

A 2008/909/IB kerethatározattal összhangban az elítélt személynek az átadásba való beleegyezése már nem minden esetben jelent előfeltételt.

A C-66/08. sz. Kozłowski-ügyben hozott ítéletében ⁽¹⁾ a Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az EEP-kerethatározat 4. cikkének 6. pontjában szereplő „lakosa” és „tartózkodik” kifejezéseket egységesen kell meghatározni, mivel azok az uniós jog önálló fogalmait érintik. Ide tartozik az a helyzet, amelyben a keresett személy tényleges lakóhellyel rendelkezik a végrehajtó tagállamban, vagy az e tagállamban való stabil és bizonyos időtartamot felölelő ottléte során e tagállamhoz a lakóhelyből eredőhöz hasonló erejű kötődése alakult ki. A „tartózkodik” kifejezés meghatározásához átfogóan kell vizsgálni több, a személy helyzetét jellemző objektív körülményt, így különösen a keresett személy ottlétének tartamát, jellegét és feltételeit, valamint a végrehajtó tagállamban fennálló családi és gazdasági kötelekeit.

Amint a Bíróság a C-123/08. sz. Wolzenburg-ügyben hozott ítéletében az EEP-kerethatározat 4. cikkének 6. pontjával és az uniós polgárokkal szembeni egyenlő bánásmód elvével kapcsolatban kimondta, a szabadságvesztés-büntetés végrehajtása céljából kibocsátott EEP végrehajtásának migráns uniós polgárok esetében való megtagadását lehetővé tevő nemzeti szabályok, amelyek e személyek öt éven keresztül jogszerűen az ország területén történő tartózkodását írták elő, összeegyeztethetők az Európai Közösséget létrehozó szerződés 12. cikkével (jelenleg az EUMSZ 18. cikke). A tagállam azonban nem támaszthat az EEP-kerethatározat 4. cikkének 6. pontja alapján az EEP végrehajtásának megtagadási okára való hivatkozáshoz kiegészítő közigazgatási követelményeket, mint például a határozatlan időre szóló tartózkodási engedéllyel való rendelkezés.

A C-42/11. sz., Lopes da Silva Jorge ügyben hozott ítéletében ⁽²⁾ a Bíróság kimondta, hogy az EEP-kerethatározat 4. cikkének 6. pontját és az EUMSZ 18. cikkét úgy kell értelmezni, hogy bár a tagállamok az EEP-kerethatározat 4. cikke 6. pontjának átültetése keretében dönthetnek úgy, hogy korlátozzák azon helyzetek körét, amelyekben a végrehajtó nemzeti igazságügyi hatóság megtagadhatja az e rendelkezés hatálya alá tartozó személy átadását, nem zárhatják ki teljesen és automatikusan az említett rendelkezés hatálya alól a más tagállamok saját területükön tartózkodó vagy lakó állampolgárait, függetlenül attól, hogy e személyek milyen kapcsolatban állnak velük. A nemzeti bíróságoknak az EEP-kerethatározat szövegének és céljának fényében kell értelmezniük a jogot, hogy annak teljes hatékonyságát biztosíthassák.

Területen kívüliség (a kibocsátó tagállam területén kívül elkövetett bűncselekmények) (4. cikk 7. pont)

Az EEP olyan bűncselekményre vonatkozik, amelyet:

- a végrehajtó tagállam joga szerint egészben vagy részben a végrehajtó tagállam területén vagy a végrehajtó tagállam területeként kezelt helyen követtek el; vagy
- a kibocsátó tagállam területén kívül követtek el, és a végrehajtó tagállam joga nem teszi lehetővé a büntetőeljárás lefolytatását ilyenfajta bűncselekményekre nézve, ha azokat a területén kívül követtek el.

5.5. Az érintett személy távollétében tartott tárgyalások

A 2009/299/IB tanácsi kerethatározat módosította az EEP-kerethatározatot azzal, hogy törölte az 5. cikk (1) bekezdését, és az érintett személy távollétében hozott határozatokról szóló új 4a. cikket illesztett be. Ezek a rendelkezések olyan helyzetekre vonatkoznak, amikor a végrehajtó igazságügyi hatóság szabadságvesztés-büntetés végrehajtására vonatkozó olyan EEP-t kapott, amely olyan kibocsátó tagállambeli eljárásból fakad, ahol a személy nem volt jelen.

⁽¹⁾ A Bíróság C-66/08. sz. Kozłowski-ügyben 2008. július 17-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2008:437.

⁽²⁾ A Bíróság C-42/11. sz. Lopes da Silva Jorge ügyben 2012. szeptember 5-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2012:517.

Az EEP-kerethatározat 4a. cikke a szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából kibocsátott EEP végrehajtásának mérlegelhető megtagadási okát tartalmazza abban az esetben, ha az érintett személy személyesen nem volt jelen a határozat meghozatalát eredményező tárgyaláson (az érintett távollétében hozott határozat).

Ugyanakkor e szabály alól számos kivétel áll fenn. A végrehajtó igazságügyi hatóság nem tagadhatja meg az EEP végrehajtását az érintett személy távollétében hozott határozat alapján a következő meghatározott körülmények között (4a. cikk).

Az EEP szerint a kibocsátó tagállam nemzeti jogában meghatározott további eljárási követelményekkel összhangban:

a) az érintett személyt kellő időben:

- i. személyesen idézték, és ily módon tájékoztatták annak a tárgyalásnak a kitűzött időpontjáról és helyéről, amely a határozat meghozatalához vezetett, vagy az érintett más módon ténylegesen hivatalos tájékoztatást kapott a szóban forgó tárgyalás kitűzött időpontjára és helyére vonatkozóan, mégpedig oly módon, hogy egyértelműen megállapítást nyert, hogy a kitűzött tárgyalásról tudomást szerzett; valamint
- ii. tájékoztatták arról, hogy a határozat meghozatalára meg nem jelenése esetén is sor kerülhet; vagy

b) az érintett személy a kitűzött tárgyalás ismeretében meghatalmazta vagy az általa választott vagy az állam által kirendelt jogi képviselőt arra, hogy a tárgyalás során a védelmét ellássa, és az említett jogi képviselő ténylegesen ellátta az érintett személy védelmét a tárgyaláson; vagy

c) az érintett személy a határozat kézbesítését és azt követően, hogy kifejezetten tájékoztatták őt a perújításhoz vagy fellebbezéshez való jogáról, amely eljárásban joga van részt venni, és amely lehetővé teszi az ügy újbóli érdemi vizsgálatát – beleértve az új bizonyítékokat –, és amely az eredeti határozat megváltoztatásához vezethet:

- i. egyértelműen kijelentette, hogy nem vitatja a határozatot; vagy
- ii. a megállapított határidőn belül nem kért perújítást vagy nem fellebbezett; vagy

d) a határozatot nem kézbesítették személyesen az érintett személynek, de:

- i. az átadást követően haladéktalanul, személyesen kézbesíteni fogják neki, és kifejezetten tájékoztatni fogják őt a perújításhoz vagy fellebbezéshez való jogáról, amely eljárásban joga van részt venni, és amely lehetővé teszi az ügy újbóli érdemi vizsgálatát – beleértve az új bizonyítékokat –, és amely az eredeti határozat megváltoztatásához vezethet; valamint
- ii. tájékoztatni fogják arról, hogy milyen határidőn belül kérhet perújítást vagy fellebbezhet, amint arra a vonatkozó EEP utalást tartalmaz.

A C-399/11. sz. Melloni-ügyben hozott ítélet ⁽¹⁾ azzal a kérdéssel foglalkozott, hogy az EEP-kerethatározat 4a. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az megakadályozza a végrehajtó igazságügyi hatóságokat, hogy az ugyanezen rendelkezésben foglalt esetekben az európai elfogatóparancs végrehajtását ahhoz a feltételhez kössék, hogy a kérdéses ítélet a kibocsátó tagállamban felülvizsgálható legyen.

A Bíróság úgy ítélte meg, hogy az EEP-kerethatározat 4a. cikkének (1) bekezdése a szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából kibocsátott EEP végrehajtásának mérlegelhető megtagadási okát jelenti, abban az esetben, ha az érintett személy személyesen nem volt jelen az elítélést eredményező tárgyaláson. E lehetőséghez azonban négy kivétel társul, amelyeket a 4a. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában határoztak meg. A Bíróság megállapította, hogy e négy helyzetben a végrehajtó igazságügyi hatóság nem kötheti a távollétében elítélt személy átadását ahhoz a feltételhez, hogy az ítélet felülvizsgálható legyen a jelenlétében.

A C-108/16. PPU. sz. Dworzecki-ügyben hozott ítéletében ⁽²⁾ a Bíróság a következőket állapította meg:

„A (...) 2002/584 kerethatározat 4a. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontját akként kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben kimondott feltételeket önmagában nem elégíti ki az olyan idézés, mint az alapügy tárgyát képező, amelyet nem közvetlenül az érintettnek, hanem az ő címére, egy, vele egy háztartásban élő felnőtt személynek kézbesítettek, aki vállalta annak a keresett személy részére való átadását, ugyanakkor az európai elfogatóparancs nem teszi lehetővé annak a meghatározását, hogy e nagykorú személy ténylegesen átadta-e az érintettnek ezt az idézést, és ha igen, mikor.”

⁽¹⁾ A Bíróság C-399/11 sz. Melloni-ügyben 2013. február 26-án hozott ítélete, ECLI:EU:C:2013:107.

⁽²⁾ A Bíróság C-108/16. PPU. sz. Dworzecki-ügyben 2016. május 24-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2016:346.

5.6. A végrehajtó igazságügyi hatóság alapjogi megfontolásai

Az EEP-kerethatározat nem tartalmaz rendelkezést a végrehajtás megtagadására azon az alapon, hogy a keresett személy alapvető jogait megsértették a kibocsátó tagállamban.

Az EEP-kerethatározat 1. cikke (3) bekezdésének, valamint (12) és (13) preambulumbekkezdésének együttes olvasata egyértelművé teszi, hogy az EEP keretében tiszteletben kell tartani az alapvető jogokat és az alapvető jogelveket.

A Bíróság a C-404/15 és C-659/15. PPU. sz., Aranyosi és Căldăraru egyesített ügyekben hozott ítéletében a következőképpen határozott:

„(...) amennyiben a kibocsátó tagállamban uralkodó fogvatartási körülményekre vonatkozó objektív, megbízható, pontos és kellően aktuális adatok – akár bizonyos csoportokat, akár bizonyos büntetés-végrehajtási intézeteket érintően – rendszereszerű vagy általánossá vált zavarról tanúskodnak, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak meg kell konkrétan és pontosan vizsgálnia, hogy komoly és bizonyítékokkal alátámasztott okokból vélemezhető-e, hogy a büntetőeljárás lefolytatása vagy szabadságvesztés-büntetés végrehajtása érdekében kibocsátott európai elfogatóparancssal érintett személy a kibocsátó tagállamnak való átadása következtében ténylegesen ki lenne téve ebben a tagállamban a Charta 4. cikke értelmében vett embertelen vagy megalázó bánásmód veszélyének.

Ennek érdekében a kibocsátó igazságügyi hatóságtól további információk szolgáltatását kell kérnie, amelynek – szükség szerint a kerethatározat 7. cikke értelmében a kibocsátó tagállam központi hatóságának vagy központi hatóságai egyikének segítségét igénybe véve – a megkeresésben meghatározott határidőben közölnie kell ezeket az információkat. A végrehajtó igazságügyi hatóságnak az érintett személy átadására vonatkozó határozathozatalt el kell halasztania mindaddig, amíg kézhez nem kapja azokat a további információkat, amelyek lehetővé teszik számára, hogy az ilyen veszély fennállását kizárja.

Amennyiben e veszély fennállása nem zárható ki észszerű időn belül, akkor a végrehajtó hatóságnak döntenie kell arról, hogy az átadási eljárást megszünteti-e.”

Amennyiben a végrehajtó tagállam igazságügyi hatósága az általános fogvatartási körülmények miatt a kibocsátó tagállamban fogva tartott személyekkel szembeni embertelen vagy megalázó bánásmód valós kockázatára vonatkozó bizonyítékokkal rendelkezik, a C-404/15 és C-659/15. PPU. sz., Aranyosi és Căldăraru egyesített ügyekben hozott ítéletben (az ítélet 89–104. pontja) a Bíróság által ismertetett eljárást kell követnie.

A nemzeti végrehajtó igazságügyi hatóságok által követendő eljárási lépések, amennyiben a kibocsátó tagállamban fogva tartott személyekkel szembeni embertelen vagy megalázó bánásmód valós kockázatára vonatkozó **bizonyítékok birtokában vannak**

Az alábbi lépéseket kell követni:

1. Annak ellenőrzése, hogy a keresett személy esetében az általános fogvatartási körülmények miatt fennáll-e az embertelen vagy megalázó bánásmód valós kockázata:

- ennek objektív, megbízható, pontos és kellően aktuális adatokra kell támaszkodnia, amelyek származhatnak többek között nemzetközi bírósági határozatokból, így az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéleteiből, a kibocsátó tagállam bírósági határozataiból, valamint az Európai Tanács szervezetei által elfogadott vagy az Egyesült Nemzetek rendszeréből eredő határozatokból, jelentésekből és más dokumentumokból.

2. Amennyiben az általános fogva tartási körülmények miatt ilyen veszély fennállását állapítják meg, értékelni kell, hogy komoly és bizonyítékokkal alátámasztott okokból vélemezhető-e, hogy a keresett személy esetében az adott ügy körülményei közt fennáll-e az embertelen vagy megalázó bánásmód valós kockázata:

- Az EEP-kerethatározat 15. cikkének (2) bekezdése alapján **arra kell kérni** a kibocsátó igazságügyi hatóságot, hogy haladéktalanul közöljön minden további hasznos információt az érintett személy e tagállamban történő fogva tartásának várható körülményeivel kapcsolatban;
- ez a **megkeresés arra is kiterjedhet**, hogy léteznek-e mechanizmusok a fogva tartási körülmények ellenőrzésére;
- a végrehajtó igazságügyi hatóság **határidőt szabhat** a kibocsátó igazságügyi hatóságtól kért kiegészítő **információk kézhezvételére**, figyelembe véve az információk összegyűjtéséhez szükséges és az EEP-kerethatározat 17. cikkben meghatározott határidőket.

3. Amennyiben a kibocsátó igazságügyi hatóság által szolgáltatott, valamint (az EEP-ről szóló végleges határozat meghozataláig) a végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezésére álló bármely más információ alapján a hatóság azt állapítja meg, hogy az európai elfogatóparanccsal érintett személy tekintetében fennáll az embertelen vagy megalázó bánásmódban részesítés tényleges veszélye:

- **a szóban forgó EEP végrehajtását el kell halasztani.** Az Eurojustot tájékoztatni kell (az EEP-kerethatározat 17. cikke (7) bekezdésének megfelelően);
- a végrehajtó igazságügyi hatóság csakis akkor dönthet úgy, hogy **az érintett személyt továbbra is fogva tartja**, ha az EEP végrehajtására irányuló eljárást kellő gondossággal folytatták le, és ennélfogva a fogva tartás időtartama nem bizonyul eltúlzott jellegűnek (a C-237/15. PPU. sz. Lanigan-ügyben hozott ítélet 58–60. pontjával összhangban); a hatóságnak kellően tekintettel kell lennie a Charta 48. cikkében biztosított ártatlanság védelmére és tiszteletben kell tartania a Charta 52. cikkének (1) bekezdésében előírt arányosság követelményét;
- **az érintett személy ideiglenes szabadon bocsátására vonatkozó lehetőség vagy akár kötelezettség**, a szökés megakadályozása érdekében tett intézkedések mellett.

4. Végleges határozat:

- amennyiben a végrehajtó igazságügyi hatóság a kibocsátó igazságügyi hatóságtól kapott információk alapján kizárja az érintett személyt fenyegető embertelen vagy megalázó bánásmód tényleges veszélyének fennállását, határozatot kell hoznia az EEP végrehajtásáról;
- amennyiben a végrehajtó igazságügyi hatóság nem tudja észszerű időn belül kizárni az embertelen vagy megalázó bánásmód tényleges veszélyének fennállását, akkor döntenie kell arról, hogy az átadási eljárást megszünteti-e.

5.7. Arányosság – a végrehajtó tagállam szerepe

Az EEP-kerethatározat nem állapít meg az EEP arányossági vizsgálatára vonatkozó lehetőséget a végrehajtó tagállam számára. Ez megfelel a kölcsönös elismerés elvének. Amennyiben a végrehajtó tagállamban komoly aggályok merülnek fel a kapott EEP arányosságával kapcsolatban, javasolt a kibocsátó és a végrehajtó igazságügyi hatóságok közötti közvetlen kommunikáció megkezdése. Várhatóan ilyen esetek csak kivételes körülmények között merülnek fel. A konzultáció során az illetékes igazságügyi hatóságok megfelelőbb megoldást találhatnak (lásd az illetékes hatóságok közötti kommunikációról szóló 4.4. szakaszt). Például az ügy körülményeitől függően lehetőség lehet az EEP visszavonására és a nemzeti jog vagy az uniós jog által biztosított egyéb intézkedések alkalmazására.

Ilyen esetekben az igazságügyi hatóságok konzultálhatnak az Eurojusttal vagy az EIH kapcsolattartó pontjaival is. Ezek a szervek elősegíthetik a kommunikációt és segíthetnek a megoldások megtalálásában.

5.8. A kibocsátó tagállam által adandó biztosítékok

Az EEP-kerethatározat 5. cikke szerint az EEP-nek a végrehajtó igazságügyi hatóság által történő végrehajtását a végrehajtó tagállam joga bizonyos feltételekhez kötheti. E feltételek a következő helyzetekre vonatkozhatnak: életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetés felülvizsgálata és az állampolgárok visszaszállítása a végrehajtó tagállamba, hogy ott töltsék le szabadságvesztés-büntetésüket.

Ezeket a garanciákat közvetlenül a kibocsátó tagállam nemzeti jogában vagy a kibocsátó és végrehajtó illetékes tagállami hatóságok közötti megállapodás útján lehet biztosítani. Ugyanakkor ezek csak az EEP-kerethatározat 5. cikkében meghatározott témakörökre vonatkozhatnak, ahogy azt a Bíróság megerősítette (különösen a C-404/15. és a C-659/15. PPU. sz., Aranyosi és Căldăraru egyesített ügyekben hozott ítéletének 80. pontjában és a C 237/15. PPU. sz. Lanigan-ügyben hozott ítéletének 36. pontjában).

Megjegyzés: Az 5. cikk (1) bekezdésében foglalt, az érintett személy távollétében hozott határozatok perújrafelvételére vonatkozó garanciát a 2009/299/IB kerethatározat törölte és annak helyébe az új 4a. cikk lépett, amely átfogóbb rendelkezéseket tartalmaz az érintett személy távollétében hozott határozatokra vonatkozóan (lásd e kézikönyv 5.5. szakaszt).

A Bíróság a C-306/09. sz. I.B.-ügyben hozott ítéletében ⁽¹⁾ megállapította:

„Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló (...) 2002/584/IB tanácsi kerethatározat 4. cikke 6. pontját és 5. cikke 3. pontját úgy kell értelmezni, hogy amennyiben az érintett végrehajtó tagállam áttette belső jogrendjébe e kerethatározat 5. cikkének 1. és 3. pontját, az érintett személy távollétében kiszabott büntetés végrehajtása céljából kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása az említett 5. cikk 1. pontja értelmében azon feltételhez köthető, hogy az érintett személyt, aki a végrehajtó tagállam állampolgára vagy lakosa, szállítsák vissza ez utóbbi tagállamba, hogy adott esetben ott töltsse le a kibocsátó tagállamban a jelenlétében tartott újbóli tárgyaláson vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetését.”

⁽¹⁾ A Bíróság C-306/09 sz. I.B.-ügyben 2010. október 21-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2010:626.

5.8.1. Az életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetés vagy az életfogytig tartó szabadságelvonással járó intézkedés felülvizsgálata

Azokban az esetekben, amikor az EEP-t olyan bűncselekmény miatt bocsátották ki, amely életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntethető vagy életfogytig tartó szabadságelvonással járó intézkedéssel fenyegetett, a végrehajtó tagállam kérheti a kibocsátó tagállam általi felülvizsgálatra vonatkozó garanciát (az EEP-kerethatározat 5. cikkének (2) bekezdése).

Az **életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetés** büntetés-végrehajtási intézetben letöltött büntetést jelent. Az **életfogytig tartó szabadságelvonással járó intézkedés** más típusú fogva tartást jelent, például pszichiátriai kezelésre szolgáló létesítményekben.

A garanciát a kibocsátó tagállam olyan módon nyújthatja, hogy ismerteti, hogy jogrendszere szerint a büntetést vagy meghozott intézkedést kérelemre vagy legkésőbb 20 év elteltével felül lehet vizsgálni. Szintén elégséges biztosítéknak minősül, ha a személy jogosult kegyelmi intézkedések kérelmezésére a kibocsátó tagállam joga vagy gyakorlata szerint, amelyek célja az ilyen büntetés vagy intézkedés végrehajtásának felfüggesztése.

5.8.2. Állampolgárok és lakosok visszaszállítása

Az EEP lehetővé teszi a keresett személy visszaszállítását hazájába a szabadságvesztés-büntetés letöltése érdekében. Az EEP-kerethatározat 5. cikkének (3) bekezdése értelmében ha a személy, aki ellen az EEP-t büntetőeljárás lefolytatása céljából bocsátották ki, a végrehajtó tagállam állampolgára vagy lakosa, az átadás ahhoz a feltételhez köthető, hogy az érintett személyt visszaszállítják a végrehajtó tagállamba, hogy ott töltsen le a kibocsátó tagállamban rá kiszabott szabadságvesztés-büntetést vagy szabadságelvonással járó intézkedést.

A végrehajtó tagállamnak e feltételt egyértelműen jeleznie kell. Amennyiben lehetséges, a kibocsátó és a végrehajtó tagállamnak még azt megelőzően célszerű megállapodnia erről a feltételről, mielőtt a végrehajtó tagállam dönt az átadásról.

Amennyiben már az EEP kibocsátása előtt ismert, hogy a keresett személy a végrehajtó tagállam állampolgára vagy lakosa, a kibocsátó igazságügyi hatóság az EEP-formanyomtatványon már jelezheti hozzájárulását egy esetleges visszaszállítási feltételhez.

A kibocsátó tagállam a felelős annak biztosításáért, hogy e feltétel teljesüljön. Amikor az átadott személyre kiszabott szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés jogerőssé válik, a kibocsátó tagállamnak kapcsolatba kell lépnie a végrehajtó tagállammal a visszaszállítás megszervezése érdekében. A kibocsátó tagállamnak biztosítania kell, hogy az ítéletet a végrehajtó tagállam nyelvére lefordítsák.

A 2008/909/IB kerethatározat 25. cikke külön rendelkezést tartalmaz a szabadságvesztéssel járó büntetések végrehajtó tagállambeli végrehajtásáról az EEP-kerethatározat 5. cikkének (3) bekezdése szerinti esetekben. Az ítéletnek a végrehajtó tagállamba végrehajtás céljából történő átadására a 2008/909 kerethatározat által előírt eljárást és feltételeket kell alkalmazni (lásd e kézikönyv 2.5.2. szakaszát).

5.9. Felfüggesztés vagy ideiglenes átadás

5.9.1. Súlyos emberiességi okok

Miután a végrehajtó igazságügyi hatóság úgy határozott, hogy végrehajtja az EEP-t, megindul a személy átadására vonatkozó 10 napos határidő (a 4.2. szakaszban leírtak szerint). Ugyanakkor a végrehajtó igazságügyi hatóság az átadást kivételesen ideiglenesen felfüggesztheti súlyos emberiességi okokból, például alapos ok alapján annak feltételezése, hogy az átadás nyilvánvalóan veszélyeztetné a keresett személy életét vagy egészségét (az EEP-kerethatározat 23. cikkének (4) bekezdése).

Az EEP-t végre kell hajtani, amint ezek az okok megszűntek. A végrehajtó igazságügyi hatóságnak erről haladéktalanul tájékoztatnia kell a kibocsátó igazságügyi hatóságot, és új átadási időpontban megegyezni. Ebben az esetben az átadásra az e megállapodás szerinti új időpontot követő 10 napon belül kerül sor. E határidő lejártá után a végrehajtó tagállam az elfogatóparancs alapján már nem tarthatja fogva az érintett személyt, és őt szabadon kell bocsátani (az EEP-kerethatározat 23. cikkének (5) bekezdése).

Olyan esetekben, amikor az ilyen humanitárius okok **határozatlan ideig fennállóak vagy állandó jellegűek**, a kibocsátó és a végrehajtó igazságügyi hatóság konzultálhat, és mérlegelheti, hogy vannak-e az EEP-nek alternatívái. Meg lehet vizsgálni például az eljárás átadásának vagy a szabadságvesztés-büntetésnek a végrehajtó tagállam részére történő átadásának vagy az EEP visszavonásának (pl. súlyos tartós betegség esetén) lehetőségeit.

5.9.2. Folyamatban lévő büntetőeljárás vagy szabadságvesztés-büntetés végrehajtása

A végrehajtó igazságügyi hatóság, miután határozott az EEP végrehajtásáról, elhalaszthatja a keresett személy átadását annak érdekében, hogy ellene a végrehajtó tagállamban a büntetőeljárást lefolytathassák egy **másik** cselekménye miatt (az EEP-kerethatározat 24. cikkének (1) bekezdése).

Ilyen esetekben az átadást közvetlenül a büntetőeljárás lefolytatását követően, a kibocsátó és a végrehajtó igazságügyi hatóságok által megállapított időpontban kell végrehajtani.

Amikor a keresett személyt már elítélték egy másik bűncselekmény miatt, az átadását el lehet halasztani annak érdekében, hogy a végrehajtó tagállamban az e cselekménye miatt kiszabott büntetését letölthesse (az EEP-kerethatározat 24. cikkének (1) bekezdése).

Ilyen esetekben az átadást közvetlenül a büntetés letöltését követően a kibocsátó és a végrehajtó igazságügyi hatóságok által megállapított időpontban kell végrehajtani.

Megjegyzés: Ha a végrehajtó tagállamban a büntetőeljárás az EEP alapjául szolgáló **azonos** bűncselekményre vonatkozik, a végrehajtó tagállam megtagadhatja (e cselekményre nézve) az EEP végrehajtását (lásd az EEP-kerethatározat 4. cikkének 2. pontját és e kézikönyv 5.4.2. szakaszát). Amennyiben az EEP-kerethatározat 3. cikke 2. pontjának feltételei teljesülnek, meg kell tagadni az EEP végrehajtását (lásd e kézikönyv 5.4.1. szakaszát).

5.9.3. Halasztás helyett ideiglenes átadás

A fenti 5.9.2. szakaszban leírt helyzetekben az átadás elhalasztása helyett a végrehajtó igazságügyi hatóság ideiglenesen átadhatja a keresett személyt a kibocsátó tagállamnak. Ez büntetőeljárás lefolytatása vagy a már kiszabott büntetés letöltése céljából tehető meg (az EEP-kerethatározat 24. cikkének (2) bekezdése).

A végrehajtó és a kibocsátó igazságügyi hatóságnak az ideiglenes átadás feltételeiről írásban és egyértelmű megfogalmazásban kell megállapodniuk. A megállapodás a kibocsátó tagállam valamennyi hatóságára nézve kötelező (az EEP-kerethatározat 24. cikkének (2) bekezdése).

Az ideiglenes átadás lehetővé teszi a hosszú késedelmek elkerülését a kibocsátó tagállam eljárásában, amelyet az okozna, hogy az illető személy ellen a végrehajtó tagállamban büntetőeljárás van folyamatban vagy elítélték.

5.9.4. Az EEP elhalasztása a keresett személlyel szembeni embertelen vagy megalázó bánásmód valós kockázatának megállapítása esetén

A Bíróság C-404/15. és a C-659/15. PPU. sz., Aranyosi és Căldăraru egyesített ügyekben hozott ítéletének megfelelően, amennyiben a kibocsátó igazságügyi hatóság által szolgáltatott, valamint (az EEP-ről szóló jogerős határozat meghozataláig) a végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezésére álló bármely más információ alapján a hatóság azt állapítja meg, hogy az európai elfogatóparanccsal érintett személy tekintetében fennáll az embertelen vagy megalázó bánásmódban részesítés tényleges veszélye, az EEP végrehajtását el kell halasztani, de nem lehet megszüntetni. Amennyiben a végrehajtó igazságügyi hatóság ilyen halasztásról dönt, a végrehajtó tagállam az EEP-kerethatározat 17. cikkének (7) bekezdésével összhangban tájékoztatja az Eurojustot a késedelem okairól (lásd e kézikönyv 5.6. és a 4.1. szakaszát).

5.10. Azonos személyre vonatkozó több EEP

5.10.1. A végrehajtandó EEP-ről való döntés

Azonos személy ellen egyidejűleg több EEP is fennállhat, akár azonos, akár különböző cselekmények miatt, és ezeket egy vagy több tagállam hatóságai bocsáthatták ki. A következő iránymutatás attól függetlenül alkalmazandó, hogy az EEP-eket azonos vagy eltérő cselekmények miatt bocsátották ki.

Azonos személy ellen kibocsátott több EEP esetében a végrehajtó igazságügyi hatóság az összes körülmény mérlegelésével dönti el, hogy melyik EEP-t hajtja végre (az EEP-kerethatározat 16. cikke).

Ajánlott, hogy az átadásról való döntés meghozatala előtt a végrehajtó igazságügyi hatóság próbáljon koordinálni azon kibocsátó igazságügyi hatóságok körében, amelyek az EEP-eket kibocsátották. Amennyiben a kibocsátó igazságügyi hatóságok ezt korábban már összehangolták, ezt a végrehajtó igazságügyi hatóságnak figyelembe kell vennie, annak ellenére, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóságot az EEP-kerethatározat alapján nem kötik ilyen megállapodások.

A végrehajtó igazságügyi hatóság kikérheti az Eurojust véleményét is (az EEP-kerethatározat 16. cikkének (2) bekezdése), amely megkönnyítheti és felgyorsíthatja a koordinációt és kérésre véleményt adhat a versengő EEP-kről is. Ideálisan a végrehajtandó EEP-ről szóló határozatnak valamennyi kibocsátó igazságügyi hatóság hozzájárulásán kell alapulnia.

Függetlenül attól, hogy a kibocsátó igazságügyi hatóságok egyezsége jutnak-e, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak annak mérlegelése során, hogy az EEP-k közül melyeket hajtsa végre, különösen az alábbi tényezőket kell figyelembe vennie (az EEP-kerethatározat 16. cikkének (1) bekezdése):

- a) a bűncselekmények súlyát;
- b) a bűncselekmények elkövetési helyét;
- c) az EEP-k kibocsátásának időpontját;
- d) azt, hogy az elfogatóparancsot büntetőeljárás lefolytatása vagy szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából bocsátották-e ki.

A felsorolás nem kimerítő jellegű. Továbbá nincsenek olyan szigorú szabályok, amelyek alapján e tényezőknek elsőbbséget kellene biztosítani – ezt eseti alapon kell mérlegelni. Az EEP-kerethatározat 16. cikke mindenesetre előírja, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóságnak a helyzetet megfelelően mérlegelni kell. Ezért el kell kerülni az egyszerű, érkezési sorrendben történő határozathozatalt.

A végrehajtó igazságügyi hatóságok hivatkozhatnak az Eurojust 2004. évi éves jelentésében található, „*Irányelvek az egymással versengő európai elfogatóparancsokról való döntéshez*” (amely elérhető a www.eurojust.europa.eu linken) c. útmutatóra.

Az átadásról való határozat meghozatalakor fontos, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóságok egyértelműen jelezzék, hogy mely EEP volt az átadás alapja. Ezen túlmenően a végrehajtó tagállam SIRENE-irodája egyidejűleg valamennyi érintett tagállamnak megküldi a „G” formanyomtatványt (lásd a SIRENE-kézikönyv 3.2. pontját).

Az az értékelés, amely arra irányul, hogy mely EEP-t kell végrehajtani, csak a **végrehajtható** EEP-kre vonatkozik. Ezért a végrehajtó igazságügyi hatóság először az EEP-k mindegyikét értékelheti annak meghatározása érdekében, hogy lehetséges lenne-e azokat önmagukban is végrehajtani. Ha bármelyik EEP végrehajtására megtagadási ok vonatkozik, a végrehajtó igazságügyi hatóság az egyértelműség kedvéért különálló határozatot hozhat ezen EEP végrehajtásának megtagadásáról.

5.10.2. „Párhuzamos eljárások”

Amennyiben az **ugyanazon tényeket és ugyanazon személyt** érintő bűncselekményekre vonatkozó EEP-ket két vagy több tagállam állítja ki, az illetékes hatóságok kötelesek kommunikálni és együttműködni egymással. Ez a kötelezettség a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről szóló, 2009. november 30-i 2009/948/IB tanácsi kerethatározatból ⁽¹⁾ fakad. Ezekben az esetekben az illetékes hatóságoknak ajánlott az említett kerethatározatot nemzeti jogukba átültető jogszabályra történő hivatkozás.

Amennyiben nem sikerül konszenzusra jutni, az érintett illetékes hatóságok bármelyikének az Eurojust elé kell terjesztenie az ügyet olyan esetekben, amikor az Eurojust hatáskörrel rendelkezik az eljárásra ⁽²⁾. Az Eurojust véleményét más esetekben is ki lehet kérni.

Azoknak a tagállamoknak, amelyek ilyen párhuzamos EEP-ket kapnak, tájékoztatniuk kell a kibocsátó tagállamok illetékes hatóságait a párhuzamos eljárásokról.

Az EEP-t kibocsátó tagállamok illetékes hatóságainak tájékoztatniuk kell a végrehajtó igazságügyi hatóságot a joghatósági összeütközés megoldására irányuló együttműködésükről és az eljárás során elért egyetértésről.

6. A VÉGREHAJTÓ TAGÁLLAMBAN TÖLTÖTT FOGVA TARTÁS BESZÁMÍTÁSA

A keresett személy átadását követően a kibocsátó tagállamnak figyelembe kell vennie az EEP végrehajtásából eredő fogva tartás időszakait. Ezt a teljes időtartamot be kell számítani a kiszabott szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés következtében a kibocsátó tagállamban letöltendő szabadságvesztés teljes időtartamába (az EEP-kerethatározat 26. cikke). Ha a személyt felmentik, a kibocsátó tagállam rendelkezései alkalmazhatók a kártérítésre.

⁽¹⁾ HL L 328., 2009.12.15., 42. o.

⁽²⁾ Lásd a bűnözés súlyos formái elleni fokozott küzdelem céljából az Eurojust létrehozásáról szóló, 2002. február 28-i 2002/187/IB határozatot (HL L 63., 2002.3.6., 1. o.).

Évégett a 4.5.2. szakaszban leírtak szerint a végrehajtó igazságügyi hatóság vagy a központi hatóság az átadás időpontjában továbbítania kell a kibocsátó igazságügyi hatóság számára a keresett személy EEP alapján történt fogva tartásának időtartamára vonatkozó minden információt. Ezt az információt az átadás időpontjában kell megadni (lásd még a Bíróság C-294/16. PPU. sz. JZ-ügyben hozott ítéletét).

7. TOVÁBBI ÁTADÁS

7.1. Másik tagállamba

A keresett személy EEP alapján a kibocsátó tagállamba történő átadását követően ennek a tagállamnak adott esetben döntenie kell egy másik EEP végrehajtásáról, amelyet ugyanazon személlyel szemben egy másik tagállam bocsátott ki. Az EEP-kerethatározat 28. cikke (2) bekezdésének megfelelően az átadott személy ezt követően az eredeti végrehajtó tagállam **hozzájárulása nélkül** az alábbi esetekben adható át másik tagállamnak:

- a) ha a keresett személy a végleges szabadon bocsátását követő 45 napon belül nem hagyja el annak a tagállamnak a területét, amelynek átadták, noha erre lehetősége lett volna, vagy elhagyása után visszatér oda;
- b) ha a keresett személy beleegyezik abba, hogy EEP alapján a végrehajtó tagállamtól különböző másik tagállamnak átadják.

A keresett személynek a beleegyezést a kibocsátó tagállam illetékes igazságügyi hatóságai előtt kell megadnia, és azt az adott állam belső jogának megfelelően kell jegyzőkönyvbe venni. A beleegyezést úgy kell megfogalmazni, hogy abból egyértelműen kitűnjék, hogy azt az érintett személy önként és a következmények teljes tudatában tette;

- c) ha a keresett személyre nem vonatkozik a specialitás szabálya. A specialitás szabálya – adott esetben – megakadályozza a keresett személy szabadságtól való megfosztását olyan bűncselekmények esetében, amelyek különböznek attól/azoktól amelyekre tekintettel a személyt átadták, és ezáltal a későbbi átadást is (lásd a 2.6. szakaszt).

Más esetekben az eredeti végrehajtó tagállam hozzájárulását kell kérni bármilyen későbbi átadáshoz ⁽¹⁾. Hozzájárulásra szükség van akkor, ha a bűncselekmény, amelyre nézve a hozzájárulást kérik, az EEP-kerethatározat rendelkezései szerint önmagában is átadási kötelezettséget von maga után, hacsak a végrehajtás megtagadásának kötelező vagy mérlegelhető okai nem állnak fenn.

Adott esetben a végrehajtó igazságügyi hatóság az EEP-kerethatározat 5. cikkében (lásd e kézikönyv 5.8. szakaszt) meghatározott feltételek egyikéhez kötheti hozzájárulását életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetésre, valamint az állampolgárok és lakosok visszaszállítására vonatkozóan. Ezekben az esetekben a kibocsátó tagállamnak megfelelő biztosítékokat kell adnia (az EEP-kerethatározat 28. cikkének (3) bekezdése).

Ha valamely személlyel szemben egymást követő EEP-k alapján több átadást foganatosítanak a tagállamok között, e személynek az öt utoljára átadó tagállamtól eltérő tagállamnak való további átadása **kizárólag** annak a tagállamnak a hozzájárulásától függ, amely ezen **utolsó átadást** foganatosította (lásd a Bíróság C-192/12. PPU. sz. West-ügyben hozott ítéletét ⁽²⁾).

Az eljárás

A hozzájárulás iránti kérelmet azonos eljárásban kell benyújtani, és ugyanazokat az információkat kell tartalmaznia, mint egy normál EEP esetében. Az illetékes igazságügyi hatóság közvetlenül továbbítja a hozzájárulás iránti kérelmet a személyt átadó végrehajtó igazságügyi hatóságnak. A kérelemben feltüntetendő információkat – az EEP-kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésének előírása szerint – az EEP-re vonatkozó azonos szabályok szerint kell lefordítani. A végrehajtó igazságügyi hatóságnak a kérelem kézhezvételétől számított 30 napon belül meg kell hoznia a hozzájárulásra vonatkozó határozatot (az EEP-kerethatározat 28. cikkének (3) bekezdése).

A Bíróság C-192/12. PPU. sz. West-ügyben hozott ítélete

„(...) a kerethatározat 28. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy ha valamely személlyel szemben egymást követő európai elfogatóparancsok alapján több átadást foganatosítanak a tagállamok között, e személynek az öt utoljára átadó tagállamtól eltérő tagállamnak való további átadása kizárólag annak a tagállamnak a hozzájárulásától függ, amely ezen utolsó átadást foganatosította.”

⁽¹⁾ Az EEP-kerethatározat 28. cikkének (1) bekezdése lehetőséget biztosít a tagállamok számára olyan értesítésre, hogy más, ugyanilyen értelmű nyilatkozatot tett tagállamokkal fenntartott kapcsolataikban vélelmezik hozzájárulásukat egy ilyen ezt követő átadáshoz. A Bizottság rendelkezésére álló információk szerint csak Románia küldött ilyen értesítést.

⁽²⁾ A Bíróság C-192/12. PPU. sz., West-ügyben 2012. június 28-án hozott ítélete, ECLI:EU:C:2012:404.

7.2. Harmadik államnak

Az EEP alapján átadott személy nem adható ki olyan államnak, amely nem tagja az Uniónak (harmadik állam), azon tagállam illetékes hatóságának hozzájárulása nélkül, amely őt átadta. A hozzájárulást az adott tagállam a rá nézve kötelező kiadási egyezményekkel, valamint belső jogával összhangban adja meg (az EEP-kerethatározat 28. cikkének (4) bekezdése).

8. HARMADIK ORSZÁGOKKAL SZEMBEN FENNÁLLÓ KÖTELEZETTSÉGEK

8.1. Ugyanazon személyre vonatkozó egyidejű EEP-k és kiadási kérelmek

8.1.1. Megkeresések harmadik államoktól

Egy tagállam EEP-t és harmadik államtól származó egyidejű kiadási kérelmet is kaphat a területén tartózkodó azonos személlyel kapcsolatban. Ezek a megkeresések azonos vagy eltérő cselekményekre is vonatkozhatnak. A tagállamban adott esetben eltérő hatóságok rendelkezhetnek hatáskörrel az EEP végrehajtásáról, illetve a kiadási kérelem teljesítéséről szóló döntéshozatalra. Ilyen esetekben ezeknek a hatóságoknak a helyzetről való döntés során az alább említett kritériumok alapján kell együttműködniük. Az érintett államok körében az Eurojusttól vagy az EIH-tól is tanácsadást és koordinációt lehet kérni.

Az EEP-kerethatározat nem tartalmaz szabályt arra nézve, melyik megkeresésnek kell elsőbbséget biztosítani. Az EEP-kerethatározat 16. cikkének (3) bekezdése szerint a tagállamnak megfelelően mérlegelnie kell minden körülményt, különösen az EEP-kerethatározat 16. cikkének (1) bekezdésében említett kritériumokat annak eldöntése során, hogy mely megkeresést hajtja végre, ha azok közül több vonatkozik ugyanazon személyre.

Ezért az illetékes hatóságoknak a következő tényezőket kell figyelembe venniük:

- a) a bűncselekmények viszonylagos súlyát;
- b) a bűncselekmények elkövetési helyét;
- c) az EEP és a kiadási kérelem dátumát; valamint
- d) azt, hogy az elfogatóparancsot büntetőeljárás lefolytatása vagy szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából bocsátották-e ki.

A végrehajtó igazságügyi hatóságok hivatkozhatnak az Eurojust 2004. évi éves jelentésében található, „*Irányelvek az egymással versengő európai elfogatóparancsokról való döntéshez*” (amely elérhető a www.eurojust.europa.eu linken) c. útmutatóra.

Ezen túlmenően az alkalmazandó kiadási egyezményben foglalt bármely feltételt is figyelembe kell venni. Ezek vonatkozhatnak különösen a kiadás megtagadásának indokaira és a többszörös kiadási kérelmekre vonatkozó szabályokra.

Amikor a harmadik államtól származó kiadási kérelemnek olyan tagállam a címzettje, amely a saját állampolgárai számára védelmet biztosít a kiadás ellen és a kérelem egy másik tagállam állampolgárát érinti, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak tájékoztatnia kell az említett személy állampolgársága szerinti tagállamot, és adott esetben ez utóbbi tagállam részére át kell adnia ezt a személyt annak EEP-je alapján, a Bíróság C-182/15. sz. Petruhhin-ügyben ⁽¹⁾ hozott ítéletével összhangban.

„Az EUMSZ 18. cikket és az EUMSZ 21. cikket úgy kell értelmezni, hogy ha valamely tagállam, amelybe egy uniós polgár, valamely másik tagállam állampolgára beutazott, kiadás iránti kérelmet kap valamely harmadik államtól, amellyel az előbbi tagállam kiadási egyezményt kötött, tájékoztatnia kell az említett személy állampolgársága szerinti tagállamot, és adott esetben ez utóbbi tagállam kérelmére át kell adnia számára ezt a személyt a (...) 2002/584 kerethatározat rendelkezéseinek megfelelően, feltéve, hogy e tagállam a nemzeti joga szerint hatáskörrel rendelkezik a büntetőeljárás lefolytatására e személlyel szemben a területén kívül elkövetett cselekmények vonatkozásában.

Abban az esetben, ha valamely tagállamnak harmadik államtól származó, valamely másik tagállam állampolgárának kiadására irányuló kérelemről kell határoznia, vizsgálnia kell, hogy a kiadás nem fogja-e sérteni az Európai Unió Alapjogi Chartájának 19. cikkében foglalt jogokat.”

⁽¹⁾ A Bíróság C-182/15 sz. Petruhhin-ügyben 2016. szeptember 6-án hozott ítélete, ECLI:EU:C:2016:630.

8.1.2. A Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) megkeresései

Amennyiben egy tagállam az EEP-t és az NBB egyidejű kiadási kérelmét veszi kézhez ugyanarra a személyre vonatkozóan, az illetékes hatóságnak vagy hatóságoknak figyelembe kell venniük a 8.1.1. szakaszban említett összes körülményt. Ugyanakkor a Nemzetközi Büntetőbíróság alapokmánya szerinti tagállami kötelezettségek elsőbbséget élveznek az EEP végrehajtásával szemben (az EEP-kerethatározat 16. cikkének (4) bekezdése).

8.2. Korábbi kiadás harmadik államból és a specialitás szabálya

Amennyiben a keresett személyt harmadik állam adta ki a végrehajtó tagállamnak, a kiadás magában foglalhatja a specialitás szabályát, az alkalmazandó kiadási egyezmény szabályaitól függően. A specialitás szabálya szerint a kiadott személlyel szemben csak azon bűncselekmény vagy bűncselekmények vonatkozásában lehet büntetőeljárást indítani vagy személyi szabadságot elvonni, amely(ek)re az adott személyt kiadták. Az EEP-kerethatározat nem érinti a specialitás szabályának tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget ilyen helyzetekben (az EEP-kerethatározat 21. cikke). Ez azt jelenti, hogy a végrehajtó tagállam a keresett személyt kiadó állam hozzájárulása nélkül nem végezhet további átadást az adott személlyel kapcsolatban.

Az ilyen helyzetek megoldása érdekében az EEP-kerethatározat előírja, hogy a végrehajtó tagállam minden szükséges intézkedést tegyen meg, hogy haladéktalanul beszerezze a keresett személyt kiadó harmadik állam hozzájárulását a személy átadásához az EEP-t kibocsátó tagállamnak (az EEP-kerethatározat 21. cikke).

Az EEP-kerethatározat 17. cikkében említett határidőket (lásd e kézikönyv 4.1. szakaszát) csak a specialitás szabálya alkalmazása megszűntének napjától kell számítani. A keresett személyt kiadó harmadik állam határozatának meghozataláig a végrehajtó tagállam gondoskodik arról, hogy a tényleges átadás lényeges feltételei továbbra is biztosítottak legyenek (az EEP-kerethatározat 21. cikke). Különösen a személy szökésének megakadályozása érdekében lehet szükség intézkedések meghozatalára.

9. ÁTSZÁLLÍTÁS

9.1. Átszállítás másik tagállamon keresztül

Az **átszállítás** (az EEP-kerethatározat 25. cikke) olyan helyzetre vonatkozik, amikor a keresett személyt a végrehajtó tagállamból a kibocsátó tagállamba egy harmadik tagállam területén, vízen vagy szárazföldön keresztül szállítják át. Ezekben az esetekben a harmadik tagállamnak engedélyeznie kell az átszállítást. A kibocsátó tagállam illetékes hatóságának a következő információkat kell a harmadik tagállam számára szolgáltatnia:

- a) annak a személynek a személyazonosságát és állampolgárságát, aki ellen az EEP-t kibocsátották;
- b) EEP meglétét;
- c) a bűncselekmény jellegét és jogi minősítését;
- d) a bűncselekmény körülményeinek ismertetését, ideértve annak időpontját és helyét is.

Az átszállítás megkönnyítése érdekében ezeket az információkat az átszállítás megszervezése előtt a lehető legrövidebb időn belül rendelkezésre kell bocsátani. A kibocsátó igazságügyi hatóságnak ezért tanácsos az átszállítás lehetőségének szükségességét mérlegelnie még azt megelőzően, hogy a végrehajtó igazságügyi hatósággal megállapodik az átadás időpontjáról. Ez azért is fontos, hogy a személy átadására az EEP-kerethatározat 23. cikkében meghatározott szigorú határidőket (általában 10 nap) betartsák.

Az információkat az adott tagállamban az átszállítási kérelmek fogadásáért felelős hatóság rendelkezésére kell bocsátani. Az egyes tagállamok e hatóságaira vonatkozó információk megtalálhatók az EIH honlapján (Igazságügyi Atlasz, *Fiches belges*). Az információk az illetékes hatóság számára bármilyen, írásbeli változat készítésére alkalmas eszközzel – ideértve az elektronikus levelezőrendszert – továbbíthatók. Az átszállításban érintett tagállamnak ugyanilyen módon kell közölnie határozatát (az EEP-kerethatározat 25. cikkének (3) bekezdése).

Az EEP-kerethatározat nem határoz meg határidőt az átszállításra vonatkozó kérelmekre, de az átszállítási államnak haladéktalanul kezelnie kell azokat.

Ha az átszállítást légi úton, menetrend szerinti közbúlsó leszállás nélkül végzik, a fenti szabályok nem alkalmazandók. Ha azonban nem tervezett leszállásra kerül sor, a kibocsátó tagállamnak be kell nyújtania az átszállítási állam kijelölt hatóságához a fent említett információkat, akárcsak szárazföldön vagy vízen történő átszállítás esetében (az EEP-kerethatározat 25. cikkének (4) bekezdése).

9.2. Az átszállítási tagállam állampolgárai és lakosai

Az átszállítás engedélyezésére vonatkozó kötelezettség alóli kivételek olyan helyzetekre vonatkoznak, amikor az EEP hatálya alá tartozó személy az átszállítási tagállam állampolgára vagy lakosa. Ha az EEP-t büntetőeljárás lefolytatása céljából bocsátották ki, az átszállításban érintett tagállam azt a feltételt szabhatja, hogy a személyt kihallgatása után szállítsák vissza ebbe a tagállamba, annak érdekében, hogy a kibocsátó tagállamban ellene kiszabott szabadságvesztés-büntetést vagy szabadságelvonással járó intézkedést ott töltsen le (az EEP-kerethatározat 25. cikkének (1) bekezdése). E tekintetben az EEP-kerethatározat 5. cikkének (3) bekezdését értelemszerűen be kell tartani (lásd a kézikönyv 5.8.2. szakaszát). Ha az EEP-t szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtásának céljából bocsátották ki, az átszállításban érintett tagállam megtagadhatja az átszállítást.

9.3. Kiadatás harmadik államból egy tagállamba

Bár az EEP-kerethatározat közvetlenül nem érinti a harmadik államokból történő kiadatást, az EEP-kerethatározat 25. cikkében az átszállításra vonatkozó – e kézikönyv 9.1. és a 9.2. szakaszában bemutatott – szabályokat értelemszerűen alkalmazni kell a harmadik államokból egy tagállamba történő kiadásra is. Ebben az összefüggésben az EEP-kerethatározat 25. cikkében szereplő „európai elfogatóparancs” kifejezést „kiadási kérelemként” kell értelmezni (a 25. cikk (5) bekezdése).

10. EEP-k, AMELYEK VÉGREHAJTÁSÁT MEGTAGADTÁK

10.1. Annak biztosítása, hogy a személyt nem tartóztatják le újra ugyanabban a tagállamban

Amikor a végrehajtó igazságügyi hatóság úgy dönt, hogy megtagadja az EEP végrehajtását, e tagállam illetékes hatóságának biztosítania kell, hogy a területén az EEP, amelynek végrehajtását megtagadták, nem eredményezheti a keresett személy letartóztatását. Ennek biztosítása érdekében a következő lépéseket kell tennie:

- a) a SIS megfelelő figyelmeztető jelzését „megjelöli”; valamint
- b) adott esetben a nemzeti rendszerekben a megfelelő figyelmeztető jelzéseket e tekintetben meg kell szüntetni. A megjelölés eljárásával kapcsolatos további információkért lásd a SIRENE-kézikönyv 2.6. pontját.

10.2. Tájékoztatás a kibocsátó tagállamnak

A végrehajtó igazságügyi hatóságnak az EEP nyomán teendő cselekményről hozott határozatáról értesítenie kell a kibocsátó igazságügyi hatóságot (az EEP-kerethatározat 22. cikke). E célból ajánlatos a jelen kézikönyv VII. mellékletében szereplő formanyomtatvány használata. Amennyiben a végrehajtó igazságügyi hatóság úgy dönt, hogy megtagadja az EEP végrehajtását, az erről szóló értesítés lehetővé teszi a kibocsátó igazságügyi hatóság számára, hogy mérlegelje az EEP fenntartását vagy visszavonását.

10.3. A kibocsátó igazságügyi hatóság mérlegelése az EEP fenntartása tekintetében

Az EEP-kerethatározat nem tartalmaz rendelkezést arról, hogy az EEP-t vissza kellene vonni azt követően, hogy a végrehajtását valamely tagállam megtagadta – más tagállamok továbbra is képesek lehetnek az EEP végrehajtására. Ezért az EEP és a SIS megfelelő figyelmeztető jelzése érvényes marad, hacsak a kibocsátó igazságügyi hatóság vissza nem vonja azt.

A meglévő EEP-k esetében azonban mindig fenn kell állnia jogos indoknak. Annak mérlegelésekor, hogy az EEP-t azt követően, hogy a végrehajtását valamely tagállam megtagadta, fenn kell-e tartani, a kibocsátó igazságügyi hatóságnak figyelembe kell vennie az ügy körülményeit, valamint az alkalmazandó nemzeti és uniós jogot, ideértve az alapvető jogokat is. Különösen a következő kérdéseket kell megfontolni:

- a) valószínű-e, hogy a végrehajtás kötelező megtagadásának okát, amelyet a végrehajtó igazságügyi hatóság alkalmazott, a többi tagállam is alkalmazni fogja? Ez különösen a *ne bis in idem* elvre (az EEP-kerethatározat 3. cikkének 2. pontja) vonatkozóan releváns;
- b) továbbra is arányos-e az EEP fenntartása (lásd a 2.4. szakaszt)?;
- c) csak az EEP az egyetlen olyan intézkedés, amely valószínűleg hatékony (lásd a 2.5. szakaszt)?.

10.4. A régóta fennálló EEP-k felülvizsgálata a SIS-ben

Minden kibocsátó igazságügyi hatóságnak figyelemmel kell kísérnie a SIS-be bevitt figyelmeztető jelzéseit. Ennek során figyelembe kell venni az érintett bűncselekményekre vonatkozó elévülési időt, valamint a büntetőeljárásban és a nemzeti jogszabályokban a keresett személy helyzetét érintő minden lényeges változást.

A SIS II határozat értelmében a SIS-be bevitt figyelmeztető jelzést csak addig tárolják, ameddig az a bevitel céljának eléréséhez szükséges (a SIS II határozat 44. cikkének (1) bekezdése). Amikor az EEP okai már nem állnak fenn, a kibocsátó tagállam illetékes hatóságának törölnie kell azt a SIS-ből. A bevitt EEP-k legfeljebb három évig maradnak a rendszerben (hacsak nem rövidebb időre bocsátották ki őket) és ezt követően automatikusan törlésre kerülnek (a SIS II határozat 44. cikkének (5) bekezdése). Ezért az EEP SIS-be történő bevitelétől számított három éven belül a kibocsátó igazságügyi hatóságnak döntenie kell arról, hogy meghosszabbítja-e annak időtartamát. A tagállamok rövidebb felülvizsgálati időszakot is meghatározhatnak (a SIS II határozat 44. cikkének (3) bekezdése).

Az EEP-re vonatkozó figyelmeztető jelzéseket törölni kell a SIS-ből a személy átadását követően.

11. A KERESETT SZEMÉLY ELJÁRÁSI JOGAI

Az EEP-kerethatározat a keresett személy számára számos eljárási jogot biztosít. Az EEP-kerethatározat 11. cikkének megfelelően a keresett személynek jogában áll tájékoztatást kapni az EEP-ről és annak tartalmáról, az átadásába történő beleegyezési lehetőségéről, valamint a védőhöz és a tolmácsolóhoz való jogáról. E jogokat a végrehajtó tagállam nemzeti jogának megfelelően kell biztosítani. Ezenkívül az EEP-kerethatározat számos rendelkezése biztosít jogokat a keresett személynek, különösen a 4a. cikk (2) bekezdése (az érintett személy távollétében hozott határozatokra vonatkozó tájékoztatáshoz való jog), a 13. cikk (2) bekezdése (a hozzájárulásra vonatkozó határozat meghozatalához védő igénybevétele), a 14. cikk és a 19. cikk (a meghallgatáshoz való jog), a 23. cikk (5) bekezdése (a személy átadására vonatkozó határidők lejártakor történő szabadon bocsátás).

Ezeket a jogokat az eljárási garanciákra vonatkozó konkrét eszközök is megerősítik, amint az a 11.1–11.8. szakaszban kifejtésre kerül.

11.1. A tolmácsoláshoz és fordításhoz való jog

Az EEP végrehajtása során a tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról szóló, 2010. október 20-i 2010/64/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezik.

A 2010/64/EU irányelv 2. cikkének (7) bekezdése előírja, hogy az EEP végrehajtására irányuló eljárások során a végrehajtó tagállam illetékes hatóságai a következő jogokat biztosítsák az ilyen eljárás alá vont olyan személyek számára, akik az eljárás nyelvét nem beszélik, vagy nem értik:

- a) késelem nélkül tolmácsolást vehessenek igénybe a nyomozó és igazságügyi hatóságok előtt lefolytatott büntetőeljárások során, beleértve a rendőrségi kihallgatást, valamennyi bírósági tárgyalást és bármely szükséges közbenső meghallgatást is;
- b) tolmácsolás álljon rendelkezésre a gyanúsítottak vagy a vádlottak és jogi képviselőjük közötti, az eljárás során lefolytatott bármely kihallgatással vagy meghallgatással, vagy fellebbezési vagy más eljárási kérelmek benyújtásával közvetlen összefüggésben álló kommunikáció céljára;
- c) a gyanúsítottaknak vagy a vádlottaknak joguk legyen megtámadni a tolmácsolás szükségtelenségét megállapító határozatot, és amennyiben biztosítottak tolmácsolást, lehetőségük legyen panaszt tenni, ha a tolmácsolás minősége nem elégséges a tisztességes eljárás garantálásához.

A 2010/64/EU irányelv 3. cikkének (6) bekezdése előírja, hogy a végrehajtó tagállam illetékes hatóságai az EEP végrehajtására irányuló eljárás alá vont bármely személyt, aki nem érti azt a nyelvet, amelyen az EEP-t kiállították, ellássák az EEP írásbeli fordításával. Kivételes esetben az írásbeli fordítás helyett biztosítani lehet a szóbeli fordítást vagy szóbeli összefoglalást is, azzal a feltétellel, hogy az ilyen szóbeli fordítás vagy szóbeli összefoglalás nem sérti a tisztességes eljárást.

A nyújtott tolmácsolás és fordítás minőségének elégségesnek kell lennie a tisztességes eljárás garantálásához, különösen annak biztosításával, hogy a gyanúsítottak vagy a vádlottak megismerhessék az ellenük indított ügyet, és képesek legyenek gyakorolni védelemhez való jogukat. Fontos megjegyezni továbbá, hogy a tagállamok az eljárás kimenetelétől függetlenül fedezik a tolmácsolási és fordítási költségeket.

11.2. A tájékoztatáshoz való jog

A büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló, 2012. május 22-i 2012/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁾ előírt, az őrizetbe vételkor a jogokra vonatkozó írásbeli tájékoztatáshoz való jognak az EEP végrehajtása céljából őrizetbe vett személyeket illetően is érvényesülnie kell.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.). Ez az irányelv Dániára nem vonatkozik.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.). Ez az irányelv Dániára nem vonatkozik.

A 2012/13/EU irányelv 5. cikke előírja, hogy az EEP végrehajtása céljából őrizetbe vett személyek haladéktalanul kézhez kapják a jogokról szóló megfelelő írásbeli tájékoztatót, amely tartalmazza az EEP-kerethatározatot az alkalmazó tagállamban végrehajtott jogszabály szerint őket megillető jogokra vonatkozó információkat. Az EEP alapján őrizetbe vettek részére átadandó, jogokról szóló írásbeli tájékoztató tájékoztató jellegű mintája a 2012/13/EU irányelv II. mellékletében található (és e kézikönyv IX. melléklete is tartalmazza).

Ha a tájékoztatót megadták, ezt az érintett tagállam nyilvántartási eljárása során rögzítik. A tájékoztatás elmulasztása vagy megtagadása esetén a gyanúsítottaknak és a vádlottaknak joguk van ahhoz, hogy a nemzeti jog szerinti eljárásokkal összhangban jogorvoslattal élhessenek.

11.3. Az ügyvédi segítség igénybevételéhez való jog

Az ügyvédi segítség igénybevételéhez való jog minden olyan személyt, aki EEP hatálya alá tartozik, megillet a büntető-eljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról szóló, 2013. október 22-i 2013/48/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ alapján.

Az EEP hatálya alá tartozó személyeknek az EEP alapján fogatosított letartóztatásukat követően joguk van a végrehajtott tagállamban ügyvédi segítség igénybevételéhez (a 2013/48/EU irányelv 10. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése). A végrehajtott tagállamban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jog tartalmát illetően a keresett személyeknek a következő jogaik vannak:

- a) az ügyvédi segítség olyan időpontban és módon való igénybevételéhez való jog, amely lehetővé teszi a keresett személy számára jogainak tényleges – és minden esetben a szabadságelvonás megkezdését követően indokolatlan késedelem nélküli – gyakorlását;
- b) jog az őket képviselő ügyvéddel való találkozásra és kommunikációra;
- c) jog, hogy az ügyvédjük jelen legyen a végrehajtott igazságügyi hatóság általi kihallgatás során, valamint hogy azon a nemzeti jog szerinti eljárásokkal összhangban részt vegyen.

Ezen túlmenően a keresett személyeknek jogukban áll a kibocsátó tagállamban ügyvédet megbízni (a 2013/48/EU irányelv 10. cikkének (4), (5) és (6) bekezdése), akinek szerepe abban áll, hogy segítséget nyújtson a végrehajtott tagállam ügyvédjének azáltal, hogy információkkal és tanácsokkal látja el annak érdekében, hogy a keresett személy számára lehetővé tegyék az EEP-kerethatározat szerinti jogainak tényleges gyakorlását.

11.4. Valamely harmadik személynek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jog

Az EEP hatálya alá tartozó személyek a végrehajtott tagállamban való letartóztatásuk időpontjától kezdve rendelkeznek azzal a joggal, hogy legalább egy általuk megnevezett személyt – például hozzátartozót vagy munkáltatót – indokolatlan késedelem nélkül értesítsenek a szabadságelvonásról ⁽²⁾.

11.5. A harmadik személyekkel folytatott kommunikációhoz való jog

Az EEP hatálya alá tartozó személyek a végrehajtott tagállamban való letartóztatásuk időpontjától kezdve rendelkeznek azzal a joggal, hogy legalább egy általuk megnevezett harmadik személlyel (például hozzátartozóval) indokolatlan késedelem nélkül kommunikálhassanak ⁽³⁾.

11.6. A konzuli hatóságokkal folytatott kommunikációhoz való jog

Az EEP hatálya alá tartozó azon személyek, amelyek nem állampolgárai a végrehajtott tagállamnak, a végrehajtott tagállamban való letartóztatásuk időpontjától kezdve rendelkeznek azzal a joggal, hogy az állampolgárságuk szerinti állam konzuli hatóságait indokolatlan késedelem nélkül tájékoztassák a szabadságelvonásról, továbbá hogy kommunikálhassanak e hatóságokkal ⁽⁴⁾.

Joguk van továbbá arra, hogy a konzuli hatóságok látogatást tegyenek náluk, joguk van velük beszélni és levélben érintkezni, valamint joguk van arra, hogy konzuli hatóságaik jogi képviselőről gondoskodjanak számukra.

⁽¹⁾ HL L 294., 2013.11.6., 1. o.). Az irányelv átültetésének határideje 2016. november 27. volt. Ez az irányelv Dániára, az Egyesült Királyságra és Írországra nem vonatkozik.

⁽²⁾ A 2013/48/EK irányelv 5. cikke.

⁽³⁾ A 2013/48/EK irányelv 6. cikke.

⁽⁴⁾ A 2013/48/EK irányelv 7. cikke.

11.7. A gyermekek különleges jogai

Az EEP hatálya alá tartozó gyermekekre különleges biztosítékok vonatkoznak a végrehajtó tagállamban való EEP miatti letartóztatásuk időpontjától kezdve ⁽¹⁾. Ezek különösen a következőkhöz kapcsolódnak:

- a) a tájékoztatáshoz való jog;
- b) a szülői felelősség gyakorlásának tájékoztatásához való jog;
- c) az ügyvédi segítséghez való jog;
- d) az orvosi vizsgálatához való jog;
- e) szabadságelvonás esetén különleges bánásmódhoz való jog;
- f) a magánélet védelméhez való jog;
- g) az eljárás során a szülői felelősség gyakorlója általi kísérethez való jog.

11.8. A költségmentességhez való jog

A költségmentesség igénybevételéhez való jog a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről szóló, 2016. október 26-i (EU) 2016/1919 irányelv ⁽²⁾ alapján minden olyan személyt megillet, aki EEP hatálya alá tartozik.

Az EEP hatálya alá tartozó személyeket megilleti a költségmentességhez való jog az EEP alapján fogatosított letartóztatástól az átadásukig, vagy az át nem adásukra vonatkozó határozat jogerőre emelkedéséig (az (EU) 2016/1919 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése).

Ezen túlmenően azon keresett személyeket, akik élnek a kibocsátó tagállambeli – a végrehajtó tagállambeli ügyvédet segítő – ügyvéd megbízásához való jogukkal a 2013/48/EU irányelv 10. cikkének (4) és (5) bekezdésével összhangban, megilleti a kibocsátó tagállamban a költségmentességhez való jog, amennyiben a költségmentesség az igazságszolgáltatás hatékony igénybevételének biztosításához szükséges (az (EU) 2016/1919 irányelv 5. cikkének (2) bekezdése).

A tagállamok mindkét esetben a keresett személy anyagi helyzetének vizsgálatától tehetik ezt függővé, összhangban az (EU) 2016/1919 irányelv 4. cikkének (3) bekezdésével, amely megfelelően alkalmazandó az EEP eljárásokban nyújtott költségmentességre (az (EU) 2016/1919 irányelv 5. cikkének (3) bekezdése). Amennyiben az anyagi helyzetet vizsgálják annak megállapításához, hogy a keresett személy az érintett tagállamban alkalmazandó kritériumok szerint nem rendelkezik-e elegendő anyagi forrással az ügyvéd általi segítségnyújtás megfizetéséhez, figyelembe kell venni minden vonatkozó és objektív tényezőt, így például az érintett személy jövedelmét, vagyonát és családi helyzetét, az ügyvéd általi segítségnyújtás költségeit, és az adott tagállambeli életszínvonalat.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/800 irányelve (2016. május 11.) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról (HL L 132., 2016.5.21., 1. o.). Az irányelv tagállami átültetésének határideje 2019. június 11. Ez az irányelv Dániára, az Egyesült Királyságra és Írországra nem vonatkozik.

⁽²⁾ HL L 297., 2016.11.4., 1. o. Az irányelv átültetésének határideje 2019. május 25. Ez az irányelv Dániára, az Egyesült Királyságra és Írországra nem vonatkozik.

I. MELLÉKLET

Az EEP-kerethatározat, nem hivatalos egységes szerkezetbe foglalt változata ⁽¹⁾

Az EEP-kerethatározat szövege magyarul.

A TANÁCS KERETHATÁROZATA

(2002. június 13.)

az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról

(2002/584/IB)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 31. cikke a) és b) pontjára, valamint 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽²⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az 1999. október 15–16-i tamperei Európai Tanács következtetései és különösen azok 35. pontja szerint a tagállamok között az olyan személyekre vonatkozó alakszerű hivatalos kiadatási eljárást, akik jogerős elítélésüket követően menekülnek az igazságszolgáltatás elől, el kell törölni, a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személyeket érintő kiadatási eljárást pedig fel kell gyorsítani.
- (2) A büntetőügyekben hozott bírósági határozatok kölcsönös elismerésének megvalósítására a tamperei Európai Tanács következtetéseinek 37. pontjában előirányozott és a Tanács által 2000. november 30-án elfogadott ⁽⁴⁾ intézkedési terv foglalkozik az elfogatóparancsok kölcsönös végrehajtásának kérdésével.
- (3) Minden tagállam, illetőleg néhány tagállam számos kiadatási egyezménynek részese, többek között a kiadatásról szóló, 1957. december 13-i európai egyezménynek és a terrorizmus visszaszorításáról szóló, 1977. január 27-i európai egyezménynek. Az északi államok azonos tartalmú kiadatási törvényekkel rendelkeznek.
- (4) Ezen túlmenően a tagállamok egymás között az alábbi három, teljesen vagy részben a kiadatásról szóló, az uniós vívmányok részét képező egyezményben állapodtak meg: Ezen túlmenően a tagállamok egymás között az alábbi három, teljesen vagy részben a kiadatásról szóló, az uniós vívmányok részét képező egyezményben állapodtak meg: a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló 1985. június 14-i schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló 1990. június 19-i egyezmény ⁽⁵⁾ (azon tagállamok közötti kapcsolatokban, amelyek az egyezmény részes államai), az Európai Unió tagállamai közötti egyszerűsített kiadatási eljárásról szóló 1995. március 10-i egyezmény ⁽⁶⁾ és az Európai Unió tagállamai közötti kiadatásról szóló 1996. szeptember 27-i egyezmény ⁽⁷⁾.
- (5) Az Uniónak abból a kitűzött céljából, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségévé váljon, következik a tagállamok közötti kiadatás eltörlése és annak az igazságügyi hatóságok közötti átadási rendszerrel való felváltása. Emellett az elítéltek vagy gyanúsítottak – büntetőítélet végrehajtása vagy büntetőeljárás lefolytatása céljából történő – átadásának új, egyszerűsített rendszerének bevezetése lehetővé teszi a jelenlegi kiadatási eljárások bonyolultságának és a jelenlegi kiadatási eljárásokban rejlő késlekedés kockázatának a megszüntetését is. A tagállamok között mindeddig irányadó hagyományos együttműködési kapcsolatokat a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségében a büntetőügyekben hozott bírósági határozatok szabad mozgásán nyugvó rendszernek kell felváltania mind az ítélethozatal előtti, mind az azt követő szakaszban.

⁽¹⁾ Ez a nem hivatalos egységes szerkezetbe foglalt változat csak a 2002/584/IB kerethatározat preambulumbekkezdéseit tartalmazza. Nem foglalja magában a 2002/584/IB kerethatározatot módosító 2009/299/IB kerethatározat preambulumbekkezdéseit.

⁽²⁾ HL C 332. E, 2001.11.27., 305. o.

⁽³⁾ 2002. január 9-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽⁴⁾ HL C 12. E, 2001.1.15., 10. o.

⁽⁵⁾ HL L 239., 2000.9.22., 19. o.

⁽⁶⁾ HL C 78., 1995.3.30., 2. o.

⁽⁷⁾ HL C 313., 1996.10.13., 12. o.

- (6) Az e kerethatározatban előírt európai elfogatóparancs az első konkrét megvalósulása a büntetőjog területén a kölcsönös elismerés elvének, amelyre az Európai Tanács az igazságügyi együttműködés „sarokkövéként” utalt.
- (7) mivel az 1957. december 13-i európai kiadási egyezményre épülő többoldalú kiadási rendszer felváltását a tagállamok egyoldalúan eljárva nem képesek kielégítően megvalósítani, és e cél – nagyságát és hatásait tekintve – az unió szintjén jobban megvalósítható, a Tanács az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében és az Európai Közösséget létrehozó szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az arányosság elvének megfelelően, amelyet az utóbbi cikk rögzít, ez a kerethatározat nem lép túl az e cél megvalósításához szükséges mértéken.
- (8) Az európai elfogatóparancs végrehajtásaként hozott határozatokat megfelelően ellenőrizni kell, ami azt jelenti, hogy annak a tagállamnak az igazságügyi hatósága határoz az átadásról, amelyben a keresett személyt elfogták.
- (9) A központi hatóságok szerepének az európai elfogatóparancs végrehajtásában a gyakorlati és igazgatási segítségnyújtásra kell korlátozódnia.
- (10) Az európai elfogatóparancs szabályozása a tagállamok közötti nagyfokú bizalomra épül. Végrehajtása csak abban az esetben függeszthető fel, ha a tagállamok egyike súlyosan és tartósan megsérti az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) bekezdésében rögzített alapelveket, és ezt a Tanács a Szerződés 7. cikkének (1) bekezdése szerint, a 7. cikkének (2) bekezdésében rögzített következményekkel megállapítja.
- (11) A tagállamok között az európai elfogatóparancs váltja fel a kiadásra irányadó összes korábbi megállapodást, ideértve a schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény III. címének a kiadásra vonatkozó rendelkezéseit is.
- (12) E kerethatározat tiszteletben tartja az alapvető jogokat és összhangban van az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében elismert és az Európai Unió Alapjogi Chartájában ⁽⁸⁾, különösen annak VI. fejezetében kifejezésre juttatott alapelvekkel. E kerethatározat egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, mint amely tiltja olyan személy átadásának megtagadását, aki ellen európai elfogatóparancsot bocsátottak ki, amennyiben objektív okok alapján feltehető, hogy az elfogatóparancs kibocsátására azért került sor, hogy az adott személyt neme, faji vagy vallási hovatartozása, etnikai származása, állampolgársága, anyanyelve, politikai meggyőződése vagy szexuális irányultsága alapján vonják büntetőeljárás alá vagy megbüntessék, illetve feltehető, hogy helyzetét bármely fenti körülmény hátrányosan befolyásolhatja.
- Ez a kerethatározat nem képezi akadályát annak, hogy a tagállamok a szabályszerű bírósági eljárásra, az egyesülési szabadságra, a sajtószabadságra és az egyéb médiára kiterjedő szólásszabadságra vonatkozó alkotmányos szabályaikat alkalmazzák.
- (13) Senkit nem lehet kitoloncolni, kiutasítani vagy kiadni olyan államba, ahol komoly veszélye van annak, hogy őt halálbüntetésnek, kínzásnak vagy egyéb embertelen vagy megalázó bánásmódnak, illetve ilyen büntetésnek vetik alá.
- (14) mivel az összes tagállam megerősítette az Európa Tanács 1981. január 28-i egyezményét az egyének védelméről a személyes adatok gépi feldolgozása során, az e kerethatározat végrehajtásával összefüggésben feldolgozandó személyes adatokat az említett egyezmény elveinek megfelelő védelemben kell részesíteni,

ELFOGADTA EZT A KERETHATÁROZATOT:

1. FEJEZET

Általános elvek

1. cikk

Az európai elfogatóparancs meghatározása és végrehajtásának kötelezettsége

- (1) Az európai elfogatóparancs egy tagállamban kibocsátott igazságügyi hatósági határozat, amely azt a célt szolgálja, hogy egy másik tagállam a büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása végett a keresett személyt elfogja és átadja.

⁽⁸⁾ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

(2) A tagállamok minden európai elfogatóparancsot a kölcsönös elismerés elve alapján és e kerethatározat rendelkezéseinek megfelelően hajtanak végre.

(3) E kerethatározat nem érinti az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében biztosított alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának a kötelezettségét.

2. cikk

Az európai elfogatóparancs alkalmazási köre

(1) Az európai elfogatóparancs olyan cselekmények esetén bocsátható ki, amelyeknél a kibocsátó tagállam joga szerint a büntetési tétel felső határa legalább tizenkét havi szabadságvesztés vagy szabadságelvonnással járó intézkedés, illetve ha a szabadságvesztést kiszabó ítéletet vagy a szabadságelvonnással járó intézkedést már meghozták, ennek időtartama legalább négy hónap.

(2) E kerethatározat értelmében és a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül az európai elfogatóparancs alapján átadásra kerül sor az alábbi bűncselekmények esetében, ha ezeknél a kibocsátó tagállam joga szerint a kibocsátó tagállamban a büntetési tétel felső határa legalább háromévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonnással járó intézkedés:

- bűnszervezetben való részvétel,
- terrorizmus,
- emberkereskedelem,
- gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia,
- kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme,
- fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme,
- korrupció,
- csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is,
- bűncselekményekből származó jövedelmek tisztára mosása,
- pénzhamisítás, ideértve az euro hamisítását is,
- számítógépes bűnözés,
- környezettel kapcsolatos bűncselekmények, ideértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és növényfajták tiltott kereskedelmét is,
- segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz,
- szándékos emberölés, súlyos testi sértés,
- emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme,
- emberrablás, személyi szabadságtól való jogellenes megfosztás és túszejtés,
- rasszizmus és idegengyűlölet,
- szervezett lopás vagy fegyveres rablás,
- kulturális javak – ideértve a régiségeket és műtárgyakat is – tiltott kereskedelme,
- csalás,
- zsarolás és védelmi pénz szedése,
- termékhamisítás és iparjogvédelmi jog megsértése,
- hivatalos okmányok hamisítása és azzal való kereskedés,
- fizetőeszközök hamisítása,
- hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme,
- nukleáris és radioaktív anyagok tiltott kereskedelme,
- lopott gépjárművek kereskedelme,
- erőszakos közöszlélés,

- gyűjtöttség,
- a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények,
- repülőgép/hajó hatalomba kerítése,
- szabotázs.

(3) A Tanács az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 39. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételek szerint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag bármikor úgy határozhat, hogy a (2) bekezdésben foglalt listát további bűncselekményfajtákkal bővíti. A Tanács a Bizottságnak a 34. cikk (3) bekezdése szerint benyújtott jelentése nyomán megvizsgálja a lista bővítésének vagy módosításának szükségességét.

(4) A (2) bekezdésben fel nem sorolt bűncselekmények esetében az átadás feltételül szabható, hogy azok a cselekmények, amelyek miatt az európai elfogatóparancsot kibocsátották a végrehajtó tagállam joga szerint – tényállási elemektől és minősítésüktől függetlenül – bűncselekménynek minősüljenek.

3. cikk

Az európai elfogatóparancs végrehajtása kötelező megtagadásának okai

A végrehajtó tagállam igazságügyi hatósága (a továbbiakban „végrehajtó igazságügyi hatóság”) az alábbi esetekben tagadja meg az európai elfogatóparancs végrehajtását:

1. ha az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló bűncselekmény a végrehajtó tagállamban közkegyelem alá esik, és ennek az államnak saját büntetőjoga szerint joghatósága van a bűncselekmény üldözésére;
2. ha a végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezésére álló információkból az derül ki, hogy a keresett személyt valamely tagállam ugyanazon cselekményért már jogerősen elítélte, feltéve, hogy elítélése esetén a büntetést már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az ítélező tagállam joga szerint az már nem hajtható végre;
3. ha az a személy, aki ellen az európai elfogatóparancsot kibocsátották, a végrehajtó állam joga szerint életkora miatt büntetőjogi felelősségre nem vonható az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló cselekményért.

4. cikk

Az európai elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának mérlegelhető okai

A végrehajtó igazságügyi hatóság az alábbi esetekben tagadhatja meg az európai elfogatóparancs végrehajtását:

1. ha a 2. cikk (4) bekezdésében említett esetek egyikében az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló cselekmény a végrehajtó tagállam joga szerint nem bűncselekmény; azonban nem tagadható meg az európai elfogatóparancs végrehajtása adókkal és illetékekkel, vámokkal és devizával kapcsolatos ügyekben azon az alapon, hogy a végrehajtó tagállam joga nem ír elő ugyanolyan adót vagy illetéket, vagy nem tartalmaz ugyanolyan típusú szabályokat az adó-, illeték-, valamint vám- és devizasabályozás terén, mint a kibocsátó tagállam joga;
2. ha az európai elfogatóparancsban érintett személy ellen a végrehajtó tagállamban ugyanazon cselekmény miatt, amelyen az európai elfogatóparancs alapul, büntetőeljárás van folyamatban;
3. ha a végrehajtó tagállam igazságügyi hatóságai úgy határoztak, hogy nem indítanak büntetőeljárást vagy megszüntetik azt az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló bűncselekmény tekintetében, vagy ha egy tagállamban a keresett személy ellen ugyanazon cselekmény miatt jogerős határozatot hoztak, ami a további büntetőeljárás akadályát képezi;
4. ha a végrehajtó tagállam joga szerint a büntethetőség vagy a büntetés elévült, és a cselekmények e tagállam büntetőjoga szerint saját joghatósága alá tartoznak;
5. ha a végrehajtó igazságügyi hatóság rendelkezésére álló információkból az derül ki, hogy a keresett személyt egy harmadik állam ugyanazon cselekmény miatt jogerősen elítélte, feltéve, hogy elítélése esetén a büntetést már végrehajtották, végrehajtása folyamatban van, vagy az ítélező állam joga szerint az már nem hajtható végre;
6. ha az európai elfogatóparancsot szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából bocsátották ki, amennyiben a keresett személy a végrehajtó tagállamban tartózkodik, amelynek állampolgára vagy lakosa, és ez az állam vállalja, hogy saját hazai joga szerint végrehajtja a büntetést vagy a szabadságelvonással járó intézkedést;

7. ha az európai elfogatóparancs olyan bűncselekményre vonatkozik, amelyet:
- a végrehajtó tagállam joga szerint egészben vagy részben a végrehajtó tagállam területén vagy a végrehajtó tagállam területeként kezelt helyen követtek el; vagy
 - a kibocsátó tagállam területén kívül követtek el, és a végrehajtó tagállam joga nem teszi lehetővé a büntetőeljárás lefolytatását ilyenfajta bűncselekményekre nézve, ha azokat a területén kívül követtek el.

4a. cikk

Határozatok, amelyeket olyan tárgyaláson hoztak, amelyeken az érintett személy nem volt személyesen jelen

(1) A végrehajtó igazságügyi hatóság abban az esetben is megtagadhatja a szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtását, ha az érintett személy személyesen nem volt jelen a határozat meghozatalát eredményező tárgyaláson, kivéve, ha az európai elfogatóparancs szerint a kibocsátó tagállam nemzeti jogában meghatározott további eljárási követelményekkel összhangban:

- az érintett személyt kellő időben:
 - személyesen idézték, és ily módon tájékoztatták annak a tárgyalásnak a kitűzött időpontjáról és helyéről, amely a határozat meghozatalához vezetett, vagy az érintett más módon ténylegesen hivatalos tájékoztatást kapott a szóban forgó tárgyalás kitűzött időpontjára és helyére vonatkozóan, mégpedig oly módon, hogy egyértelműen megállapítást nyert, hogy a kitűzött tárgyalásról tudomást szerzett;
 - valamint
 - tájékoztatták arról, hogy a határozat meghozatalára meg nem jelenése esetén is sor kerülhet;vagy
 - az érintett személy a kitűzött tárgyalás ismeretében meghatalmazta vagy az általa választott vagy az állam által kirendelt jogi képviselőt arra, hogy a tárgyalás során a védelmét ellássa, és az említett jogi képviselő ténylegesen ellátta az érintett személy védelmét a tárgyaláson;
 - vagy
 - az érintett személy a határozat kézbesítését és azt követően, hogy kifejezetten tájékoztatták őt a perújításhoz vagy fellebbezéshez való jogáról, amely eljárásban joga van részt venni, és amely lehetővé teszi az ügy újbóli érdemi vizsgálatát – beleértve az új bizonyítékokat –, és amely az eredeti határozat megváltoztatásához vezethet:
 - egyértelműen kijelentette, hogy nem vitatja a határozatot;
 - vagy
 - a megállapított határidőn belül nem kért perújítást vagy nem fellebbezett;vagy
 - a határozatot nem kézbesítették személyesen az érintett személynek, de:
 - az átadást követően haladéktalanul, személyesen kézbesíteni fogják neki, és kifejezetten tájékoztatni fogják őt a perújításhoz vagy fellebbezéshez való jogáról, amely eljárásban joga van részt venni, és amely lehetővé teszi az ügy újbóli érdemi vizsgálatát – beleértve az új bizonyítékokat –, és amely az eredeti határozat megváltoztatásához vezethet;
 - valamint
 - tájékoztatni fogják arról, hogy milyen határidőn belül kérhet perújítást vagy fellebbezhet, amint arra a vonatkozó európai elfogatóparancs utalást tartalmaz.
- (2) Amennyiben az európai elfogatóparancsot szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából bocsátják ki az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott feltételek szerint, és az érintett személy előzőleg nem kapott hivatalos tájékoztatást arról, hogy büntetőeljárás folyik ellene, akkor az adott személy az európai elfogatóparancs tartalmáról való tájékoztatása alkalmával kérheti, hogy átadását megelőzően bocsássák rendelkezésére az ítélet egy példányát. Amint tudomást szerez erről a kérésről, a kibocsátó hatóság a végrehajtó hatóság közvetítésével eljuttatja a keresett személynek az ítélet egy példányát. A keresett személy kérése nem késleltetheti sem az átadási eljárást, sem az európai elfogatóparancs végrehajtására vonatkozó határozatot. Az ítéletnek az érintett rendelkezésére bocsátása kizárólag tájékoztatási célt szolgál; nem tekinthető az ítélet hivatalos kézbesítésének, és nem befolyásolhatja a perújítási vagy fellebbezési eljárás kérelmezésére nyitva álló határidőket.

(3) Amennyiben a személyt az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott feltételek szerint adják át, és perújítási kérelmet vagy fellebbezést nyújtott be, a perújítási vagy fellebbezési tárgyalásra váró személynek az ezen eljárások lezárásáig tartó fogva tartását rendszeresen, vagy az érintett személy kérelmére felül kell vizsgálni a kibocsátó tagállam jogával összhangban. E felülvizsgálatnak magában kell foglalnia különösen a szabadságelvonás felfüggesztésének vagy félbeszakításának a lehetőségét. A perújítási vagy fellebbezési eljárást az átadás után kellő időben kell megindítani.

5. cikk

A kibocsátó tagállam által egyedi esetekben nyújtandó garanciák

Az európai elfogatóparancsnak a végrehajtó igazságügyi hatóság által történő végrehajtását a végrehajtó tagállam joga az alábbi feltételekhez kötheti:

1. [törölve]
2. ha az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló bűncselekmény életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetéssel büntethető vagy életfogytig tartó szabadságelvonással járó intézkedéssel fenyegetett, az elfogatóparancs végrehajtása ahhoz a feltételhez köthető, hogy a kibocsátó tagállam jogrendszere lehetővé teszi a kiszabott büntetésnek vagy intézkedésnek a büntetés vagy intézkedés végrehajtásának felfüggesztését célzó – kérelemre vagy legkésőbb 20 éven belül történő – felülvizsgálatát, vagy kegyelem alkalmazását, amelynek kérvényezésére az érintett személy a kibocsátó tagállam joga vagy gyakorlata szerint jogosult;
3. ha a személy, aki ellen az európai elfogatóparancsot büntetőeljárás lefolytatása céljából bocsátották ki, a végrehajtó tagállam állampolgára vagy lakosa, az átadás ahhoz a feltételhez köthető, hogy az érintett személyt – meghallgatása után – visszaszállítják a végrehajtó tagállamba, hogy ott töltsen le a kibocsátó tagállamban rá kiszabott szabadságvesztés-büntetést vagy szabadságelvonással járó intézkedést.

6. cikk

Az illetékes igazságügyi hatóságok meghatározása

- (1) Kibocsátó igazságügyi hatóság a kibocsátó tagállamnak az az igazságügyi hatósága, amely ezen állam joga szerint az európai elfogatóparancs kibocsátására illetékes.
- (2) Végrehajtó igazságügyi hatóság a végrehajtó tagállamnak az az igazságügyi hatósága, amely ezen állam joga szerint az európai elfogatóparancs végrehajtására illetékes.
- (3) A tagállamok mindegyike tájékoztatja a Tanács Főtitkárságát a joga szerinti illetékes igazságügyi hatóságról.

7. cikk

A központi hatóság részvétele

- (1) Az illetékes igazságügyi hatóságok támogatására minden tagállam kijelölhet egy vagy – ha jogrendszere úgy rendelkezik – több központi hatóságot.
- (2) A tagállam, ha ez igazságszolgáltatási rendszere felépítése következtében szükséges, központi hatóságát (hatóságait) bízhatja meg az európai elfogatóparancsok hatósági továbbításával és fogadásával, továbbá az ezekkel kapcsolatos minden egyéb hivatalos levelezéssel.

Az a tagállam, amely élni kíván az e cikkben biztosított lehetőségekkel, a Tanács Főtitkárságához eljuttatja az általa kijelölt központi hatóságra vagy központi hatóságokra vonatkozó nyilatkozatokat. Ez a nyilatkozat a kibocsátó tagállam minden hatóságára kötelező.

8. cikk

Az európai elfogatóparancs tartalma és formája

- (1) Az európai elfogatóparancs, a mellékletben szereplő formanyomtatványnak megfelelően az alábbi információkat tartalmazza:
 - a) a keresett személy személyazonossága és állampolgársága;
 - b) a kibocsátó igazságügyi hatóság megnevezése, címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail címe;
 - c) annak tanúsítása, hogy az 1. és 2. cikk szerinti végrehajtható ítélet, elfogatóparancs vagy más, azonos joghatállyal bíró végrehajtható bírósági határozat áll rendelkezésre;

- d) a bűncselekmény jellege és jogi minősítése, különösen figyelemmel a 2. cikkre;
- e) a bűncselekmény elkövetése körülményeinek ismertetése, ezen belül az időpont, a hely és a keresett személy bűncselekményben való részvételének módja;
- f) jogerős ítélet esetén a kiszabott büntetés, illetve a bűncselekményre a kibocsátó tagállam joga szerint előírt büntetési tétel;
- g) ha lehetséges, a bűncselekmény egyéb következményei.

(2) Az európai elfogatóparancsot le kell fordítani a végrehajtó tagállam hivatalos nyelvére vagy hivatalos nyelveinek egyikére. E kerethatározat elfogadásakor vagy egy későbbi időpontban a Tanács Főtitkárságánál letétbe helyezett nyilatkozatban bármely tagállam kijelentheti, hogy elfogadja az Európai Közösségek intézményeinek egy vagy több más hivatalos nyelvén készült fordítást is.

2. FEJEZET

Átadási eljárás

9. cikk

Az európai elfogatóparancs továbbítása

(1) Ha a keresett személy tartózkodási helye ismert, a kibocsátó igazságügyi hatóság az európai elfogatóparancsot közvetlenül továbbíthatja a végrehajtó igazságügyi hatóságnak.

(2) A kibocsátó igazságügyi hatóság minden esetben határozhat úgy, hogy a keresett személyre nézve a Schengeni Információs Rendszerben (SIS) figyelmeztető jelzést ad ki.

(3) Az ilyen figyelmeztető jelzést a közös államhatárokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről 1985. június 14-i schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló 1990. június 19-i egyezmény 95. cikke rendelkezéseinek megfelelően adják ki. A Schengeni Információs Rendszerben kiadott figyelmeztető jelzés, amelyhez csatolják a 8. cikk (1) bekezdésében előírt adatokat, egyenértékű az európai elfogatóparancssal.

Amíg a SIS alkalmassá válik a 8. cikkben leírt összes információ továbbítására, a figyelmeztető jelzés az európai elfogatóparancssal átmenetileg egyenértékű mindaddig, amíg az eredeti megfelelő formában meg nem érkezik a végrehajtó igazságügyi hatósághoz.

10. cikk

Az európai elfogatóparancs továbbításának módja

(1) Ha a kibocsátó igazságügyi hatóság számára nem ismert az illetékes végrehajtó igazságügyi hatóság, akkor elvégzi a szükséges kutatást – különösen az Európai Igazságügyi Hálózat⁽⁹⁾ kapcsolattartási pontjain keresztül –, hogy a végrehajtó tagállamtól megszerezze ezt az információt.

(2) Ha a kibocsátó igazságügyi hatóság azt kívánja, a továbbítás az Európai Igazságügyi Hálózat biztonságos távközlési rendszerén keresztül is történhet.

(3) Ha nincs lehetőség a SIS igénybevételére, a kibocsátó igazságügyi hatóság az európai elfogatóparancs továbbításához igénybe veheti az Interpol szolgálatait is.

(4) A kibocsátó igazságügyi hatóság bármely olyan biztonságos eszközzel továbbíthatja az európai elfogatóparancsot, amely alkalmas írásbeli változat készítésére azzal a feltétellel, hogy hitelességének megállapítása a végrehajtó tagállam számára lehetséges legyen.

(5) Az európai elfogatóparancs végrehajtásához szükséges bármilyen irat továbbításával vagy hitelességével kapcsolatos összes nehézséget az érintett igazságügyi hatóságok közvetlenül, vagy adott esetben a tagállamok központi hatóságainak bevonásával hárítják el.

(6) Ha az a hatóság, amelyhez az európai elfogatóparancsot megérkezik, nem illetékes annak alapján eljárni, hivatalból továbbítja az európai elfogatóparancsot tagállamának illetékes hatóságához, és erről tájékoztatja a kibocsátó igazságügyi hatóságot.

⁽⁹⁾ A Tanács 98/428/IB együttes fellépése (1998. június 29.) az Európai Igazságügyi Hálózat létrehozásáról (HL L 191., 1998.7.7., 4. o.).

11. cikk

A keresett személy jogai

(1) Ha egy keresett személyt elfognak, az illetékes végrehajtó igazságügyi hatóság nemzeti jogával összhangban tájékoztatja ezt a személyt az európai elfogatóparancsról és annak tartalmáról, valamint arról is, hogy beleegyezhet a kibocsátó igazságügyi hatóságnak történő átadásába.

(2) Az európai elfogatóparancs végrehajtása érdekében elfogott keresett személynek jogában áll, hogy a végrehajtó tagállam nemzeti joga szerint védőt és tolmácsot vegyen igénybe.

12. cikk

A személy fogva tartása

Ha egy személyt európai elfogatóparancs alapján fognak el, a végrehajtó igazságügyi hatóság dönt arról, hogy a keresett személyt a végrehajtó tagállam jogával összhangban továbbra is fogva tartják-e. A végrehajtó tagállam belső jogának megfelelően a személyt ideiglenesen bármikor szabadon lehet bocsátani, feltéve, hogy ezen tagállam illetékes hatósága minden szükségesnek ítélt intézkedést megtesz a keresett személy szökésének megakadályozása érdekében.

13. cikk

Beleegyezés az átadásba

(1) Ha az elfogott személy előadja, hogy az átadásába beleegyezik, e beleegyezéséről, és ha szükséges, a 27. cikk (2) bekezdésében említett specialitás szabálya alkalmazásának jogáról való kifejezett lemondásról a végrehajtó igazságügyi hatóság előtt, a végrehajtó tagállam belső jogával összhangban kell nyilatkoznia.

(2) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a beleegyezés és adott esetben az (1) bekezdésben említett lemondás olyan feltételek között történjen, amelyekből kitűnik, hogy az érintett személy önkéntesen és a következmények teljes tudatában tette meg nyilatkozatát. E célból a keresett személynek jogában áll védőt igénybe venni.

(3) A beleegyezést és adott esetben az (1) bekezdésben említett lemondást a végrehajtó tagállam belső jogában előírt eljárásnak megfelelően hivatalosan jegyzőkönyvbe veszik.

(4) A beleegyezés elvben nem vonható vissza. Bármely tagállam előírhatja, hogy a beleegyezés, és adott esetben a lemondás, a belső joga szerint alkalmazandó szabályokkal összhangban visszavonható. Ebben az esetben a beleegyezés dátuma és visszavonásának dátuma közötti időszakot a 17. cikkben meghatározott határidők számításakor nem veszik figyelembe. Az a tagállam, amely élni kíván ezzel a lehetőséggel, e kerethatározat elfogadásakor tájékoztatja erről a Tanács Főtitkárságát, és közli azokat a szabályokat, amelyek szerint a beleegyezés visszavonható, valamint azok esetleges módosításait.

14. cikk

A keresett személy kihallgatása

Ha az elfogott személy nem egyezik bele a 13. cikk szerinti átadásába, joga van ahhoz, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság a végrehajtó tagállam nemzeti joga szerint kihallgassa.

15. cikk

Határozat az átadásról

(1) Az érintett személy átadásáról az e kerethatározatban előírt határidőkön belül és feltételek mellett a végrehajtó igazságügyi hatóság határoz.

(2) Ha a végrehajtó igazságügyi hatóság úgy ítéli meg, hogy a kibocsátó tagállam által közölt információk nem elégségesek ahhoz, hogy az átadás kérdésében határozzon, kéri, hogy a szükséges kiegészítő információkat, különösen a 3–5. cikkekre, valamint a 8. cikkekre tekintettel, soron kívül bocsássák a rendelkezésére, és a 17. cikkben előírt határidők betartását szem előtt tartva határidőt szabhat ezek kézhezvételére.

(3) A kibocsátó igazságügyi hatóság bármilyen további hasznos információt bármikor megküldhet a végrehajtó igazságügyi hatóságnak.

16. cikk

Határozat több megkeresés esetén

- (1) Ha egyazon személy ellen két vagy több tagállam bocsátott ki európai elfogatóparancsot, a végrehajtó igazságügyi hatóság az összes körülmény mérlegelésével dönti el, hogy melyik európai elfogatóparancsot hajtja végre; ezen körülmények közé tartozik különösen a bűncselekmény súlya és elkövetési helye, az európai elfogatóparancsok kibocsátásának időpontja, valamint az, hogy az elfogatóparancsot büntetőeljárás lefolytatása vagy szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából bocsátották-e ki.
- (2) A végrehajtó igazságügyi hatóság az (1) bekezdésben említett határozathoz kikérheti az Eurojust ⁽¹⁰⁾ véleményét.
- (3) Amennyiben egy európai elfogatóparancs és egy harmadik ország kiadatási kérelme ütközik, a végrehajtó tagállam illetékes hatósága az összes körülmény, különösen az (1) bekezdésben és az alkalmazandó egyezményben vagy megállapodásban foglalt feltételek mérlegelésével dönti el, hogy az európai elfogatóparancsnak vagy a kiadatási kérelemnek ad-e elsőbbséget.
- (4) Ez a cikk nem érinti a tagállamoknak a Nemzetközi Büntetőbíróság alapokmányából eredő kötelezettségeit.

17. cikk

Az európai elfogatóparancs végrehajtására irányadó határidők és szabályok

- (1) Az európai elfogatóparancsot soron kívül intézik és hajtják végre.
- (2) Amennyiben a keresett személy beleegyezik átadásába, az európai elfogatóparancs végrehajtásáról szóló végleges határozatot a beleegyezést követő 10 napon belül kell meghozni.
- (3) Egyéb esetekben az európai elfogatóparancs végrehajtásáról szóló végleges határozatot a keresett személy elfogását követő 60 napon belül kell meghozni.
- (4) Ha egyedi esetekben az európai elfogatóparancs a (2) vagy a (3) bekezdésben előírt határidőn belül nem hajtható végre, a végrehajtó igazságügyi hatóság a késedelem okainak közlése mellett haladéktalanul tájékoztatja erről a kibocsátó igazságügyi hatóságot. Ilyen esetekben a határidő további 30 nappal meghosszabbítható.
- (5) Mindaddig, amíg a végrehajtó igazságügyi hatóság az európai elfogatóparancs végrehajtásáról nem hozta meg végleges határozatát, gondoskodik arról, hogy a személy tényleges átadásához szükséges lényeges feltételek továbbra is biztosítva legyenek.
- (6) Az európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadását indokolni kell.
- (7) Ha kivételes körülmények folytán egy tagállam nem tudja betartani az e cikkben előírt határidőket, a késedelem okainak közlése mellett tájékoztatja erről az Eurojustot. Az a tagállam továbbá, amely egy másik tagállam részéről az európai elfogatóparancsok végrehajtásában ismételt késedelmet tapasztal, e kerethatározat végrehajtásának tagállami szintű értékelése céljából tájékoztatja erről a Tanácsot.

18. cikk

A határozat meghozatala előtti állapot

- (1) Ha az európai elfogatóparancsot büntetőeljárás lefolytatása céljából bocsátották ki, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak hozzá kell járulnia, hogy:
- a) a keresett személyt a 19. cikk szerint kihallgassák; vagy
- b) a keresett személyt ideiglenesen átadják.
- (2) Az ideiglenes átadás feltételeit és időtartamát a kibocsátó és a végrehajtó igazságügyi hatóság közötti kölcsönös megállapodásban határozzák meg.
- (3) Ideiglenes átadás esetén az érintett személynek lehetővé kell tenni, hogy visszatérjen a végrehajtó tagállamba, és ott részt vegyen az őt érintő, az átadási eljárás keretében folytatott bírósági tárgyalásokon.

⁽¹⁰⁾ A Tanács 2002/187/IB határozata (2002. február 28.) az Eurojust létrehozásáról a súlyos bűncselekmények elleni küzdelem megerősítése céljából (HL L 63., 2002.3.6., 1. o.).

19. cikk

A személy kihallgatása a határozat meghozatala előtt

- (1) A keresett személyt igazságügyi hatóság hallgatja ki egy, a megkereső bíróság tagállamának joga szerint kijelölt másik személy segítségével.
- (2) A keresett személyt a végrehajtó tagállam jogának, valamint a kibocsátó és a végrehajtó igazságügyi hatóság közötti közös megállapodásban meghatározott feltételeknek megfelelően hallgatják ki.
- (3) E cikk és a meghatározott feltételek szabályszerű alkalmazásának biztosítása érdekében az illetékes végrehajtó igazságügyi hatóság megbízhatja tagállamának egy másik igazságügyi hatóságát, hogy vegyen részt a keresett személy kihallgatásában.

20. cikk

Kiváltságok és mentességek

- (1) Ha a keresett személyt kiváltság, vagy a joghatóság, illetve a végrehajtás alóli mentesség illeti meg a végrehajtó tagállamban, a 17. cikkben említett határidők csak akkor kezdődnek meg és attól a naptól számítandók, amelyen a végrehajtó igazságügyi hatóság tájékoztatást kap a kiváltság vagy a mentesség felfüggesztésének tényéről.

A végrehajtó tagállam gondoskodik arról, hogy a tényleges átadás lényeges feltételei biztosítottak legyenek, amint a személyt ilyen kiváltság vagy a mentesség többé nem illeti meg.

- (2) Amennyiben a kiváltság vagy a mentesség felfüggesztése a végrehajtó tagállam valamelyik hatóságának hatáskörébe tartozik, a végrehajtó igazságügyi hatóság haladéktalanul ilyen irányú megkereséssel fordul hozzá. Amennyiben a kiváltság vagy mentesség felfüggesztése egy másik állam vagy valamely nemzetközi szervezet hatáskörébe tartozik, az ilyen irányú megkeresést a kibocsátó igazságügyi hatóság terjeszti elő.

21. cikk

Versengő nemzetközi kötelezettségek

Ez a kerethatározat nem érinti a végrehajtó tagállam kötelezettségeit abban az esetben, ha a keresett személyt harmadik államból adták ki az adott tagállamnak, és ezt a személyt a kiadás alapjául szolgáló megállapodás specialitás szabályára vonatkozó rendelkezései védik. A végrehajtó tagállam minden szükséges intézkedést megtesz, hogy haladéktalanul beszerezze a keresett személyt kiadó harmadik állam hozzájárulását a személy átadásához az európai elfogatóparancsot kibocsátó tagállamnak. A 17. cikkben említett határidőket csak a specialitás szabálya alkalmazása megszűntének napjától kell számítani. A keresett személyt kiadó állam határozatának meghozataláig a végrehajtó tagállam gondoskodik arról, hogy a tényleges átadás lényeges feltételei továbbra is biztosítottak legyenek.

22. cikk

Értesítés a határozatról

A végrehajtó igazságügyi hatóság haladéktalanul értesíti a kibocsátó igazságügyi hatóságot az európai elfogatóparancsban foglalt megkeresés teljesítésére vagy megtagadására vonatkozó határozatáról.

23. cikk

A személy átadásának határideje

- (1) A keresett személyt a lehető leghamarabb – az érintett hatóságok megállapodása szerinti időpontban – átadják.
- (2) A személyt legkésőbb az európai elfogatóparancs végrehajtásáról szóló végleges határozatot követő 10 napon belül át kell adni.
- (3) Ha a keresett személy átadása a (2) bekezdésben előírt határidőn belül a tagállamok bármelyikének hatókörén kívül eső elháríthatatlan akadály miatt nem lehetséges, a végrehajtó és a kibocsátó igazságügyi hatóság haladéktalanul felveszi a kapcsolatot és új átadási időpontban egyeznek meg. Ebben az esetben az átadásra az e megállapodás szerinti új időpontot követő 10 napon belül kerül sor.

(4) Az átadás kivételesen ideiglenesen felfüggeszthető súlyos emberiességi okokból, például akkor, ha megalapozottan feltételezhető, hogy a végrehajtása nyilvánvalóan veszélyeztetné a keresett személy életét vagy egészségét. Az európai elfogatóparancsot végre kell hajtani, amint ezek az okok megszűntek. A végrehajtó igazságügyi hatóság erről haladéktalanul tájékoztatja a kibocsátó igazságügyi hatóságot, és új átadási időpontban egyeznek meg. Ebben az esetben az átadásra az e megállapodás szerinti új időpontot követő 10 napon belül kerül sor.

(5) Ha az érintett személy a (2)–(4) bekezdésben említett határidők lejárta után még mindig fogva van, szabadon kell bocsátani.

24. cikk

Elhalasztott vagy feltételes átadás

(1) A végrehajtó igazságügyi hatóság, miután határozott az európai elfogatóparancs végrehajtásáról, elhalaszthatja a keresett személy átadását annak érdekében, hogy ellene a végrehajtó tagállamban a büntetőeljárást lefolytathassák, illetve – ha már elítélték – hogy a végrehajtó tagállamban az európai elfogatóparancsban említett cselekménytől eltérő egyéb cselekménye miatt kiszabott büntetését letölthesse.

(2) Az átadás elhalasztása helyett a végrehajtó igazságügyi hatóság – a végrehajtó és a kibocsátó igazságügyi hatóság közötti közös megállapodásban meghatározott feltételek szerint – ideiglenesen átadhatja a keresett személyt a kibocsátó igazságügyi hatóságnak. A megállapodást írásban kötik meg, és a feltételek a kibocsátó tagállam összes hatóságára kötelezőek.

25. cikk

Átszállítás

(1) Minden tagállam –, kivéve, ha a megtagadás lehetőségével él olyan esetekben, amikor állampolgárának vagy lakosának az átszállítását kéri szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából – engedélyezi, hogy a keresett személyt területén átadás céljából átszállítsák, feltéve, hogy tájékoztatást kapott az alábbiakról:

- a) annak a személynek a személyazonossága és állampolgársága, aki ellen az európai elfogatóparancsot kibocsátották;
- b) európai elfogatóparancs megléte;
- c) a bűncselekmény jellege és jogi minősítése;
- d) a bűncselekmény körülményeinek ismertetése, ideértve annak időpontját és helyét is.

Amennyiben a személy, aki ellen büntetőeljárás lefolytatása céljából az európai elfogatóparancsot kibocsátották, az átszállításban érintett tagállam állampolgára vagy lakosa, az átszállítás ahhoz a feltételhez köthető, hogy a személyt kihallgatása után visszaszállítják ennek a tagállamnak, annak érdekében, hogy a kibocsátó tagállamban ellene kiszabott szabadságvesztés-büntetést vagy szabadságelvonással járó intézkedést ott töltsen le.

(2) Minden tagállam kijelöli az átszállítás iránti megkeresések és a szükséges iratok, valamint az átszállítási kérelmekkel kapcsolatos bármely egyéb hivatalos levelezés átvételére illetékes hatóságot. A tagállamok a kijelölt hatóság nevét közlik a Tanács Főtitkárságával.

(3) Az átszállítás iránti megkeresés és az (1) bekezdésben felsorolt információk a (2) bekezdés szerint kijelölt hatósághoz bármilyen, írásbeli változat készítésére alkalmas eszközzel továbbíthatók. Az átszállításban érintett tagállam ugyanilyen módon közli határozatát.

(4) E kerethatározat nem alkalmazandó azon légi úton történő átszállítások esetén, ahol nem terveznek közbenő leszállást. Ha azonban nem tervezett leszállásra kerül sor, a kibocsátó tagállam továbbítja a (2) bekezdés szerint kijelölt hatóság részére az (1) bekezdésben előírt információkat.

(5) Abban az esetben, ha az átszállítás olyan személyt érint, akit harmadik állam ad ki egy tagállamnak, e cikket értelemszerűen kell alkalmazni. Ebben az esetben különösen az „európai elfogatóparancs” kifejezés helyébe a „kiadatási kérelem” kifejezés lép.

3. FEJEZET

Az átadás joghatásai

26. cikk

A végrehajtó tagállamban töltött fogva tartás beszámítása

(1) A kibocsátó tagállam az európai elfogatóparancs végrehajtásából eredő fogva tartás teljes időtartamát beszámítja a kiszabott szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés következtében a kibocsátó tagállamban letöltendő szabadságvesztés teljes időtartamába.

(2) Évэгтт a végrehajtó igazságügyi hatóság vagy a 7. cikk szerint kijelölt központi hatóság az átadás időpontjában továbbítja a kibocsátó igazságügyi hatóságnak a keresett személy európai elfogatóparancs alapján történt fogva tartásának időtartamára vonatkozó minden információt.

27. cikk

Esetleges büntetőeljárás más bűncselekmények miatt

(1) Bármely tagállam értesítheti a Tanács Főtitkárságát arról, hogy más, ugyanilyen értelmű nyilatkozatot tett tagállamokkal fenntartott kapcsolataiban vélelmezi, hogy a hozzájárulásukat adták ahhoz, hogy egy személyt az átadása előtt elkövetett, az átadás alapjául szolgáló bűncselekménytől eltérő másik bűncselekmény miatt büntetőeljárást indítsanak ellene, elítéljenek, és szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából fogva tartsanak, amennyiben az adott esetben a végrehajtó igazságügyi hatóság az átadásról szóló határozatában másképpen nem rendelkezik.

(2) Az (1) és (3) bekezdésben említett esetek kivételével az átadott személy az átadása előtt elkövetett, az átadásának alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző egyéb bűncselekmény miatt nem indítható ellene büntetőeljárás, nem ítéltető el, és egyéb módon sem fosztható meg szabadságától.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazható az alábbi esetekben:

- a) ha a személy a végleges szabadon bocsátását követő 45 napon belül nem hagyja el annak a tagállamnak a területét, amelynek átadták, noha erre lehetősége lett volna, vagy elhagyása után visszatér oda;
- b) ha a bűncselekmény szabadságvesztés-büntetéssel nem büntethető vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel nem fenyegetett;
- c) ha a büntetőeljárás nem vezet a személyi szabadságot korlátozó intézkedés alkalmazására;
- d) ha a személyt szabadságelvonással nem járó büntetésnek vagy intézkedésnek, különösen pénzbüntetésnek vagy azt helyettesítő intézkedésnek vethetik alá, még akkor sem, ha a büntetés vagy intézkedés személyi szabadságának korlátozását eredményezheti;
- e) ha a személy – a 13. cikkel összhangban – beleegyezett átadásába, adott esetben egyidejűleg lemondott a specialitás szabályának alkalmazásáról;
- f) ha a személy átadása után, az átadását megelőzően elkövetett meghatározott cselekmények vonatkozásában kifejezetten lemondott a specialitás szabályának alkalmazásához fűződő jogáról. A lemondó nyilatkozatot a kibocsátó tagállam illetékes igazságügyi hatóságai előtt kell megtenni, és azt az adott állam belső jogának megfelelően kell jegyzőkönyvbe venni. A lemondó nyilatkozatot úgy kell megfogalmazni, hogy abból egyértelműen kitűnjön, hogy azt az érintett személy önként és az abból adódó következmények teljes tudatában tette. E célból a személynek jogában áll védőt igénybe venni;
- g) ha a személyt átadó végrehajtó igazságügyi hatóság a (4) bekezdéssel összhangban hozzájárulását adja.

(4) A hozzájárulás iránti kérelmet a 8. cikk (1) bekezdésében felsorolt információk és a 8. cikk (2) bekezdése szerinti fordítás kíséretében terjesztik elő a végrehajtó igazságügyi hatóságnak. A hozzájárulást meg kell adni, ha a bűncselekmény, amelyre vonatkozóan azt kéri, e kerethatározat rendelkezései szerint önmagában is átadási kötelezettséget von maga után. A hozzájárulást a 3. cikkben említett okok fennállása esetén meg kell tagadni, egyébként csak a 4. cikkben említett okok miatt tagadható meg. Az erre vonatkozó határozatot legkésőbb a kérelem kézhezvételét követő 30 napon belül hozzák meg.

Az 5. cikkben említett esetekben a kibocsátó tagállamnak meg kell adnia az ott előírt biztosítékokat.

28. cikk

További átadás vagy kiadatás

(1) Bármely tagállam értesítheti a Tanács Főtitkárságát arról, hogy más, ugyanilyen értelmű nyilatkozatot tett tagállamokkal fenntartott kapcsolataiban vélelmezi, hogy a hozzájárulásukat adták ahhoz, hogy egy személyt – az átadása előtt elkövetett bűncselekményre tekintettel kibocsátott európai elfogatóparancs alapján – más tagállamnak átadjanak, mint a végrehajtó tagállam, amennyiben az adott esetben a végrehajtó igazságügyi hatóság az átadásról szóló határozatában másképpen nem rendelkezik.

(2) Az európai elfogatóparancs alapján a kibocsátó tagállamnak átadott személy a végrehajtó tagállam hozzájárulása nélkül, az átadása előtt elkövetett bűncselekményre tekintettel kibocsátott európai elfogatóparancs alapján az alábbi esetekben átadható a végrehajtó tagállamon kívüli más tagállamnak:

- a) ha a keresett személy a végleges szabadon bocsátását követő 45 napon belül nem hagyja el annak a tagállamnak a területét, amelynek átadták, noha erre lehetősége lett volna, vagy elhagyása után visszatér oda;

- b) ha a keresett személy beleegyezik abba, hogy európai elfogatóparancs alapján a végrehajtó tagállamtól különböző másik tagállamnak átadják. A lemondó nyilatkozatot a kibocsátó tagállam illetékes igazságügyi hatóságai előtt kell megtenni, és azt az adott állam belső jogának megfelelően kell jegyzőkönyvbe venni. A lemondó nyilatkozatot úgy kell megfogalmazni, hogy abból egyértelműen kitűnjön, hogy azt az érintett személy önként és az abból adódó következmények teljes tudatában tette. E célból a személynek jogában áll védőt igénybe venni;
- c) ha a keresett személyre a 27. cikk (3) bekezdésének a), e), f) és g) pontja szerint nem vonatkozik a specialitás szabálya.
- (3) A végrehajtó igazságügyi hatóság az alábbi szabályok szerint járul hozzá a másik tagállamnak való átadáshoz:
- a) a hozzájárulás iránti kérelmet a 9. cikknek megfelelően, a 8. cikk (1) bekezdésében felsorolt információk és a 8. cikk (2) bekezdése szerinti fordítás kíséretében terjesztik elő;
- b) a hozzájárulást meg kell adni, ha az alapul szolgáló bűncselekmény e kerethatározat rendelkezései szerint önmagában is átadási kötelezettséget von maga után;
- c) a határozatot legkésőbb a kérelem beérkezését követő 30 napon belül hozzák meg;
- d) a hozzájárulást a 3. cikkben felsorolt okok fennállása esetén megtagadják, egyébként pedig csak a 4. cikkben említett okok miatt tagadható meg.

Az 5. cikkben említett esetekben a kibocsátó tagállamnak meg kell adnia az ott előírt biztosítékokat.

(4) Az (1) bekezdés ellenére az európai elfogatóparancs alapján átadott személy nem adható ki harmadik államnak azon tagállam illetékes hatóságának hozzájárulása nélkül, amely őt átadta. A hozzájárulást az adott tagállam a rá nézve kötelező egyezményekkel, valamint belső jogával összhangban adja meg.

29. cikk

Tárgyak átadása

- (1) A végrehajtó igazságügyi hatóság a kibocsátó igazságügyi hatóság kérelmére vagy hivatalból, belső jogával összhangban lefoglalja és átadja azokat a tárgyakat,
- a) amelyek bizonyítékként szolgálhatnak; vagy
- b) amelyeket a keresett személy a bűncselekmény eredményeként szerzett meg.
- (2) Az (1) bekezdésben említett tárgyakat akkor is adják át, ha az európai elfogatóparancsot a keresett személy halála vagy szökése miatt nem lehet végrehajtani.
- (3) Ha az (1) bekezdésben említett tárgyakat a végrehajtó tagállam területén le kell foglalni vagy el kell kobozni, e tagállam – ha a tárgyakra folyamatban lévő büntetőeljárásban szükség van – ideiglenesen visszatarthatja vagy a visszaszolgáltatás feltételével átadhatja azokat a kibocsátó tagállamnak.
- (4) A végrehajtó tagállamnak vagy harmadik személyeknek az (1) bekezdésben említett tárgyakra vonatkozó minden szerzett joga fennmarad. Ha ilyen jogok állnak fenn, a kibocsátó tagállam a büntetőeljárás befejeztével haladéktalanul és díjmentesen visszaszolgáltatja a tárgyakat a végrehajtó tagállamnak.

30. cikk

Költségek

- (1) Azokat a költségeket, amelyek a végrehajtó tagállam területén az európai elfogatóparancs végrehajtása során merülnek fel, e tagállam viseli.
- (2) Minden egyéb költséget a kibocsátó tagállam visel.

4. FEJEZET

Általános és záró rendelkezések

31. cikk

Más nemzetközi szerződésekhez való viszony

- (1) 2004. január 1-jétől – a tagállamok és harmadik államok viszonylatában történő alkalmazásuk sérelme nélkül – ez a kerethatározat lép a tagállamok közötti viszonylatban a kiadatás terén alkalmazandó alábbi egyezmények megfelelő rendelkezéseinek helyébe:
- a) az 1957. december 13-i európai kiadatási egyezmény, ennek 1975. október 15-i kiegészítő jegyzőkönyve, 1978. március 17-i második kiegészítő jegyzőkönyve, valamint a terrorizmus visszaszorításáról szóló, 1977. január 27-i európai egyezménynek a kiadatással kapcsolatos rendelkezései;

- b) az Európai Közösségek tagállamai közötti, a kiadási kérelmek továbbítási módszereinek egyszerűsítéséről és korszerűsítéséről szóló 1989. május 26-i megállapodás;
- c) az Európai Unió tagállamai közötti egyszerűsített kiadási eljárásról szóló 1995. március 10-i egyezmény;
- d) az Európai Unió tagállamai közötti kiadatásról szóló 1996. szeptember 27-i egyezmény;
- e) a közös államhatárokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i schengeni megállapodás végrehajtásáról szóló 1990. június 19-i egyezmény III. címének IV. fejezete.

(2) A tagállamok az e kerethatározat elfogadásakor hatályban lévő két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy megegyezéseket továbbra is alkalmazhatják, amennyiben ezek lehetővé teszik e kerethatározat céljainak kiterjesztését vagy kibővítését, és hozzájárulnak az olyan személyek átadásával kapcsolatos eljárások további egyszerűsítéséhez és megkönnyítéséhez, akik ellen európai elfogatóparancsot adtak ki.

A tagállamok e kerethatározat hatálybalépését követően két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy megegyezéseket köthetnek, amennyiben ezek lehetővé teszik e kerethatározat rendelkezéseinek kiterjesztését vagy kibővítését, és hozzájárulnak az olyan személyek átadásával kapcsolatos eljárások további egyszerűsítéséhez és megkönnyítéséhez, akik ellen európai elfogatóparancsot adtak ki, különösen ha azok a 17. cikkben előírt határidőknél rövidebb határidőket határoznak meg, a 2. cikk (2) bekezdésében megállapított bűncselekmények listáját bővítik, a megtagadás 3. és 4. cikkben rögzített okait tovább szűkítik, vagy a 2. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott küszöböt leszállítják.

A második albekezdésben említett megállapodások és megegyezések semmiképpen sem érinthetik hátrányosan az olyan tagállamokkal fennálló kapcsolatokat, amelyek ezeknek nem részesei.

A tagállamok az e kerethatározat hatálybalépését követő három hónapon belül értesítik a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az első albekezdésben említett meglévő megállapodások és megegyezések közül melyeket kívánják továbbra is alkalmazni.

A tagállamok az aláírást követő három hónapon belül értesítik a Tanácsot és a Bizottságot a második albekezdésben említett minden új megállapodásról vagy megegyezésről.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett egyezmények vagy megállapodások olyan tagállamok területére vagy olyan területekre alkalmazandók, amelyek külkapcsolataiért olyan tagállam felel, amelyre ez a kerethatározat nem alkalmazható, az ezen területek és a többi tagállam közötti kapcsolatokra változatlanul ezek a nemzetközi szerződések irányadók.

32. cikk

Átmeneti rendelkezés

A 2004. január 1. előtt kézhez vett kiadási kérelmeket továbbra is a kiadás terén meglévő nemzetközi szerződések szabályozzák. Az ezen időpont után érkező kérelmekre nézve a tagállamok által e kerethatározat szerint elfogadott szabályok az irányadók. Az egyes tagállamok azonban e kerethatározat elfogadásakor nyilatkozhatnak úgy, hogy végrehajtó tagállamként továbbra is a 2004. január 1. előtt alkalmazandó kiadási rendszer szerint járnak el az általuk meghatározott időpont előtt elkövetett cselekményekre vonatkozó megkeresésekkel kapcsolatban. Ez nem lehet 2002. augusztus 7-nél későbbi időpont. A fent említett nyilatkozatot az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában közzé kell tenni. A nyilatkozat bármikor visszavonható.

33. cikk

Ausztriára és Gibraltárra vonatkozó rendelkezések

(1) Amíg Ausztria nem módosítja az „Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz” 12. cikkének (1) bekezdését, de legkésőbb 2008. december 31-ig, végrehajtó igazságügyi hatóságai számára engedélyezheti európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadását, ha a keresett személy osztrák állampolgár és ha az európai elfogatóparancs alapjául szolgáló cselekmény az osztrák jog szerint nem büntethető.

(2) Ezt a kerethatározatot Gibraltárra is alkalmazni kell.

34. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy e kerethatározatnak 2003. december 31-ig megfeleljenek.

(2) A tagállamok eljuttatják a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak azoknak a rendelkezéseknek a szövegét, amelyekkel az e kerethatározatból fakadó kötelezettségeket belső jogukba átültették. Ennek során az egyes tagállamok jelezhetik, hogy haladéktalanul alkalmazzák e kerethatározatot azoknak a tagállamoknak a viszonylatában, amelyek ugyanilyen közlést tettek.

A Tanács Főtitkársága közli a tagállamokkal és a Bizottsággal a 7. cikk (2) bekezdése, a 8. cikk (2) bekezdése, a 13. cikk (4) bekezdése és a 25. cikk (2) bekezdése szerint hozzá beérkezett információkat. A Tanács Főtitkársága az információkat az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában is közzéteszi.

(3) A Bizottság a Tanács Főtitkársága által közölt információk alapján legkésőbb 2004. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e kerethatározat alkalmazásáról, szükség esetén jogalkotási javaslatok kíséretében.

(4) A Tanács 2003 második felében felülvizsgálja különösen e kerethatározat rendelkezéseinek a tagállamok részéről történő gyakorlati alkalmazását, valamint a Schengeni Információs Rendszer működését.

35. cikk

Hatálybalépés

Ez a kerethatározat az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Luxembourgban, 2002. június 13-án.

a Tanács részéről

az elnök

M. RAJOY BREY

II. MELLÉKLET

Az EEP-kerethatározat mellékletében szereplő EEP-FORMANYOMTATVÁNY

EURÓPAI ELFOGATÓPARANCS ⁽¹⁾

Ezt a parancsot az illetékes igazságügyi hatóság bocsátotta ki. Kérem, hogy az alább megnevezett személyt büntetőeljárás lefolytatása vagy szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából fogják el és adják át.

a) A keresett személy személyazonosságával kapcsolatos információk:

Név:

Utónév (utónevek):

Leánykori név, ha van:

Álnevek vagy felvett nevek, ha ilyenek vannak:

Nem:

Állampolgárság:

Születési idő:

Születési hely:

Lakhely és/vagy ismert cím:

A keresett személy által beszélt nyelv(ek) (ha ismert):

A keresett személy különös ismertetőjelei/leírása:

A keresett személy fényképe és ujjlenyomatai, ha rendelkezésre állnak és továbbíthatók, vagy annak a személynek a kapcsolatfelvételi adatai, akivel az ilyen információk vagy egy DNS-profil megszerzése érdekében fel kell venni a kapcsolatot (amennyiben ezek az adatok rendelkezésre állnak és továbbíthatóak, de azokat nem mellékeltek)

b) Az elfogatóparancs alapjául szolgáló határozat:

1. Elfogatóparancs vagy azonos joghatályú bírósági határozat:

Típus:

2. Végrehajtható ítélet:

Ügyiratszám:

⁽¹⁾ Ezt az elfogatóparancsot – ha ismert, hogy mely államról van szó – a végrehajtó tagállam valamely hivatalos nyelvén vagy az ezen állam által elfogadott valamely nyelven kell kibocsátani, illetve egy ilyen nyelvre kell lefordítani.

c) A büntetés tartamára vonatkozó adatok:

1. A bűncselekmény(ek) esetén kiszabható szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés maximális tartama:

.....

2. A kiszabott szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés tartama:

.....

A még letöltendő büntetés időtartama:

.....

d) Jelezze, hogy az érintett személyesen jelen volt-e a határozat meghozatalát eredményező tárgyaláson:

1. ☐ Igen, az érintett személyesen jelen volt a határozat meghozatalát eredményező tárgyaláson.

2. ☐ Nem, az érintett nem volt jelen személyesen a határozat meghozatalát eredményező tárgyaláson.

3. Amennyiben megjelölte a 2. pontot, adja meg az alábbiak valamelyikének fennállását:

- 3.1a. ☐ az érintettet személyesen idézték ... -án/-én (év/hónap/nap), és ily módon tájékoztatták annak a tárgyalásnak a kitűzött időpontjáról és helyéről, amely a határozat meghozatalához vezetett, és tájékoztatták arról, hogy a határozat meghozatalára meg nem jelenése esetén is sor kerülhet;

VAGY

- 3.1b. ☐ az érintettet nem idézték személyesen, de más módon ténylegesen hivatalos tájékoztatást kapott annak a tárgyalásnak a kitűzött időpontjára és helyére vonatkozóan, amely a határozat meghozatalához vezetett, mégpedig oly módon, hogy egyértelműen megállapítást nyert, hogy a kitűzött tárgyalásról tudomást szerzett, és tájékoztatták arról, hogy a határozat meghozatalára meg nem jelenése esetén is sor kerülhet;

VAGY

- 3.2. ☐ az érintett személy a kitűzött tárgyalás ismeretében meghatalmazta vagy az általa választott, vagy az állam által kirendelt jogi képviselőt arra, hogy a tárgyalás során a védelmét ellássa, és az említett jogi képviselő ténylegesen ellátta az érintett személy védelmét a tárgyaláson;

VAGY

- 3.3. ☐ a határozatot ... -án/-én (év/hónap/nap) személyesen kézbesítették az érintett személynek, és kifejezetten tájékoztatták őt a perújításhoz vagy fellebbezéshez való jogáról, amely eljárásban joga van részt venni, és amely lehetővé teszi az ügy újbóli érdemi vizsgálatát – beleértve az új bizonyítékokat –, és amely az eredeti határozat megváltoztatásához vezethet, valamint

- ☐ az érintett egyértelműen kijelentette, hogy nem vitatja a határozatot,

VAGY

- ☐ a megállapított határidőn belül nem kért perújítást vagy nem fellebbezett;

VAGY

- 3.4. ☐ a határozatot személyesen nem kézbesítették az érintett személynek, de

— a határozatot az érintettnek az átadást követően haladéktalanul, személyesen kézbesíteni fogják, valamint

— az érintettet a határozat kézbesítésekor kifejezetten tájékoztatják a perújításhoz vagy fellebbezéshez való jogáról, amely eljárásban joga van részt venni, és amely lehetővé teszi az ügy újbóli érdemi vizsgálatát – beleértve az új bizonyítékokat –, és amely az eredeti határozat megváltoztatásához vezethet, valamint

— az érintettet tájékoztatják arról, hogy milyen határidőn belül kérhet perújítást vagy fellebbezhet, amely ... nap.

4. Amennyiben megjelölte a fenti 3.1b., 3.2. vagy 3.3. pontot, adjon tájékoztatást az adott feltétel teljesülésének módjáról:

.....

e) Bűncselekmények:

Ez az elfogatóparancs összesen: bűncselekményre vonatkozik.

A bűncselekmény(ek) elkövetési körülményeinek leírása, ezen belül annak (azoknak) időpontja, az elkövetés helye és a keresett személy részvételének módja a bűncselekmény(ek)ben:

.....

.....

.....

A bűncselekmény(ek) jellege és jogi minősítése, valamint az alkalmazandó törvényi rendelkezés/jogszabály:

.....

.....

.....

.....

I. Adott esetben jelöljön meg az alábbi – a kibocsátó tagállam joga szerint meghatározott – bűncselekmények között egyet vagy többet, amely büntetési tételének felső határa a kibocsátó tagállamban legalább háromévi szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés:

- ☐ bűnszervezetben való részvétel;
- ☐ terrorizmus;
- ☐ emberkereskedelem;
- ☐ gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia;
- ☐ kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme;
- ☐ fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme;
- ☐ korrupció;
- ☐ csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is;
- ☐ bűncselekményekből származó jövedelmek tisztára mosása;
- ☐ pénzhamisítás, ideértve az euro hamisítását is,
- ☐ számítógépes bűnözés;
- ☐ környezettel kapcsolatos bűncselekmények, ideértve a veszélyeztetett állatfajok és a veszélyeztetett növényfajok és növényfajták tiltott kereskedelmét is;
- ☐ segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz;
- ☐ szándékos emberölés, súlyos testi sértés;
- ☐ emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme;
- ☐ emberrablás, személyi szabadságtól való jogellenes megfosztás és túszsejtés,
- ☐ rasszizmus és idegengyűlölet;
- ☐ szervezett lopás vagy fegyveres rablás;
- ☐ kulturális javak – ideértve régiségeket és műtárgyakat is – tiltott kereskedelme;
- ☐ csalás;
- ☐ zsarolás és védelmi pénz szedése;
- ☐ termékhamisítás és iparjogvédelmi jog megsértése;
- ☐ hivatalos okmányok hamisítása és azzal való kereskedés,
- ☐ fizetőeszközök hamisítása;
- ☐ hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme;

- ☐ nukleáris és radioaktív anyagok tiltott kereskedelme;
- ☐ lopott gépjárművek kereskedelme;
- ☐ erőszakos közöszlész;
- ☐ gyújtogatás;
- ☐ a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények;
- ☐ repülőgép/hajó hatalomba kerítése;
- ☐ szabotázs.

II. A fenti I. szakaszban nem említett bűncselekmény(ek) teljeskörű ismertetése:

.....

.....

f) Az ügyre vonatkozó egyéb lényeges körülmények (nem kötelező információk):

(Megjegyzés: ide tartozhatnak a területenkívüliséggel, az elévülés megszűnésével és a bűncselekmény egyéb következményeivel kapcsolatos megjegyzések.)

.....

.....

g) Ez az elfogatóparancs az olyan tárgyak lefoglalására és átadására is kiterjed, amelyek bizonyítékként szolgálhatnak.

Ez az elfogatóparancs az olyan tárgyak lefoglalására és átadására is kiterjed, amelyeket a keresett személy a bűncselekmény eredményeképpen szerzett meg:

Tárgy leírása (és helye) (ha ismert):

.....

.....

.....

h) A bűncselekmény(ek), amelyek ezen elfogatóparancs kibocsátásának alapjául szolgáltak, életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetéssel vagy életfogytig tartó szabadságelvonással járó intézkedéssel büntethetők/életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetés vagy

— a kibocsátó tagállam jogrendszere lehetőséget ad a kiszabott büntetés vagy intézkedés felülvizsgálatára – kérelemre vagy legkésőbb 20 év elteltével – a büntetés vagy intézkedés végrehajtásának felfüggesztése céljából,

illetve

— a kibocsátó tagállam jogrendszere lehetőséget ad kegyelem alkalmazására, amelyre a személy a kibocsátó tagállam joga vagy gyakorlata szerint jogosult, és amely a büntetés vagy intézkedés végrehajtásának megszüntetését célozza.

i) Az elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóság:

Hivatalos elnevezése:

Képviselőjének neve ⁽¹⁾

.....

⁽¹⁾ A különböző nyelvi változatokban szerepeltetni kell az igazságügyi hatóság „jogosítottjára” történő utalást.

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

.....

Ügyiratszám:

Cím:

.....

Tel.: (országghívószám) (körzetszám) (...)

Fax (országghívószám) (körzetszám) (...)

E-mail:

Annak a személynek a kapcsolatfelvételi adatai, akivel az átadáshoz szükséges gyakorlati teendők ügyében kapcsolatba kell lépni:

Amennyiben az elfogatóparancs továbbítására és igazgatási fogadására központi hatóságot jelöltek ki:

Központi hatóság megnevezése:

.....

Kapcsolattartó személy, adott esetben (beosztás/rang és név):

.....

Címe:

.....

Tel.: (országghívószám) (körzetszám) (...)

Fax (országghívószám) (körzetszám) (...)

E-mail:

A kibocsátó igazságügyi hatóság és/vagy képviselőjének aláírása:

.....

Név:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Kelt:

Hivatalos pecsét (amennyiben van ilyen)

III. MELLÉKLET

Iránymutatás az EEP-FORMANYOMTATVÁNY kitöltéséhez

Ezt a parancsot egy illetékes igazságügyi hatóság bocsátotta ki. Kérem, hogy az alább megnevezett személyt büntető-eljárás lefolytatása vagy szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából fogják el és adják át.

Megjegyzés

- Ajánlatos használni az EIH honlapján található EIH Compendium eszközt az EEP megszövegezéséhez. Ezen e-eszköz használata ugyanolyan könnyű, mint a Word formátumú formanyomtatvány kitöltése, de több modern, hasznos és felhasználóbarát elemmel is rendelkezik, mint például: az illetékes végrehajtó igazságügyi hatóságok közvetlen beillesztésének lehetősége az EIH Igazságügyi Atlaszából; a formanyomtatvány statikus részének a végrehajtó tagállam által elfogadott nyelv(ek) szerinti azonnali beszerzése; a formanyomtatvány lementése és e-mailben történő elküldése.
- Ugyanakkor tanácsos lehet az EIH honlapjáról (az Igazságügyi könyvtár részből) letölteni a kibocsátó igazságügyi hatóság (az Ön saját) nyelvén a formanyomtatványt, és azt saját számítógépén tárolni olyan sürgős esetekre, amikor a honlap nem hozzáférhető.
- Érdemes továbbá az EIH honlapjáról (az Igazságügyi könyvtár részből) a formanyomtatványt minden nyelven letölteni, különösen a tagállamok által gyakrabban elfogadott nyelveken, és a saját számítógépén tárolni.
- Ha a Word formátumot használja, töltsse ki a formanyomtatványt saját nyelvén, számítógép segítségével (nem kézírással). A Compendium használatakor a formanyomtatványt mindig a számítógépen kell kitölteni.
- Amennyiben egy mező nem releváns, írja be, hogy „nem alkalmazandó” vagy világosan, külön jelöléssel (pl.: –) tüntesse ezt fel. Soha ne töröljön mezőt vagy változtassa meg bármilyen módon az EEP-formanyomtatványt.
- Amennyiben az EEP több bűncselekményre is kiterjed, kérjük, számozza meg azokat (1., 2., 3. és így tovább), és az EEP egészén keresztül tartsa meg ezt a számozást, különösen a b) mezőben.

a) mező**A keresett személy azonosításához szükséges információk****Megjegyzés:**

Kérjük, amennyiben lehetséges, minden rovatot töltsön ki.

a) A keresett személy személyazonosságával kapcsolatos információk:

Név: **Megjegyzés: kötelező rovat. Tüntesse fel a korábbi hivatalos nevet, amennyiben az ismert; a nevet eredeti, nemzeti nyelvi változatban tüntesse fel, ne fordítsa le! Győződjön meg arról, hogy a sorrend helyes, ne a keresztnévét adja meg vezetéknévként, és kétszeresen ellenőrizze, ha két vagy több hasonló (talán eltérő sorrendű vagy kisebb eltérésekkel írt) névvel rendelkező személy található ugyanazon úgyiraton belül.**

Utónév (utónevek): **Megjegyzés: kötelező rovat.**

Leánykori név, ha van:

Álnevek vagy felvett nevek, ha ilyenek vannak: **Megjegyzés: Tüntesse fel a hamis neveket is. A ragadványneveket, beceneveket zárójelben tüntesse fel. Amennyiben a személy hamis személyazonosságot használ, ezt a hamis személyazonosságot valamennyi rovatban jelölni kell, ideértve pl. a hamis születési időt és a hamis címet is.**

Nem: **Megjegyzés: kötelező rovat.**

Állampolgárság: **Megjegyzés: kötelező rovat. Többes állampolgárság esetén valamennyit tüntesse fel.**

Születési idő: **Megjegyzés: kötelező rovat.**

Születési hely: **Megjegyzés: kötelező rovat, amennyiben az információ rendelkezésre áll.**

Lakhely és/vagy ismert cím: **Megjegyzés: kötelező rovat, amennyiben az információ rendelkezésre áll.**

Amennyiben nem áll rendelkezésre információ, írja be, hogy „nem ismert”.

A keresett személy által beszélt nyelv(ek) (ha ismert):

A keresett személy különös ismertetőjelei/leírása: **Megjegyzés: kötelező rovat, amennyiben az információ rendelkezésre áll. Tüntesse fel azt is, ha a keresett személy veszélyes és/vagy fegyvert viselhet.**

A keresett személy fényképe és ujjlenyomatai, ha rendelkezésre állnak és továbbíthatók, vagy annak a személynek a kapcsolatfelvételi adatai, akivel az ilyen információk vagy egy DNS-profil megszerzése érdekében fel kell venni a kapcsolatot (amennyiben ezek az adatok rendelkezésre állnak és továbbíthatók, de azokat nem mellékeltek) **Megjegyzés: Az Interpolon vagy a SIS-en keresztül kötelező megadni, amennyiben rendelkezésre áll. Ez elengedhetetlen annak biztosítása érdekében, hogy a megfelelő személyt fogják el.**

Kétszeresen ellenőrizze, ha két vagy több hasonló (talán eltérő sorrendű vagy kisebb eltérésekkel írt) névvel rendelkező személy található ugyanazon ügyiraton belül.

b) mező

Az EEP alapjául szolgáló határozattal kapcsolatos információk

Megjegyzés:

A formanyomtatvány az EEP kért céljának megfelelően állítandó ki: büntetőeljárás lefolytatásával vagy büntető ítéletekkel kapcsolatos ügyekben. A b) mező az „EEP alapjául szolgáló határozat” kifejezést használja, amely az EEP-től elkülönülő bírósági határozatra utal. A „bírósági határozat” fogalmába a tagállamok azon hatóságainak határozatai tartoznak, amelyek a büntető igazságszolgáltatást biztosítják, de a rendőri szervek nem tartoznak ezek közé. Amennyiben a szabadságelvonással járó intézkedést eredményező határozat például az érintett személy távollétében hozott ítéletre módosult, úgy új EEP-t kell kibocsátani (az új jogcímmel).

Tárgyalás előtti szakasz (az EEP kibocsátásának célja büntetőeljárás lefolytatása)

- b) 1. Az elfogatóparancs alapjául szolgáló határozat megnevezése (...-án/-én (év/hónap/nap) hozott, előzetes fogva tartás kényszerintézkedését elrendelő bírósági vagy bírói végzés). Amennyiben a b) mező 1. rovata kitöltésre kerül, úgy a c) mező 1. rovatát is ki kell tölteni.

Tárgyalás utáni szakasz (az EEP kibocsátásának célja a büntetés/az érintett személy távollétében kiszabott büntetés végrehajtása).

- b) 1. Amennyiben az EEP kibocsátására az érintett személyek távollétében hozott határozatok kapcsán került sor, kérjük nevezze meg a bírósági határozatot.
- b) 2. Nevezze meg a vonatkozó ítéletet vagy döntést, amely ...-án, -én (év/hónap/nap) emelkedett jogerőre, tüntesse fel az ügyszámot és a határozatot kibocsátó bíróság nevét. Néhány tagállamban amíg az ítélet nem végrehajtható, amíg fellebbezés lehetséges, az ítélet nem jogerős, a b) mező 1. rovatát indokolt kitölteni, NEM pedig a b) mező 2. rovatát.

Amennyiben a b) mező 2. rovata kitöltésre kerül, úgy a c) mező 2. rovatát is ki kell tölteni.

b) Az elfogatóparancs alapjául szolgáló határozat:

1. Elfogatóparancs vagy azonos joghatályú bírósági határozat:

Típus: **Megjegyzés: adja meg a bírósági végzést vagy egyéb bírói végzést, meghozatalának időpontját és az ügyiratszámot.**

2. Végrehajtható ítélet: **Megjegyzés: amennyiben az ítélet végrehajtható, tüntesse fel jogerőre emelkedésének időpontját is.**

Ügyiratszám: **Megjegyzés: jelölje meg az időpontot, az ügyiratszámot és a határozat típusát. A hivatkozásokat ne fordítsa le.**

c) mező

A büntetés/szabadságvesztés-büntetés tartamára vonatkozó információk

Megjegyzés:

E mező célja annak a bejegyzése, hogy az EEP megfelel a büntetési tétel vonatkozásában az EEP-kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésében megállapított küszöb előírásának. A tárgyalás előtti szakaszban ez a minimum alkalmazandó az elvben kiszabható büntetésekre, és amennyiben a büntetés kiszabása megtörtént, a tényleges büntetés tartamára. A b) mezőhöz hasonlóan, a büntetőeljárás szakaszát figyelembe véve töltsse ki a releváns cikke(ke)t.

Tárgyalás előtti szakasz (az EEP kibocsátásának célja büntetőeljárás lefolytatása)

- c) 1. Tüntesse fel a kiszabható maximális büntetési tételt. Kérjük, vegye figyelembe, hogy az EEP-kerethatározat 2. cikkének (1) bekezdése értelmében az európai elfogatóparancs olyan cselekmények esetén bocsátható ki, amelyeknél a büntetési tétel felső határa legalább tizenkét havi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés. Amennyiben a b) mező 1. rovata kitöltésre kerül, úgy a c) mező 1. rovatát is ki kell tölteni.

Tárgyalás utáni szakasz (az EEP kibocsátásának célja a büntetés/az érintett személy távollétében kiszabott büntetés végrehajtása).

- c) 2. Tüntesse fel a kiszabott szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés tartamát. Kérjük, vegye figyelembe, hogy az EEP-kerethatározat 2. cikkének (1) bekezdése értelmében ha a szabadságvesztést kiszabó ítéletet vagy a szabadságelvonással járó intézkedést már meghozták, EEP legalább négy hónap időtartamú büntetésekre bocsátható ki. Amennyiben a b) mező 2. rovata kitöltésre kerül, úgy a c) mező 2. rovatát is ki kell tölteni.
- c) 2. Adja meg az évek, hónapok, napok számát. Meg kell jegyezni, hogy az EEP-kerethatározat nem állapítja meg a még letöltendő büntetés minimumát. Az EEP kibocsátásának arányosságát ajánlott gondosan mérlegelni azokban az esetekben, amikor a még letöltendő büntetés tartama négy hónapnál kevesebb, ugyanakkor az eredeti büntetés négy hónap vagy azt meghaladó időtartamú volt.

c) A büntetés tartamára vonatkozó adatok:

1. A bűncselekmény(ek) esetén kiszabható szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés maximális tartama:
2. A kiszabott szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés tartama: **Megjegyzés: ha a szabadságvesztést kiszabó ítéletet vagy a szabadságelvonással járó intézkedést már meghozták, a szabadságelvonással járó intézkedés határozatlan időtartamú is lehet, pl. életfogytiglani szabadságvesztés vagy pszichiátriai kezelést magában foglaló büntetés.**

A még letöltendő büntetés időtartama: **Megjegyzés: amennyiben a büntetés határozatlan időtartamú, de legalább négy hónap időtartamú, legalább négy hónap még letöltendő büntetést jelöljön meg.**

d) mező

Az érintett személy távollétében hozott határozatok esetei

d) Jelezze, hogy az érintett személyesen jelen volt-e a határozat meghozatalát eredményező tárgyaláson:

1. ☐ Igen, az érintett személyesen jelen volt a határozat meghozatalát eredményező tárgyaláson.
2. ☐ Nem, az érintett nem volt jelen személyesen a határozat meghozatalát eredményező tárgyaláson.
3. Amennyiben megjelölte a 2. pontot, adja meg az alábbiak valamelyikének fennállását:
 - 3.1a. ☐ az érintettet személyesen idézték ... -án/-én (év/hónap/nap), és ily módon tájékoztatták annak a tárgyalásnak a kitűzött időpontjáról és helyéről, amely a határozat meghozatalához vezetett, és tájékoztatták arról, hogy a határozat meghozatalára meg nem jelenése esetén is sor kerülhet;
VAGY
 - 3.1b. ☐ az érintettet nem idézték személyesen, de más módon ténylegesen hivatalos tájékoztatást kapott annak a tárgyalásnak a kitűzött időpontjára és helyére vonatkozóan, amely a határozat meghozatalához vezetett, mégpedig oly módon, hogy egyértelműen megállapítást nyert, hogy a kitűzött tárgyalásról tudomást szerzett, és tájékoztatták arról, hogy a határozat meghozatalára meg nem jelenése esetén is sor kerülhet;
VAGY
 - 3.2. ☐ az érintett személy a kitűzött tárgyalás ismeretében meghatalmazta vagy az általa választott, vagy az állam által kirendelt jogi képviselőt arra, hogy a tárgyalás során a védelmét ellássa, és az említett jogi képviselő ténylegesen ellátta az érintett személy védelmét a tárgyaláson;
VAGY
 - 3.3. ☐ a határozatot ... -án/-én (év/hónap/nap) személyesen kézbesítették az érintett személynek, és kifejezetten tájékoztatták őt a perújításhoz vagy fellebbezéshez való jogáról, amely eljárásban joga van részt venni, és amely lehetővé teszi az ügy újbóli érdemi vizsgálatát – beleértve az új bizonyítékokat –, és amely az eredeti határozat megváltoztatásához vezethet, valamint
☐ az érintett egyértelműen kijelentette, hogy nem vitatja a határozatot,

VAGY

- ☐ a megállapított határidőn belül nem kért perújítást vagy nem fellebbezett;

VAGY

- 3.4. ☐ a határozatot személyesen nem kézbesítették az érintett személynek, de
- a határozatot az érintettnek az átadást követően haladéktalanul, személyesen kézbesíteni fogják, valamint
 - az érintettet a határozat kézbesítésekor kifejezetten tájékoztatják a perújításhoz vagy fellebbezéshez való jogáról, amely eljárásban joga van részt venni, és amely lehetővé teszi az ügy újbóli érdemi vizsgálatát – beleértve az új bizonyítékokat –, és amely az eredeti határozat megváltoztatásához vezethet, valamint
 - az érintettet tájékoztatják arról, hogy milyen határidőn belül kérhet perújítást vagy fellebbezhet, amely ... nap.

4. Amennyiben megjelölte a fenti 3.1b., 3.2. vagy 3.3. pontot, adjon tájékoztatást az adott feltétel teljesülésének módjáról:

.....

e) mező

Az érintett bűncselekmények

Megjegyzés:

Annak kérdésében, hogy a bűncselekmény azon 32 kategória egyikébe tartozik-e, amelyekre nézve a kettős büntethetőség mérlegelése nem alkalmazandó, a kibocsátó igazságügyi hatóság dönt a bűncselekménynek a kibocsátó tagállam büntetőjogában foglalt meghatározásával összhangban. Nem szükséges a nemzeti jogszabály szövegét az EEP-be illeszteni vagy ahhoz csatolni. Ezzel elkerülhető a jogi szövegek felesleges fordítása.

Az ügy körülményeit minden esetben teljeskörűen le kell írni, beleértve minden lényeges információt, hogy a végrehajtó tagállamok hatóságai értékelni tudják a specialitás szabályának alkalmazását, valamint azt, hogy fennállnak-e végrehajtás megtagadási okok – mint például a *ne bis in idem* elve és az elévülés –.

Tárgyalás előtti és tárgyalás utáni szakasz

- Adja meg az érintett **bűncselekmények számát**.
 - Ez álljon összhangban a leírtakkal.
 - Kérjük, vegye figyelembe a kézikönyvnek a járulékos bűncselekményekről szóló észrevételeit, amikor arról dönt, hogy ezeket befoglalja vagy sem (2.3. szakasz).
- Adjon pontos magyarázatot az EEP-t indokoló **tényállásról**:
 - Összpontosítson az átadandó személyre vonatkozó tényekre.
 - Mindig az e célból szükséges tényeket ismertesse (a felelős személy, a részvétel vagy a végrehajtás mértéke, hely, idő, mennyiség, eszközök, ebből eredő károk vagy sérülések, szándék vagy cél, nyereség stb.).
 - A tényállás leírásának kizárólag egy rövid összefoglalóból kell állnia, és nem az egész ügyirat teljes, többoldalas átiratából. Összetettebb esetekben azonban, különösen, amikor kettős büntethetőség esete áll fenn (a fel nem sorolt bűncselekménynél), a tényállás főbb vonatkozásainak dokumentálása érdekében hosszabb leírásra lehet szükség. Ezekben az esetekben a leírásba foglalja bele a végrehajtó igazságügyi hatóság által az EEP-re vonatkozóan hozandó határozathoz **elengedhetetlen** adatokat, különösen a végrehajtás megtagadása lehetséges indokainak meghatározása érdekében vagy a specialitás szabálya alkalmazásának céljából.
 - Több bűncselekmény esetén, amennyiben lehetséges, úgy írja le a tényeket, hogy a leírás összhangban legyen a megfelelő jogi minősítéssel.
 - Használjon rövid, egyszerű, könnyen lefordítható mondatokat.
 - Egy rövid leírás hasznos lehet a figyelmeztető jelzések SIS-be való, SIRENE nemzeti iroda általi bevitelének tekintetében is.

- Tüntesse fel a bűncselekmény **jogi minősítését** (a büntetőjog mely rendelkezését sérti). Ugyanakkor a jogi szövegeket nem kell az EEP-hez adni. Ez csak felesleges fordítást eredményezne.
- Ha a kibocsátó igazságügyi hatóság a bűncselekményt az alábbi 32 bűncselekményt tartalmazó listán szereplők közé tartozónak ítéli, és a büntetési tétel felső határa legalább háromévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés, jelölje be a megfelelő mezőt a listán.
- Lehetőség szerint személyenként egy EEP-formanyomtatvány használata javasolt. Amennyiben az több bűncselekményt tartalmaz, világosan fel kell tüntetni (pl. a bűncselekmények megszámozásával: 1. bűncselekmény, 2. bűncselekmény, 3. bűncselekmény stb.), hogy melyik jelölés melyik bűncselekményre vonatkozik (lásd különösen a b) mezőben). Ügyeljen arra, hogy a SIS-rendszer csak egy letartóztatásra vonatkozó figyelmeztető jelzés bevitelét engedélyezi. Ugyanakkor letartóztatásra vonatkozó figyelmeztető jelzésenként egynél több EEP-t is be lehet vinni.
- Amennyiben ugyanaz az ország egy személyre vonatkozóan több EEP-t is kibocsát, ezek egymással párhuzamosan, nem egymást kizáróként kezelendők.

e) Bűncselekmények:

Ez az elfogatóparancs összesen: bűncselekményre vonatkozik.

A bűncselekmény(ek) elkövetési körülményeinek leírása, ezen belül annak (azoknak) időpontja, az elkövetés helye és a keresett személy részvételének módja a bűncselekmény(ek)ben: **Megjegyzés: az egyértelműség kedvéért, ha például 3 bűncselekményről van szó, azokat 1-es, 2-es és 3-as sorszámmal kell ellátni. Használjon rövid mondatokat, ugyanakkor adjon teljes leírást a tényállásról. Kérjük, fogalmazzon pontosan.**

.....

A bűncselekmény(ek) jellege és jogi minősítése, valamint az alkalmazandó törvényi rendelkezés/jogszabály:

Megjegyzés: tüntesse fel a bűncselekmény jogi minősítését, és határozza meg, hogy az alkalmazandó nemzeti jog mely rendelkezését sérti.

.....

I. Adott esetben jelöljön meg az alábbi – a kibocsátó tagállam joga szerint meghatározott – bűncselekmények között egyet vagy többet, amely büntetési tételének felső határa a kibocsátó tagállamban legalább háromévi szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés:

- bünszervezetben való részvétel,
- terrorizmus,
- emberkereskedelem,
- gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia,
- kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme,
- fegyverek, lőszerek és robbanóanyagok tiltott kereskedelme,
- korrupció,
- csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is,
- bűncselekményekből származó jövedelmek tisztára mosása,
- pénzhamisítás, ideértve az euro hamisítását is,
- számítógépes bűnözés,
- környezettel kapcsolatos bűncselekmények, ideértve a veszélyeztetett állatfajok és a veszélyeztetett növényfajok és növényfajták tiltott kereskedelmét is,
- segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz,
- szándékos emberölés, súlyos testi sértés,
- emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme,
- emberrablás, személyi szabadságtól való jogellenes megfosztás és túszejtés,
- rasszizmus és idegengyűlölet,
- szervezett lopás vagy fegyveres rablás,

- kulturális javak – ideértve régiségeket és műtárgyakat is – tiltott kereskedelme,
- csalás,
- zsarolás és védelmi pénz szedése,
- termékhamisítás és iparjogvédelmi jog megsértése,
- hivatalos okmányok hamisítása és azzal való kereskedés,
- fizetőeszközök hamisítása,
- hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme,
- nukleáris és radioaktív anyagok tiltott kereskedelme,
- lopott gépjárművek kereskedelme,
- erőszakos közöszlítés,
- gyújtogatás,
- a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények,
- repülőgép/hajó hatalomba kerítése,
- szabotázs.

II. A fenti I. szakaszban nem említett bűncselekmény(ek) teljeskörű ismertetése: **Megjegyzés: Az e) mező alatt már feltüntetetteket ne ismételje meg a II. szakaszban. A teljeskörű leírásnál a nemzeti jogszabályra vonatkozó tájékoztatás nem szükséges.**

Amennyiben a körülmények leírása fentebb megtörtént, úgy ne ismételje meg azokat. Ne illesszen be jogi szövegeket, ha a körülmények fentebb egyértelműen meg vannak határozva; ezt a mezőt kizárólag a kettős büntethetőség esetén használja, amennyiben a fent említetteken kívül további részleteket kell megadnia a körülményekről. A kettős büntethetőség megvizsgálásához a bírónak nem szükséges a jogi szöveg, csak az ügy pontos körülményeinek ismerete, bár néhány joghatóság kéri a jogi szöveg másolatát.

.....

.....

f) mező

Az ügyre vonatkozó egyéb lényeges körülmények (nem kötelező információk):

Megjegyzés:

Ezt a mezőt nem kell kitöltenie.

Ide kerülhetnek a területenkívüliséggel, az elévülés megszakadásával és a bűncselekmény egyéb következményeivel kapcsolatos megjegyzések. Általában nem szükséges az elévülés megszakadásának feltüntetése, amennyiben azonban a bűncselekmény elkövetésére régen került sor, ez hasznos lehet.

Ez olyan esetekben is alkalmazható, amikor az EEP végrehajtása során különleges körülmények várhatóak, és – a közvetlen kommunikáció lehetőségei ellenére – a további információkkal az EEP végrehajtását meg lehet könnyíteni, például:

- a harmadik felekkel az elfogást követő érintkezéssel kapcsolatos korlátozásokra vonatkozó megjegyzések, illetve annak jelzése, ha fennáll a bizonyítékok megsemmisítésének vagy az újbóli jogsértésnek a kockázata.
- Azon körülmények megjelölése, amelyek a 2008/909/IB kerethatározat értelmében valószínűvé teszik, hogy a keresett személy olyan helyzetben van, hogy utóbb az EEP-kerethatározat 5. cikkének (3) bekezdése alapján a végrehajtó tagállamba a lehetséges szabadságvesztés letöltésére átszállítható legyen (mint például lakóhely, munkahely, családi kapcsolatok stb. a végrehajtó tagállamban).
- Az EEP-kerethatározat 27. cikkének (4) bekezdése alapján szükséges hozzájárulás megkérése.
- Igazságügyi együttműködésre vonatkozó más megkeresések – például európai nyomozási határozat –, amelyeket párhuzamosan kell végrehajtani.
- Más európai elfogadóparancsokkal való kapcsolat.
- A kibocsátó igazságügyi hatóságok közötti, a párhuzamos EEP-kre vonatkozó megállapodások, hogy a végrehajtó igazságügyi hatóság azonnal tudomást szerezzen ezekről, és módjában álljon azokat figyelembe venni, különösen az Eurojust koordinációs értekezletein elért megállapodásokat.

- A 2013/48/EU irányelvvel összhangban tájékoztatás a kibocsátó tagállambeli ügyvédről, aki a végrehajtó tagállambeli ügyvédet segítheti (megbízott ügyvéd vagy hivatalból kirendelt védő).
- A 2009/829/IB kerethatározat 22. cikkével összhangban bármely korábbi felügyeleti intézkedésre vonatkozó információ (a felügyeleti intézkedések megsértése).

f) Az ügyre vonatkozó egyéb lényeges körülmények (nem kötelező információk):

(Megjegyzés: ide tartozhatnak a területenkívüliséggel, az elévülés megszakadásával és a bűncselekmény egyéb következményeivel kapcsolatos megjegyzések.)

.....

.....

g) mező

Lefoglalás

Megjegyzés:

Tárgyalás előtti szakasz (az EEP kibocsátásának célja büntetőeljárás lefolytatása)

- Adjon rövid leírást a keresett tárgyról (pl. mobiltelefon, laptop, táblagép, fegyver, személyazonosító igazolvány, úti okmány stb.). Amennyiben nincs szükség ilyenfajta együttműködésre, írja azt, hogy „nem alkalmazandó”.
- Például írja le a lefoglalandó fegyvert.
- Minden rendelkezésre álló információt adjon meg egy különálló európai nyomozási határozatra vagy biztosítási intézkedést elrendelő határozatra vonatkozóan.
- A g) mező nem vonatkozik a „személyes használati tárgyakra”; tüntesse fel azokat a tárgyakat, amelyekre bizonyítékként lehet hivatkozni, pl. laptop, személyes okmányok vagy mobiltelefonok, annak érdekében, hogy a tárgyak lefoglalása lehetséges legyen.

g) Ez az elfogatóparancs az olyan tárgyak lefoglalására és átadására is kiterjed, amelyek bizonyítékként szolgálhatnak.

Ez az elfogatóparancs az olyan tárgyak lefoglalására és átadására is kiterjed, amelyeket a keresett személy a bűncselekmény eredményeképpen szerzett meg:

Tárgy leírása (és helye) (ha ismert):

.....

.....

.....

h) mező

Megjegyzés:

A franciabekezdések négyzetekre módosultak – jelölje be a megfelelőt. Amennyiben a jog az életfogytig tartó büntetést nem teszi lehetővé, írja be, hogy „nem alkalmazandó”.

Tárgyalás előtti szakasz (az EEP kibocsátásának célja büntetőeljárás lefolytatása)

- Jelölje be a négyzetet, ha alkalmazandó.

Tárgyalás utáni szakasz (az EEP kibocsátásának célja a büntetés/az érintett személy távollétében kiszabott büntetés végrehajtása).

- Jelölje be a négyzetet, ha alkalmazandó.

h) A bűncselekmény(ek), amelyek ezen elfogatóparancs kibocsátásának alapjául szolgáltak, életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetéssel vagy életfogytig tartó szabadságelvonással járó intézkedéssel büntethető/életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetés vagy életfogytig tartó szabadságelvonással járó intézkedés kiszabására vezetett/vezettek:

☐ a kibocsátó tagállam jogrendszere lehetőséget ad a kiszabott büntetés vagy intézkedés felülvizsgálatára – kérelemre vagy legkésőbb 20 év elteltével – a büntetés vagy intézkedés végrehajtásának felfüggesztése céljából, és/vagy

☐ a kibocsátó tagállam jogrendszere lehetőséget ad kegyelem alkalmazására, amelyre a személy a kibocsátó tagállam joga vagy gyakorlata szerint jogosult, és amely a büntetés vagy intézkedés végrehajtásának megszüntetését célozza.

i) mező

A kibocsátó igazságügyi hatóságra vonatkozó információk**Megjegyzés:**

- Képviselőjének neve: a különböző nyelvi változatokban szerepeltetni kell az igazságügyi hatóság „jogosítottjára” történő utalást.
- Írja be a kibocsátó igazságügyi hatóság címét.
- Adja meg a kibocsátó igazságügyi hatóság telefonszámát/faxszámát/e-mail-címét, amelyen a hatóság lehetőleg napi 24 órában elérhető.
- Elérhetőség gyakorlati teendők céljára: Lehetőség szerint tüntesse fel egy releváns idegennyelv-ismerettel rendelkező igazságügyi tisztviselő nevét és elérhetőségi adatait.

i) Az elfogatóparancsot kibocsátó igazságügyi hatóság:

Hivatalos elnevezése:

Képviselőjének neve

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Ügyiratszám:

Cím:

Tel.: (országghívószám) (közetszám) (...)

Fax (országghívószám) (közetszám) (...)

E-mail: **Megjegyzés: olyan hivatalos e-mail-címet adjon meg, amelyet rendszeresen ellenőriznek.**

Annak a személynek a kapcsolatfelvételi adatai, akivel az átadáshoz szükséges gyakorlati teendők ügyében kapcsolatba kell lépni:

A Központi Hatóság elérhetőségi adatai

Amennyiben az elfogatóparancs továbbítására és igazgatási fogadására központi hatóságot jelöltek ki:

Központi hatóság megnevezése:

Kapcsolattartó személy, adott esetben (beosztás/rang és név):

Címe:

Tel.: (országghívószám) (közetszám) (...)

Fax (országghívószám) (közetszám) (...)

E-mail:

A kibocsátó igazságügyi hatóság adatai és aláírása**Megjegyzés:**

- Ez lehet az igazságügyi hatóság, vagy például egy bíróság hivatalvezetője, aki a bíróság nevében aláír.

A kibocsátó igazságügyi hatóság és/vagy képviselőjének aláírása:

Név:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Kelt:

Hivatalos pecsét (amennyiben van ilyen) **Megjegyzés: ez a kibocsátó igazságügyi hatóság nemzeti jog szerinti hivatalos pecsétje. Mindig alkalmazandó, amennyiben van ilyen.**

IV. MELLÉKLET

Az EEP fogadása tekintetében a tagállamok által elfogadott nyelvek

Az EEP-kerethatározat 8. cikkének (2) bekezdésével összhangban a tagállamok az alábbi nyilatkozatokat tették az EEP-k kézhezvétele tekintetében általuk elfogadott nyelveket illetően:

Ausztria:	Német vagy viszonyossági alapon más nyelv (valamennyi olyan tagállam hivatalos nyelvén elfogad EEP-t, amely szintén elfogad az osztrák igazságügyi hatóságok által német nyelven kibocsátott EEP-t)
Belgium:	francia, holland, német
Bulgária:	bolgár
Ciprus:	görög, török, angol
Cseh Köztársaság:	cseh; a Szlovák Köztársaság részéről a Cseh Köztársaság elfogad szlovák nyelven kibocsátott vagy szlovák nyelvű fordítással kísért EEP-t is; Ausztria részéről elfogad német nyelven kiállított EEP-t is
Dánia:	dán, angol, svéd
Észtország:	észt vagy angol
Finnország:	finn, svéd, angol
Franciaország:	francia
Németország:	Németország a viszonyosság elvét alkalmazza (valamennyi olyan tagállam hivatalos nyelvén elfogad EEP-t, amely szintén elfogad a német igazságügyi hatóságok által német nyelven kibocsátott EEP-t)
Görögország:	görög
Magyarország:	magyar vagy magyar nyelven készült fordítás. Az olyan tagállamok részéről, amelyek nem kizárólag a saját nyelvükön vagy nyelveik egyikén fogadnak el EEP-t, Magyarország elfogad angol, francia vagy német nyelvű vagy ezen nyelvek egyikére lefordított EEP-t is
Írország:	ír, angol vagy az ír igazságügyi minisztérium által határozatban elrendelt nyelvű, vagy ír vagy angol nyelvű fordítással kísért EEP-k
Olaszország:	olasz
Lettország:	lett, angol
Litvánia:	litván, angol
Luxemburg:	francia, német, angol
Málta:	máltai, angol
Hollandia:	holland, angol vagy az Unió bármely más hivatalos nyelvén készült EEP, amennyiben azzal egy időben angol nyelvű fordítást is benyújtanak
Lengyelország:	lengyel
Portugália	portugál
Románia:	román, francia, angol

Szlovákia:	szlovák, illetve korábbi kétoldalú megállapodás alapján Ausztria részéről német, a Cseh Köztársaság részéről cseh, Lengyelország részéről lengyel nyelvű EEP-k
Szlovénia:	Szlovén, angol
Spanyolország:	spanyol. Amennyiben az EEP kibocsátása SIS figyelmeztető jelzésen keresztül történik, úgy a végrehajtó igazságügyi hatóság gondoskodik a fordításról, ha az EEP nyelve nem spanyol
Svédország:	svéd, dán, norvég, angol vagy ezen nyelvek egyikén készült fordítás

V. MELLÉKLET

A bíróságnak az EEP–kerethatározatra vonatkozó ítéleteinek listája

- C-303/05. sz. Advocaten voor de Wereld ügy (2007. május 3-i ítélet)
- C-66/08. sz. Kozłowski-ügy (2008. július 17-i ítélet)
- C-296/08. PPU. sz. Santesteban Goicoechea ügy (2008. augusztus 12-i ítélet)
- C-388/08. PPU. sz. Leymann és Pustovarov ügy (2008. december 1-jei ítélet)
- C-123/08. sz. Wolzenburg-ügy (2009. október 6-i ítélet)
- C-306/09. sz. I.B.-ügy (2010. október 21-i ítélet)
- C-261/09. sz. Mantello-ügy (2010. november 16-i ítélet)
- C-192/12. PPU. sz. West-ügy (2012. június 28-i ítélet)
- C-42/11. sz. Lopes da Silva Jorge ügy (2012. szeptember 5-i ítélet)
- C-396/11. sz. Radu-ügy (2013. január 29-i ítélet)
- C-399/11. sz. Melloni-ügy (2013. február 26-i ítélet)
- C-168/13. PPU. sz. Jeremy F.-ügy (2013. május 30-i ítélet)
- C-237/15. PPU. sz. Lanigan-ügy (2015. július 16-i ítélet)
- C-463/15. PPU. sz. A.-ügy (2015. szeptember 25-i végzés)
- C-404/15. és C-659/15. sz., Aranyosi és Căldăraru egyesített ügyekben (2016. április 5-i ítélet)
- C-108/16. PPU. sz. Dworzecki-ügy (2016. május 24-i ítélet)
- C-241/15. sz. Bob-Dogi-ügy (2016. június 1-jei ítélet)
- C-294/16. PPU. sz. JZ-ügy (2016. július 28-i ítélet)
- C-182/15. sz. Petruhhin-ügy (2016. szeptember 6-i ítélet)
- C-452/16. PPU. sz. Poltorak-ügy (2016. november 10-i ítélet)
- C-477/16. PPU. sz. Kovalkovas-ügy (2016. november 10-i ítélet)
- C-453/16. PPU. sz. Özçelik-ügy (2016. november 10-i ítélet)
- C-640/16. sz. Vilkas-ügy (2017. január 25-i ítélet)
- Folyamatban:
- C-579/15. sz. Popławski-ügy
- C-473/15. sz. Schotthöfer és Steiner ügy
- C-191/16. sz. Pesciotti-ügy
- C-367/16. sz. Piotrowski-ügy
- C-496/16. sz. Aranyosi-ügy
-

VI. MELLÉKLET

A bíróságnak a *ne bis in idem* elvvel kapcsolatos ítéletei**C-187/01. és C-385/01. sz., Gözütok és Brügge egyesített ügyek (2003. február 11-i ítélet)**

Az SMVE 54. cikkében szereplő *ne bis in idem* elve alkalmazandó a további büntetőeljárást kizáró eljárások – alapügyekhez hasonló – eseteiben is, amelyek során valamely tagállami ügyészség bírósági közreműködés nélkül dönt a tagállamban folyamatban lévő büntetőeljárás megszüntetéséről, miután az eljárás alá vont személy bizonyos kötelezettségeknek eleget tett, és – többek között – az ügyészség által meghatározott adott pénzüsszeget megfizette.

C-469/03. sz. Miraglia-ügy (2005. március 10-i ítélet)

Az SMVE 54. cikkében rögzített *ne bis in idem* elve nem alkalmazható valamely tagállam igazságügyi hatóságainak az ügy befejezését azután megállapító határozatára, hogy az ügyészség – bármiféle érdemi értékelés nélkül – pusztán azon az alapon szüntette meg a büntetőeljárást, mert egy másik tagállamban ugyanazon terhelt ellen ugyanazon cselekmények alapján büntetőeljárás indult.

C-436/04. sz. Van Esbroeck-ügy (2006. március 9-i ítélet)

1. Az SMVE 54. cikkében írt *ne bis in idem* elve alkalmazandó valamely részes államban olyan tényállás alapján indított büntetőeljárásban, amely miatt az érintettet más részes államban már elítélték, ám az ítélet meghozatalakor ezen egyezmény ez utóbbi államban még nem volt hatályos, amennyiben ezen egyezmény a *ne bis in idem* elve alkalmazási feltételei meglétének az újabb eljárást lefolytató hatóság általi vizsgálatok a kérdéses részes államokban hatályban van.
2. Az SMVE 54. cikkét akként kell értelmezni, hogy:
 - a történeti tényállásnak, azaz az egymáshoz elválaszthatatlanul kötődő körülmények együttesének az azonossága minősül irányadó szempontnak e cikk alkalmazásakor, függetlenül e tényállás jogi minősítésétől és a védett jogi tárgytól,
 - az ugyanazon kábítószernek ezen egyezmény valamely részes államából való kivitelében és más részes állam területére való bevitelében megnyilvánuló büntetendő és büntetőeljárás alapját képező cselekmény főszabály szerint az ezen 54. cikk értelmében vett „ugyanazon cselekménynek” minősül, ám ennek végérvényes mérlegelése a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok feladata.

C-467/04. sz., Gasparini és társai ügy (2006. szeptember 28-i ítélet)

1. Az SMVE 54. cikkében megfogalmazott *ne bis in idem* elve alkalmazható a valamely részes állam bíróságának a büntetőeljárás alapján hozott azon határozatára, amellyel a büntetőeljárás alapjául szolgáló bűncselekmény elévülése miatt jogerősen felmenti a terheltet.
2. Az említett elv más személyekre, mint azokra, akiknek cselekményét valamely részes állam jogerősen elbírálta, nem alkalmazható.
3. Valamely részes állam büntetőbírósága nem tekinthet valamely árut a saját területén szabad forgalomban lévőnek kizárólag azon tény alapján, hogy más részes állam büntetőbírósága ugyanezen áru vonatkozásában megállapította a csempészet bűncselekményének elévülését.
4. Az áru forgalomba hozatala valamely másik tagállam területén, abba a tagállamba való behozatala után, ahol a felmentésről határoztak, olyan magatartásnak minősül, amely az SMVE 54. cikke értelmében vett „ugyanazon cselekménynek” tekinthető.

C-150/05. sz. Van Straaten-ügy (2006. szeptember 28-i ítélet)

1. Az SMVE 54. cikkét a következőképpen kell értelmezni:
 - a történeti tényállásnak, azaz az egymáshoz elválaszthatatlanul kötődő körülmények együttesének az azonossága minősül irányadó szempontnak e cikk alkalmazásakor, függetlenül e tényállás jogi minősítésétől és a védett jogi tárgytól,

- a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények vonatkozásában nem követelmény, hogy a kérdéses kábítószer-mennyiségek a két érintett tagállamban vagy a két államban a cselekmény elkövetésében állítólag részt vevő személyek azonosak legyenek,
 - az ugyanazon kábítószernek az ezen egyezmény valamely részes államából való kivitelében és más részes állam területére való behozatalában megnyilvánuló büntetendő és büntetőeljárás alapját képező cselekmény főszabály szerint az 54. cikk értelmében vett „ugyanazon cselekménynek” minősül, ám ennek végérvényes mérlegelése a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságokra tartozik.
2. Az SMVE 54. cikkében rögzített *ne bis in idem* elvét alkalmazni kell valamely részes állam igazságügyi hatóságainak a terheltet bizonyítékok hiányában felmentő jogerős határozatára.

C-288/05 sz. Kretzinger-ügy (2007. július 18-i ítélet)

1. Az SMVE 54. cikkét akként kell értelmezni, hogy:
- a történeti tényállásnak, azaz az egymáshoz elválaszthatatlanul kötődő körülmények együttesének az azonossága minősül irányadó szempontnak e cikk alkalmazásakor, függetlenül e tényállás jogi minősítésétől és a védett jogi tárgytól,
 - az említett 54. cikk szerinti „ugyanazon cselekmény” fogalmának hatálya alá tartozhat a csempészett külföldi dohányáru egyik szerződő államban történő megszerzésével, illetve ugyanezen dohányáru másik szerződő államba történő behozatalával és ottani birtokban tartásával megvalósított tényállás, amelyet az a körülmény jellemez, hogy a mindkét szerződő államban büntetőeljárás alá vont vádlott szándéka kezdettől fogva az volt, hogy a dohányárut, annak megszerzése után több szerződő állam területén keresztül végső rendeltetési helyére szállítsa. Ennek végérvényes mérlegelése azonban a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok feladata.
2. Valamely szerződő állam bírósága által kiszabott büntetés az SMVE 54. cikkének alkalmazása szempontjából úgy tekintendő, mint amelyet „már végrehajtott[a]k”, vagy amelynek „végrehajtása folyamatban van”, ha a vádlottat e szerződő állam jogszabályai szerint végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték.
3. Az SMVE 54. cikkének alkalmazása szempontjából valamely szerződő állam bírósága által kiszabott büntetést nem lehet úgy tekinteni, mint amelyet „már végrehajtott[a]k”, vagy amelynek „végrehajtása folyamatban van”, ha a vádlott rövid ideig rendőrségi őrizetben illetve előzetes letartóztatásban volt, és ezt a szabadságelvontást az ítélet hozó bíróság államának jogszabályai szerint be kell számítani a szabadságvesztés büntetés későbbi végrehajtásába.
4. Az SMVE 54. cikkének alkalmazása szempontjából a „végrehajt[ás]” fogalmának értelmezését nem befolyásolhatja az a körülmény, hogy az a tagállam, amelynek területén a vádlottat a belső jog szerint jogerősen elítélték, az EEP-kerethatározat alapján európai elfogatóparancsot bocsáthat ki e személy elfogására ezen ítélet végrehajtása céljából.

C-367/05. sz. Kraaijenbrink-ügy (2007. július 18-i ítélet)

Az SMVE 54. cikkét akként kell értelmezni, hogy:

- a történeti tényállásnak, azaz az egymáshoz elválaszthatatlanul kötődő körülmények együttesének az azonossága minősül irányadó szempontnak e cikk alkalmazásakor, függetlenül e tényállás jogi minősítésétől és a védett jogi tárgytól,
- többek között egyrészt kábítószer-kereskedelemből származó pénzüsszegek valamely szerződő államban történő birtokban tartásában, másrészt ugyanezen eredetű pénzüsszegeknek egy másik szerződő államban található pénzváltóhelyeken történő átváltásában megnyilvánuló különböző cselekmények az SMVE 54. cikke alkalmazása szempontjából nem tekinthetők „ugyanazon cselekménynek” pusztán amiatt, mert a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság megállapítja, hogy e cselekményeket szándékegyeség köti össze,
- a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok feladata annak vizsgálata, hogy az összehasonlítandó tényállási elemek összességét tekintve megállapítható-e a fent említett irányadó szempont alapján, hogy az SMVE 54. cikke értelmében vett „ugyanazon cselekményről” van szó.

C-297/07. sz. Bourquain-ügy (2008. december 11-i ítélet)

Az SMVE 54. cikkében foglalt *ne bis in idem* elve akkor is alkalmazandó az olyan büntetőeljárásra, amelyet az egyik szerződő államban olyan cselekmény miatt indítottak, amely miatt a vádlottat egy másik szerződő államban már jogerősen elítélték, ha az elítélés helye szerinti állam joga alapján a vádlottal szemben kiszabott büntetés ezen állam jogának eljárásjogi sajátosságai miatt sohasem volt közvetlenül végrehajtható.

C-491/07. sz. Turanský-ügy (2008. december 22-i ítélet)

Az SMVE 54. cikkében foglalt *ne bis in idem* elve nem alkalmazható az olyan határozatra, amellyel az egyik szerződő állam hatósága az elé terjesztett ügy érdemi kivizsgálását követően, a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személlyel szembeni vádemelést megelőző szakban megszünteti a büntetőeljárást, ha ezen állam nemzeti joga szerint ez a megszüntető határozat nem szünteti meg véglegesen a büntetőjogi felelősségre vonhatóságot, és így nem képezi akadályát annak, hogy ebben az államban ugyanazon cselekmény miatt újabb büntetőeljárást folytassanak.

C-398/12 sz. M.-ügy (2014. június 5-i ítélet)

Az SMVE 54. cikkét úgy kell értelmezni, hogy egy büntetőeljárást megszüntető végzést, amely az egyik szerződő fél államában, ahol e végzést hozták, akadályát képezi az azon személlyel szemben ugyanazon cselekmények miatti új büntetőeljárásnak, akire e végzés vonatkozott, feltéve, hogy nem tárnak fel újabb bizonyítékokat e személlyel szemben, úgy kell minősíteni, mint az e cikk értelmében vett jogerős döntést tartalmazó határozatot, amely ily módon akadályát képezi az ugyanezen személlyel szemben ugyanazon cselekmények miatti új eljárás lefolytatásának egy másik szerződő fél államában.

C-261/09. sz. Mantello-ügy (2010. november 16-i ítélet)

Az EEP kibocsátása és végrehajtása tekintetében az EEP-kerethatározat 3. cikkének 2. pontjában szereplő „ugyanazon cselekmény” fogalma az uniós jog önálló fogalmának minősül.

Az alapügyben felmerülő körülményekhez hasonló körülmények között, amikor a végrehajtó igazságügyi hatóságnak az EEP-kerethatározat 15. cikkének (2) bekezdése szerinti információkérésére válaszul a kibocsátó igazságügyi hatóság a nemzeti joga alapján és az „ugyanazon cselekménynek” az EEP-kerethatározat ugyanezen 3. cikkének 2. pontjában foglalt fogalmából eredő követelményekre tekintettel egyértelműen megállapította, hogy a korábbi ítélet nem tekinthető az elfogatóparancsban meghatározott tényállások tekintetében jogerős ítéletnek, és így nem képezi akadályát az említett elfogatóparancsban meghatározott büntetőeljárásoknak, a végrehajtó igazságügyi hatóságnak nincs oka ezen ítélettel összefüggésben a végrehajtás kötelező megtagadásának az EEP-kerethatározat 3. cikkének 2. pontjában meghatározott okát alkalmazni.

C-129/14. PPU. sz. Spasic-ügy (2014. május 27-i ítélet)

1. Az SMVE 54. cikke, amely a *ne bis in idem* elv alkalmazását ahhoz a feltételhez köti, hogy elítélés esetén a büntetést „már végrehajtották”, vagy „végrehajtása folyamatban van”, összeegyeztethető a Chartának ezt az elvet rögzítő 50. cikkével.
2. A SMVE 54. cikkét úgy kell értelmezni, hogy csupán azon pénzbüntetés megfizetéséből, amelyet egy másik tagállam bíróságának ítéletében olyan személlyel szemben szabtak ki, akivel szemben ugyanazon ítéletben egy még végre nem hajtott szabadságvesztés-büntetést is kiszabtak, nem lehet arra következtetni, hogy e rendelkezés értelmében a büntetést már végrehajtották vagy annak végrehajtása folyamatban van.

C-486/14. sz. Kossowski-ügy (2016. június 29-i ítélet)

Az SMVE-nek az Európai Unió Alapjogi Chartája 50. cikke fényében értelmezett 54. cikkében rögzített *ne bis in idem* elvet úgy kell értelmezni, hogy az ügyészség büntetőeljárást megszüntető, a valamely személy ellen folytatott nyomozást – a nyomozás folytatása vagy a megszüntető végzés hatályon kívül helyezése lehetőségének fenntartásával – jogerősen, büntetés kiszabása nélkül lezáró határozata nem tekinthető az e cikkek értelmében vett jogerős határozatnak, amennyiben e határozat indokolásából kitűnik, hogy ezen eljárást részletes nyomozás lefolytatása nélkül szüntették meg; a sértett és egy esetleges tanú kihallgatásának hiánya pedig azt valószínűsíti, hogy nem folytattak részletes nyomozást.

Standard formanyomtatvány európai elfogatóparancsról (EEP) szóló határozathoz

Ez a formanyomtatvány nem helyettesíti a 2002/584/IB kerethatározat 22. cikke szerint küldendő, az átadásról szóló határozatot, sem az európai elfogatóparancsról szóló igazságügyi hatósági határozatnak a kibocsátó hatóság által adott esetben kért teljes szövegét.

I. – AZ EEP ADATAI					
KIBOCSÁTÁS REF. SZ.:		VÉGREHAJTÁS REF. SZ.:		SIS REF. SZ.:	
KIBOCSÁTÓ HATÓSÁG:				KIBOCSÁTÁS DÁTUMA:	
VÉGREHAJTÓ HATÓSÁG:			A KERESETT SZEMÉLY:		
A KERESETT SZEMÉLY ÁLLAMPOLGÁRSÁGA:					
II. AZ EURÓPAI ELFOGATÓPARANCSRÓL SZÓLÓ JOGERŐS HATÁROZAT					
HATÓSÁGI REF. SZ., ÍTÉLET V. HATÁROZAT SZÁMA:			KELTE:		
-A- <input type="checkbox"/> VÉGREHAJTVA:					
A KERESETT SZEMÉLY BELEEGYEZÉSÉT ADTA (EEP-KH. 13. cikk):	<input type="checkbox"/> IGEN <input type="checkbox"/> NEM		A SPECIALITÁS SZABÁLYÁRÓL VALÓ LEMONDÁS (EEP-KH. 13. cikk (2) bekezdés):	<input type="checkbox"/> IGEN <input type="checkbox"/> NEM	RÉSZLEGES ÁTADÁS ESETÉN KÉRJÜK, TŰNTESSE FEL, HOGY AZ EEP-T MELY BŰNCSELEKMÉNYEK VONATKOZÁSÁBAN NEM FOGADJÁK EL:
A FOGVA TARTÁS IDŐTARTAMA AZ ÁTADÁSIG A VÉGREHAJTÓ TAGÁLLAMBAN (EEP-KH. 26. CIKK)	<input type="checkbox"/> FOGVA TARTÁS <input type="checkbox"/> NINCS	KEZDETE (A LETARTÓZTATÁS NAPJA/ÓRÁJA):	AZ ÉRINTETT SZEMÉLY TÁVOLLÉTÉBEN FOLYTATOTT ELJÁRÁS (EEP-KH. 4a. CIKK)	<input type="checkbox"/> IGEN <input type="checkbox"/> NEM	<input type="checkbox"/> ÚJ ÉRTESÍTÉS <input type="checkbox"/> ÚJ TÁRGYALÁS <input type="checkbox"/> EGYIK SEM SZÜKSÉGES (a 4a. cikk követelményei teljesülnek)
		VÉGE (AZ ÁTADÁS NAPJA/ÓRÁJA): ⁽¹⁾			
BIZTOSÍTÉKOK (EEP-KH. 5. cikk)	<input type="checkbox"/> ÉLETFOGYTIG TARTÓ SZABADSÁGVESZTÉS-BŰNTETÉS FELÜLVIZSGÁLATA (EEP-KH. 5. cikk (2) bekezdés) <input type="checkbox"/> A VÉGREHAJTÓ TAGÁLLAM ÁLLAMPOLGÁRAINAK VAGY LAKOSAINAK VISSZASZÁLLÍTÁSA (EEP-KH. 5. cikk (3) bekezdés)	ELHALASZTVÁ (EEP-KH. 24. cikk (1) bekezdés)	<input type="checkbox"/> IGEN <input type="checkbox"/> NEM	<input type="checkbox"/> A VÉGREHAJTÓ TAGÁLLAMBAN BŰNTETŐELJÁRÁS ALÁ VONÁS CÉLJÁBÓL	<input type="checkbox"/> A KISZABOTT BŰNTETÉS TELJES IDŐTARTAMA
				<input type="checkbox"/> A VÉGREHAJTÓ TAGÁLLAMBAN BŰNTETÉS VÉGREHAJTÁSA CÉLJÁBÓL	

IDEGILENES ÁTADÁS		<div><input type="checkbox"/> NEM</div> A KÖVETKEZŐ DÁTUMIG		<div><input type="checkbox"/> IGEN</div> (EEP-KH. 24. cikk (2) bekezdés)	
1.1.1. A VÉGREHAJTÁS KÖTELEZŐ MEGTAGADÁSÁNAK OKAI:			1.1.2. NEMZETI JOGSZABÁLYOK SZERINTI OKOK:		
<div><input type="checkbox"/> NE BIS IN IDEM elve (EEP-KH. 3 cikk 2. pont)</div> <div><input type="checkbox"/> KISKORÚ (EEP-KH. 3. cikk 3. pont)</div> <div><input type="checkbox"/> KÖZKEGYELEM (EEP-KH. 3. cikk 1. pont)</div>			<div><input type="checkbox"/> <u>KÉRJÜK, RÉSZLETEZZE:</u></div>		
III. ÉSZREVÉTELEK:					

(¹) A formanyomtatványon fel kell tüntetni a következőket: „Ezt az adatot, ha rendelkezésre áll, az átadó hatóságnak kell kitöltenie. Kitöltheti az átvevő hatóság is.”

Hely, dátum és a végrehajtó tagállam illetékes hatóságának aláírása

A KIBOCSÁTÓ TAGÁLLAM ILLETÉKES HATÓSÁGÁNAK SZÁMÁRA

VIII. MELLÉKLET

Azon tagállamok jegyzéke, amelyek jogrendszere lehetővé teszi az EEP-kerethatározat 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott küszöbnél alacsonyabb szankcióval büntethető bűncselekmények miatti átadást, amennyiben ezek az EEP fő bűncselekményének/bűncselekményeinek járulékos bűncselekményei ⁽¹⁾

Cseh Köztársaság

Dánia

Németország

Franciaország

Lettország

Litvánia

Magyarország

Ausztria

Szlovénia

Szlovákia

Finnország

Svédország

⁽¹⁾ A jegyzék alapját a 20 tagállam által a Bizottság kérdőívére adott válaszok képezik – ez nem feltétlenül tükrözi az összes tagállamban fennálló helyzetet. A lista áttekintést nyújt azokról a tagállamokról, ahol járulékos bűncselekmények esetén fennáll valamilyen lehetőség az átadásra. Meg kell jegyezni, hogy ez a lehetőség különböző tényezőktől – például a kettős büntethetőségtől, valamint a végrehajtó igazságügyi hatóság eseti alapon történő mérlegelésétől – függhet.

IX. MELLÉKLET

AZ EEP ALAPJÁN LETARTÓZTATOTTAK RÉSZÉRE ÁTADANDÓ, JOGOKRÓL SZÓLÓ TÁJÉKOZTATÓ TÁJÉKOZTATÓ JELLEGŰ MINTÁJA

A büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról szóló 2012/13/EU irányelv II. MELLÉKLETE ⁽¹⁾



Az európai elfogatóparancs alapján őrizetbe vettek részére átadandó, jogokról szóló írásbeli tájékoztató tájékoztató jellegű mintája

Ez a minta kizárólag azt a célt szolgálja, hogy segítse a tagállami hatóságokat a jogokról szóló írásbeli tájékoztató tagállami szinten történő elkészítésében. A tagállamok számára e minta használata nem kötelező. A jogokról szóló írásbeli tájékoztatójuk elkészítése során a tagállamok módosíthatják ezt a mintát annak érdekében, hogy a nemzeti szabályaiknak megfeleljen, és kiegészíthetik további hasznos információkkal.

A. TÁJÉKOZTATÓ AZ EURÓPAI ELFOGATÓPARANCSRÓL

Önt megilleti a jog, hogy tájékoztassák az őrizetbe vétele alapjául szolgáló európai elfogatóparancs tartalmáról.

B. ÜGYVÉDI SEGÍTSÉG

Önnek joga van arra, hogy négy szemközt beszéljen egy ügyvéddel. Az ügyvéd a rendőrségtől független. Ha segítségre van szüksége ahhoz, hogy kapcsolatba léphessen egy ügyvéddel, forduljon a rendőrséghez. Bizonyos esetekben az ügyvédi segítség térítésmentes lehet. További információért forduljon a rendőrséghez.

C. TOLMÁCSOLÁS ÉS FORDÍTÁS

Ha Ön nem beszél a rendőrség vagy más illetékes hatóság által beszélt nyelvet, joga van ahhoz, hogy térítésmentesen tolmács segítse. A tolmács segíthet Önnek abban, hogy az ügyvédjével beszéljen, és köteles a megbeszélés tartalmát bizalmasan kezelni. Önnek joga van ahhoz, hogy az Ön által értett nyelven megkapja az európai elfogatóparancs fordítását. Bizonyos esetekben szóbeli fordítást vagy összefoglalást biztosíthatnak Önnek.

D. A HOZZÁJÁRULÁS LEHETŐSÉGE

Ön hozzájárulhat vagy megtagadhatja hozzájárulását ahhoz, hogy Önt átadják az Önt kikérő másik államnak. Hozzájárulása felgyorsítaná az eljárást. [Egyes tagállamok kiegészíthetik az alábbiakkal: E döntés megváltoztatása később nehézségekbe ütközhet, vagy nem is lehetséges.] További tájékoztatásért forduljon a hatóságokhoz vagy ügyvédjéhez.

E. MEGHALLGATÁS

Ha Ön nem járul hozzá az átadásához, akkor jogosult arra, hogy igazságügyi hatóság meghallgassa.

⁽¹⁾ HL L 142., 2012.6.1., 1. o.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)



Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU